

WILSON
ROX
E

2E PLVETRA...

CYRILKA V BÍLÉM
HORĚ

STARÝ
KDOSI
NĀM
LEZE
DO
NORY

ULOUPATY JAKO
DOMA

NĚKDO TAM PRVNÍ HUSÍ

NEMLUV A
CHYSTEJ
TALIŇE
A GARNĚC

24.7.

V NOVÉM ROCE DO GYRILKY

Ráno jsme se šli jako obvykle 6¹⁵ na nádraží jako vedoucí Čára, Vedešník, Aleš, Eva a Dáša. Vlakem jsme odhodrali do Frenštátu a pak přepraným autobusem do Rádek. S kroužkou jsme zjistili, že pranda na lanovku dosahuje nečtyřhodinové délky. Pěšky se však nikomu nechtělo. Takže jsme vypadli na Bystřevních v 11⁰⁰ hodin. Hned jsme zamířili k Gyřilce, ale pozor! zde nás očekávaly mohutné závěže, takže Aleš klusal do chaty přijít lopatu. Po povědění mahaice jsme na sebe nahodili montérky a vyloženi pilkama, majstříkem a kládíkem se vydali na pracoviště. Holky radim děkaly rukama a světovali nás na film. Po ukončení akce jsme jednoklasní rozhodli pro návštěvu Koliby. Tam nás rostečal šepčís čas (bez rumu?), takže vylovní gulaš s dvěma 12° Radegastu přičel náramní vřod. V 16⁰⁰ hod jsme se vydali na smáteční cestu. Šťastně jsme dotarili domů, a každý do lepli poslel.

Frhoj Vedešník

úřad 1976

Máme svou klubovnu

Podlouhých, tuhých bojků několik koničně náš klub svou klubovnu. Má místnosti č.p. 466 na Gottwaldově ulici. Nemůžeme sáhnout zadarmo - ale co seví může být. Bezout budeme stále.

Zatím naše klubovna nespodává náhle a tak nás tu čeká spousta práce. Zlikvidovat starou omítku, nahodit nové podlahy atd.

Koše plány určují místnosti se sáhnou trochu rozchází - ale to brzy zkloubíme. Jarda a Milanem by reprodeji zjednotko pokoje udělali božíci, Petr by sáse rád měl ujednom sáspou malinký netěšnický kram, Jani by renovilomít, Jani i kásku, Ferda by vše udělal co by vimé a pioní sklepy, měni by stoko udělali dílny a Peps jesle. No když to dáme vše dokromady, byl by to asi kolubník. Ale to je vše daleko budoucnost. Jelauní je, že ji máme a jsme spokojeni.

13.2.1976

DISCUS SE BAVÍ

Dne 13.2.1976 jsme se rozhodli se navštívit ples který pořádalo Gymnásium v Bohumíně. Vyzdobení sál u Chlebiča - v Suncycku výjal krásné zeshňáče velmi přívětivě. U skolu se sešli, Věšník, Čáka, Jana - Pucik, Jára, Mirek D., Aleš a Jarek. Kábava se rozproudila ve skvělém ovzduší. Jenomže jako obvykle padl návrh abychom sístili jak to vypadá u kamaráda Lucifera v pekle. Nejdříve skusomí členové br. Věšník, Čáka a Aleš ko šli prosadovat, sda není vřduch přesycen CO₂ a CO a hlavně jak ma tom stojí s OH skupinami. Když se dlouho nerraceli vydali se je zachráněvat ostatní. Takže jak to na plesech bývá, sachtli všichni peklo chválili a velmi často je navštívvali. Takže k ránu se to postupně začalo vyhráčet. Jako poslední zůstali Jana s Jarkem. Vzkřevali Věšník s Alešem byli donuceni opustit ve 3⁰⁰ hod. bylo krásné místo, protože se rozhodli strávit sobotu na lůžkách. Akce se velmi povedla a mělo by sích být víc.

Ahoj Věšník

Duša Hírek
Petr

IV
 Poplach jsme děti nemuseli, kučer byla už sama u Ferdý
 jenž už na zápraží spokojeně chrochtel a koukol jak
 se zhor na jeho chý si volí lovisce. Nebyla to lovisce
 ale my sportovci - umělci.
 Pak nastal pokojný odpočinek. Květa nás vyčkala
 a my abstrahovali horské oázy. V lovisce toho
 rychle ubývalo a náloha byla skvělá a Ferdýv bunge
 loo oplynel usíkem, hlavně tím co jsme nepotřebovali.
 Inoc byla pro nás skvělá. Pro Ferdý asi ne - ne bot
 rámo byl trochu poněkud a úsměr měla na rtech
 stále je květa. Trochu jsme poleželi na slunci,
 pak už Ferdý odšel se nádraží a domů jsme
 již šefili sami.

Opět bylo fous

Flu

ORCUS SPORTUJE

Po prílihu zážitku kultúrnych, musí ťelo se sebe niečo vydat. Ak tomu je sport. A sportovci jasu v Orcusu násichsi. Akaktedy v sobotu 21.2. se rozkadli orcuso- ci strdrit u Ferdy na chatě. Trochu po masniacky ale i tam sedat sportovat. Akok se pad knihy mi ostli u Ferdy na chatě: Ferda, je to skoropani kneta, Nirek, Peps, Jmaš, Petro. Trochu ma'lo - no ale kedže mezi nami řadí marodka vyde to. Slunce svitlo tak krásně, že vytažlo Nireka a Petra se sáními, samo-kážkami, Peps s bysemi, samochadkami a ce by první pauze vzele sebau kneta. Kečniru mrozeu byl porok sněhu pauze kedem a to dalo ra's nšemu co se dolo potom. Cestou na knihy - po svjch rukou - bylo nás krásně. I pu'li cesty se však všem sačtelo j'it sportovat. Vydrine to skusiti po sledovatel' s'ho'u pauze v kaha'el. Je to krásně. krásně madie' nio' by' i rocky. Sneh se stol' príliš mo'li strny' a kok se sto nedle na krmě' arktický' ledovce. Zde měl i Peps předeš'at co umi' na ferdovjch samochadkach, spagiteu pripjatjch k pahoram. Aukerol. Ty pády byly perfektní! Umělecký' dojam - hlavně ve vzduchu skousky. J'et nešto a tok se dol na skoky. Začal 30cm a dalo'le to i na 3mety i do konce bez pádu. Lijmí kerke' eso pro přišti' zimní' OH. No i přes madring a mokre' zednice bylo fajn. Pak se ale strotila kneta a se jelo pro Ferdu a kousku službu. Zpět by to sto ve sledovatel'ce keridaru horské' si'padem' stesky dale. Chvilí po binku chvilí po nose, chvilí po zednici a někdy po byzích či sněh.

Padesát osmihodin pod zemí bez světla a stravy →

Ve dnech 19.—21. t. m. proběhla v Oderských vrších zajímavá akce, kterou pořádal speleologický klub ORCUS při ZO SSM Bohumín ve spolupráci s oddělením psychologie práce našeho podniku. Šlo o padesátiosmihodinový pokusný sestup tří členů speleologického klubu do hlubinného opuštěného břidlicového dolu u Svatoňovic na Oděru.

Účelem sestupu bylo zjistit u účastníků jejich fyziologický den, sledovat orientaci a od-

Co vedlo svazáky speleologického klubu k tomuto pokusu? Ve speleologické činnosti nebo i práci horníků může nastat kritická situace, kdy člověk nedobrovolně uvázne v podzemí za různých těžkých podmínek na dlouhou dobu. Na otázku, zda je lidský organismus schopen ještě po dvou dnech podat stejné psychické a fyzické výkony, měl odpovědět tento sestup buhumínských speleologů. Při pokusu bylo opět dokázáno, jak silný je vliv kolektivu na člověka a jeho psychiku, neboť po dvou dnech akce, kdy osamocený člen v podzemí ve svých odhadech „předbíhal“ čas o téměř 24 hodin, dvojice Smíga—Sputa v předstihu pouze o šest hodin.

Dobré výsledky přinesl i závěrečný fyziokondiční test, přičemž sestupující dokázali, že i po padesáti hodinách pobytu v podzemí jsou schopni podat dobrý fyzický výkon.

Zajímavým poznatkem celé akce je, že všichni tři sestupující nepocítili téměř po dobu pobytu v podzemí hlad. Podrobnější vyhodnocení tohoto prvního sestupu, jež má být východím pro další dva obtížnější pokusy, nyní zpracovávají promovaná psycholožka Ljuba Berousková a vedoucí speleologického klubu ORCUS Josef Vágnr. Výsledky těchto pokusů ještě více pomohou poznat „bílá místa“ v psychických i fyzických možnostech člověka.

OTO TRÁVNÍČEK

ŠOTEK.2

TEMPO
30.3.

Pokus pro tři

had času bez vlivu střídání dne a noci, změny tělesné teploty a tepu. Velmi zajímavé bylo také pozorování psychických změn s ohledem na to, že dva ze sestupujících — Metoděj Sputa a Jan Smíga (pracovník elektrodílny) — byli spolu s jedné částí lokality a třetí účastník sám v jiné prostře. Všechna tato sledování zabezpečovala promovaná psycholožka oddělení psychologie práce ZD Bohumín Ljuba Berousková, která také spolupracovala na teoretické a psychologické přípravě celé akce.

PŘED SESTUPEM

Zápisník hnutí BRONTOSAURUS

Obsáhlejší dopis přišel ze Speleologického klubu ORCUS při ZO SSM Bohumín. Josef Wagner nám popisuje padesátihodinový sestup tří členů klubu do podzemí za nejtěžších podmínek bez stravy, ve spolupráci s oddělením psychologie ZD Bohumín. Kluci si zkouší v opuštěném břidlicovém dole v Černé ve Slezsku — za odborného lékařského dozoru — fyzické možnosti speleologa po náročném sestupu o padesátihodinovém pobytu pod zemí bez stravy. Bohumínská speleologové se chtějí sami přesvědčit o tom, s čím lze počítat při nějaké nářadné události v průběhu jeskyňování, jak rychle a jakou záchranu je třeba zajišťovat... Náš redakční Brontosaurus jim přeje úspěšný pokus a omlouvá se, že se nemůže zúčastnit. Nelze se totiž „rozkrájet“ a být na všech místech, kam nás zvete. Škoda.

TO NÁM
PŘAHL
MLADÝ
SVĚT
24.3

VLASTIK, TEN
TO VIDĚL
TAK
MLADÁ FRONTA
22.3

POKUS JESKYŇÁŘŮ

Černá ve Slezsku (ae). — Po dvoudenním pobytu ve stole opuštěného břidlicového dolu u Černé ve Slezsku vyřadil včera v poledne tři mladí jeskyňáři. Členové svazáckého speleologického klubu Orcus z Bohumína spínali jeden z úkolů svého výzkumného programu. V podzemí asi 250 metrů od vchodu do nitra země byli se svými druhy, kteří se střídali u strážního ohně, v spojení jen pomocí polního telefonu. Služba také zapisovala všechny podrobnosti, které pak spolu s poznámkami v deníčkách posílají odborníkům k psychologickému a fyziologickému vyhodnocení.

DOBROVOLNĚ

To byla největší akce našeho klubu

Vše začalo uopodem Pepsa udělat z lidí pokusné králiky a tak se jimi stali Hans, Ferda a Metoděj Špůta - alias Metod. Po dlouhých a složitých přípravách byl osudný den sestupu po trojici odvážlivců určen na 19.3. Samozřejmě jsme na vše nemohli stačit sami. Přes psychologickou stránku věci jsme poznali adhoru khy - či vlastně adhoruici šikovnou psychologku I.B. Ljubku Berouškovou, která měla potrapit mozky tři speleonautů a připraveně zjistit neví-li někdo někdo z nich GÉGE! Vše klopoto. Jistoty, kde překročil genius nad logických Ferda. To vše se dělo před sestupem v úterý v kanceláři psychologe.

Ale přišla akce a jako první dorazili němo do Smetanovic Ferda s noloženým nosem a manželkou hůtan a Metodem. Po nich pak od vlaku Petr s Mirkem T a V; Pavlem, Otou. Vše bylo dobré, na „ubytování“ horníku brádkovického dolu jsme dostali „ubytování“ a dráky u patřemí se také došlo rozstáknout. Jenže... někdo asi zde neměl rád jesky naše a tak si pospíšil udot na VB s dojně vandaly vyskytující se u dolu. A páni VB, jak jinoch, mě za chvíli se objevili v plav' polu' u reklamny. Liditoli přišnou rosix, obviuili nás se všeho možného, dali ultimatum a zniželi. Ale ani my se nestačili do obrany. Ferda a Metod sešli do Budišova a vyhodili povolání k polytu alespoň na 1 den a všichni čekali na příjezd další nářky: Pepsa, Hansa a Martiny. Samozřejmě u E. L. R. Ráno je moudřejší věra a tak jsme šli klidně spát.

Ve dnech 19.—21.3. 1976 provedli členové speleologického klubu ORCUS při ZO SSM Bohumín první ze série pokusných sestupů do podzemí. Tři ze svazáků speleologického klubu František Kuna, Jan Smiga a Metoděj Šputa pobývali 50 hodin za těžkých podmínek a bez stravy v hlubinách starého břidlicového dolu u Svatoňovic na Odersku, kde pod dohledem stálých hlídek na povrchu plnili různé úkoly.

Úkolem tohoto sestupu bylo zjistit u účastníků jejich fyziologický den, pozn. dobu kterou si vytvoří samo lidské tělo bez vlivu střídání dne a noci, sledovat jejich tělesné teploty a tep.

Velmi zajímavé bylo také sledování psychických změn s ohledem na to, že dva se sestupující Metoděj Šputa a Jan Smiga (pracovník elektrodělny ZDB) byli spolu v jedné části lokality a třetí účastník sám v jiné prpstoře. Toto sledování právě zabezpečovala promovaná psychologka oddělení psychologie práce ZD Bohumín Ljuba

Berousková, která aké spolupracovala na teoretické a psychologické přípravě celé akce.

Co vedlo svazáky speleologického klubu k tomuto pokusu?

Ve speleologické činnosti nebo

Speleologové HORNÍKŮM

I práci horníků může nastat kritická situace, kdy člověk nedobrovolně uvázne v podzemí za různě těžkých podmínek na dlouhou dobu. Na otázku, zda lidský organismus je schopen ještě po dvou dnech (u tohoto prvního pokusu) podat stejné psychické i fyzické výkony, měl podat odpověď tento sestup bohumínských speleologů. Opět při tomto pokusu by-

lo dokázáno, jak silný je vliv kolektivu na člověka a jeho psychiku. Neboť po dvou dnech akce, kdy osamocení člen pokusu v podzemí počal ve svých odhadech „předbíhat“ čas téměř o 24 hodin, dvojice Smiga — Šputa v předstihu pouze o 6 hodin.

Dobré výsledky přinesl i závěrečný fyzicko-kondiční test, při němž sestupující dokázali, že i po padesáti hodinách sestupu jsou schopni podat dobrý fyzický výkon.

Zajímavým poznatkem celé akce je, že všichni tři cestující nepocítili téměř po dobu pobytu v podzemí hlad. Podrobnější vyhodnocení tohoto prvního sestupu, jenž má být výchozím pro další dva obtížnější pokusy, nyní zpracovávají promovaná psychologka Ljuba Berousková a vedoucí speleologického klubu ORCUS Josef Wagner, kteří doufají, že výsledky těchto pokusů ještě více pomohou poznat „bílá místa“ v psychických i fyzických možnostech člověka.

O. TRÁVNÍČEK

U WOOD BOYSU

Dobrovolní „vězni“

Černá ve Slezsku (ae). — Ve štolu opuštěného břidlicového lomu u Černé ve Slezsku jsou od včerejšího poledne „uvězněni“ tři odvážlivci. Členové mládežnického speleologického klubu ORCUS z Bohumína sestoupili na 48 hodin dobrovolně do temnot podzemí v rámci svého výzkumného psychologického programu. Pod odborným dohledem prom. psych. Ljuby Berouskové chtějí například zjistit „fyziologický den“, jenž si lidský organismus stanoví bez vlivu střídání dne a noci. U vchodu do štoly se po dva dny střídají hlídky, které mají mj. za úkol zaznamenat všechny údaje, které mladí jeskáři předávají na povrch polním telefonem.

POČÁTEK
DLE
VLASTÍKA
HLADÍ
FRONTA
19.3.

Stary' hudebník, a Peps s Ferdou a knězem opět jedou do
Budísova promluvit si s předstoupou HNV, jeh' je to vlastně
s přístupem ke sudačské práci. Předseta - přijemny' chlop-
přijel rádořt k povolení' pobytu, pokoušel o místních problé-
mech a nechtěl uopsat povolení'. Tím jsme namořvali na
Budísovaské mlB a bylo vše OK. Pokusu nic nestálo v
cesti. Mnoho práce ještě chýbělo provést a tak užikui se
na to vrkli - kromě nyspónovajícího Metoda. Učeni' samosvoj-
ně u své lenivosti museli být neustále pokázeni stájnými
otázky a tak práce je pouhou ku předu.
Když však přijeli Vlaskih Andrlé s Mladi' fronty spsyko-
ložkou Ljubou vše bylo kaka' připraveno. Opět delší
tudy, poslední pokyny Pepse, přemluveni' do pracovního
poslední' oběd a tři pokusy' exemplári' v doprovodu
Pepse a Nilana (vedoucího akce a jeho zástupce) míří
v okolích Wood Boysona mnohými' abjekti' u Vlaskih
Petra i Terha, kteří' také' fotili celý' sestup.

Poslední' akce všem třem, poslední' stromarselsky' po-
libek od kněty a zůstali sami. Teuse sluchátkem k telefonu
k němu rotim Nilan rozdělil služby - golouterse obte-
dem na dámy aračel pro všechny mureton sledování
lich dol. Ati si nestřoueli. Čas jim až padesáté rychle
utíhal, sima jim nebyla a seutem nepoh' ta stěnost
nebyla u něho to rázu. Veliké' nebezpečí' obrovny' o všem na-
stalo, když Hans zjistil že Metodovi smrdí' pekeňe nohy,
ale přehodl sám sebe a vytrval. Ferda také'
votrubím dui u němu sdělil, že se cítí' silně opily'
(no když už měl toho 20.5 své' dvacáté' narození' u tek
jsme mu ta přáli). Dušem je padesátému', sda mu
pro něj jaký' ten chlost nelitoli nelopyři do Elsy.

Plymuly hadiny pro ušs na kore i proty dol. Spátek
necis - ei v soci' musel Peps udítat menší' nychoumou
přednášku k některým členům - Velešníkovi, Kulicovi
i astotním dá'mám, že ORCUS je klub slušný' nevyšedá' va-
fici' v hospodách, jak tomu doli oni přibled.
Ale ty a jiné' přestupy' neřešime v naší' kronice.

Psychologicko-fyziologický pokus mladých jeskyňářů z Bohumína

Z temného vchodu ve skalnaté stráni se ozvaly veselé hlasy a pak se objevili Franta a Metoděj. Vláčeli s sebou i „maroda“ Honzu. To byl definitivní závěr pokusu svazáckého speleologického klubu ORCUS z Bohumína.

Pro tři odvážlivce úkol skončil. O to více práce měli hlavní organizátoři — vedoucí klubu jeskyňářů Pepík Wágner a také psycholožka ze střediska ŽDB Bohumín Ljuba Berusková. Po akci přibyl ke dvěma testům třetí, dva deníky napsané ve štolě opuštěného břidlicového lomu a také ten, jejíž poznámkami zaplnily hlídky, které se střídaly u čtyř linek polních telefonů na povrchu.

Úkol trojice mladých speleologů byl jasný — provést sestup do vzdálenosti 250 metrů od vchodu do jeskyně a tam ulehnout. Napravit, nejist, mělo pít a mělo svítit. Franta byl v situaci nezáviděníhodné — v jedné z komor stoly byl po dobu 48 hodin zcela sám.

Povinností trojice bylo zaznamenat své pocity, změřit puls, teplotu těla i ovzduší. A pak také odhadovat čas — vždy ráno po probuzení, v poledne a večer před spaním.

Před skončením pokusu žádal službu o povolení ukončit pobyt v podzemí. Dvojice však také nebyla přesná, neboť skutečný čas předběhla o šest hodin.

Rovněž zápisky z deníku potvrzují, že speleolog je tvor společenský, i když se svou činností mnohdy podobá ještěrkám (mimo chodem dvěma se podstatně snížil počet tepů i teplota). Osamocení Franta například často popisoval okolí nehostinné chodby — šelest padajících kapek vody a drobných kaménků, zato dvojice měla o zábavu postaráno. Zpívali, bavili se o děvčátech a o jídle.

Včetně závěrečné fyziologické zkoušky, když dva jeskyňáři nesli Honzu (a místý se s ním i plazili), to byl první pokus, kterým mladí jeskyňáři zahájili sérii zkoušek, ve prospěch své bezpečnosti a snad i dalších skupin lidí, kteří touží poznat přírodu a především sami sebe.

VLASTIMIL ANDRLE

POZNEJ
SÁM SEBE

Dosavadní šetření i získané podklady nelze ještě zevšeobecňovat. Přesto jsou již některé poznatky zajímavé. Například blahodrný účinek přítomnosti partnera na duševní stav jedince při havarijních situacích podobných té, kterou si mladí jeskyňáři připravili. Franta svůj odhad času neměl možnost konfrontovat se svými druhy, a tak se stalo, že již osmnáct hodin

Ještě odevzdejte hodinky! — prikazuje vedoucí klubu ORCUS třem jeskyňářům před jejich vstupem do útrob opuštěného břidlicového lomu v Černé ve Slezsku. FOTO: AUTOR

POZNAT SÁM SEBE ?
SEBE ?

Pokus šel dál. Noční klidky se vraceły unovené si mou i
nemyšpáním a Ferda se šileně vrátil s štěstím
čas. Všdyť v sobotu ráno měl on již skoro neděle
a domákel se neu. Uklidavli jsme ho i zneu neděle
a zemu nittem. Uměla sístol pokračoval. Druhá
hýla stále větší, sůh už stěšovol. Ji dole oúsem
nie neděle. Ani nemohl. Všdyť byli mimo čas.
Isobota utekla a večer nás uokně přehropilsuy'm
příchodem Bary a Ringo se svým psem Ringen II.
Dopoledne byli ještě Pepso a Alés fotografovat v
Black Hills metopyry - nošli se jen jednoho a ostat-
ní mrtvé - asi zmrzle mrazem, ale toto uvídní faktorii
ledové úředky rovnají se sudjem ledové poláci
zimní královny a zolovili si (spíše študobise)
po ledové stěně na II patro. Mnoho nebylo a těch
uměrných v podzemí by teudem přibýlo o dva dolů.
Atak abych se vrátil k věci. Ringo I a Bary nakonec
přemluvli Pepse, aby šel s autem k nůstřít pava P
ga. Cistou se přidol ještě Věšník a Ota - učen.
Vtrhli se v noci a to již Ferda šil o poučeli a Hanz
s Metadem setaké žitě chystali ven. Tre noueli
duo oslouňek i jiných psů a my se jen oběovali,
že Metad rezonance sůho hasalovika kloru se
pe strop dolu a šari máu celý pokus. Také kůtka
sčítuola být nemorui, nehat se přilš - a klauě v noci
něnouole Baroni - Ivon - a Ferda to je přímo Boldu.
A zula šitě kledouj. Baroni jsme radli, at se sábrat
něde pod sem směrem na Grůsko.
A bylaku neděle. Vše namoršle a pad sněhem. Okolo
okně bylo již nystapáno přímo klusiště a tak nebyla
dnu že pravidelně někdo podol. Nejvíce onšem (asi nyst-
línim) kůtka kůt po ni Barou (kui asi z kloru).
Vše se chystalo na nystup. Učui opot pučeni kabelovou
melodou se sáset ním, sem tam chytili práce, když
u neměli kam uniknout. Byla již dusa ká' Rodina -
čas posledni kó testu a redelferi i Ljuba u kdi.
V jedné z Pepso rozhodl sála již nystupa fyzickou
skouškou
Lokim co ostatní li kvidouli kóky a "ložnice"
nósieh spellancouť, sístise po dnu dnoť

opět Hauz, Ferda a Melad pokračovali, aby až třetí fiktivní
 se stómene' koleno Hauze a uspěli loven. Flou dostal
 speciální ošetření a jeho stámetry obrovní omotané
 nola v dle'kách' rážila po lokoliti. Apok jej vesli
 chvilí vesli Ferda a Meladum Hauze, chvilí vesli on je, chvilí
 li je lokoli za ruce, chvilí za klavru. D. ohně' mu adičli
 nos i usi, vromedně' ujek prosterdek jej u myli
 a nevím, nevím, fyt ta cesta ještě jednou tok dle'kách';
 keď Hauze polá'mou skutečnii.

Před vyhadaním a posledním domě je Peps dal nepustit
 ůkali na Ljubu a Mostiřa. Přicejem přigeli. Ljubu
 nosadila opět své' kesty Mostiř roostřil fiktivní
 a reportér Československého roostřoru
 jej roostřkonel mi křofou. Nicorěkl Hauz, věco Melad
 cori Ljubu, Peps a Ferda - a bylo po všem. Nevím,
 jěkose mu líkily ky pepřemě'ji' výrazu noli, noli,
 ale tou je jeho rterost.

Trěkose blod neměli, přěkety dostali usičnii fři a
 ještě slyže pro ostotní' r klubu. Rychlí' shaleni'
 cestake ulaku a domii. Špiuori' smrdiči' ob něm
 a spocitem kusu vykonané' práce. No jako usdy.
 věrtěre' nedostetky byly - ale to se j' i' výřes'i' noli
 klubu. Nyni' budeme jen ůket, řdyre unidě'nee
 uslyšimě. Tak aloy na dubě'mu pokusu. Peps

CO UMÍ
 VETĚŠNÍKŮV
 "FOTÁK"
 (JAKÝ VETĚŠNÍK,
 TAKÝ KRÁM)
 A CO JEJ
 BRZY
 ČEKÁ

CESTA VITĚZSTVÍ

DO FRONTY

ČEKÁNÍ NA
SLÁVU

ORCUS NA ŠROTU

Bylo nám Social. křesť. sdružení k 15 sjezdu KSČ je socialisticky odvozené a tak se musí plnit

V který Pep a Mikek připravili uchalupy vše, co je stěrna mokla a debrot a odpoledne postupně přišli další pomocníci. Kaktusa sestřil Pep u své paži, notička mu vetešník (hojako kaktusovi) učil jako rekonstrukce pio- myra. Haud patě přijeli Sarek a Mikek Denyem a sestava byla kompletní. Železo (opiš směs betonu s rezí), papír a karboni kovy byly naloženy na transportéry a začal transport. Než se začne kolony suavit přerušovala bohumínské komunikace, musel být provoz přerušen. Pochyb kolony do dálky signalizoval obrovský raket železných oblud, při němž vyblkali lidé i sokolůch nesuic a dono- má, domnívajíce se, že začala 3 světová válka. Samozřejmě tyto historické okamžiky musely být zničeny a to se staval Peps. (doufám je, že se s úspěchem vetešníkoviých fotografují.)

Cíl trasy. Stěrna n.p. Olomouc a Bohumín. Železo sebereu, or- tala nás adálky otevřené vřata jako staré přátel. Nerajitua- my nato. « Cheete šrot, tak to tu máte a postavili jsme se do několikasetmetrové fronty. Stačili jsme posadit i pooked- nat, když jsme konečně na radě. Papír se na náku učel, mosaz toho, železo nám odnívalo. Použili jsme proto několika jesky náčinských fiut a bylo to.

- A výsledek? 200 kg šrotu
- 33 kg mosazi
- 25 kg papíru.

Ahoj Puf

CESTA NA „ČERTÁK“

VSTUP DO
ČERTOVY
DIRY

V CYRILCE

ZDE PRACUJE RUBAŇOVY
KOLEKTIV ORGZSU
ALEŠ DANIEŠ

I NA ČERTÁKU

Rozzářil slunce a modré nebe vířilo
 našetřený všohodurázo na Rozložce. Ostřím
 tempem pro otyle na zdubnutí a ostotni pro zakřátí, sme
 za chvíli ulanovky. Aleš, Vetešník, Mirek Denjsem I,
 Mirek Strakoš II, Daša, Milana Peps - vyjíždíme na
 Pustkovy, které nás vítají v podobě pduc. „lanovkařů“
 s metlou v ruce, že pryč dorazí ty, co semu koupali
 na lanovce. My ovšem ne. A tak se všichni sdraží brodi-
 me sněhem k Cyrilce. První posilnění a pak v ruce mím
 Aleše zde zůstávají oba Mirci, Petr a Daša - co by klíďač
 na povrchu, aby se opět pokusili sdolat „osudný
 balvan“? A co zatím Milana s Pepsou? Noložem všim
 možným vyrážejí na Čerták. Sněhu je hodně ale neboří se.
 Ovšem Čerták hned spočátku vystřel rohy. Prudký
 stoupák každěho lehce prověří, kolik se dle za zimou poj-
 mul na své tělo. Tak máme Milana a Pepsu u nich
 tento problém nemusí a možná může je může přerost
 nával kyslíku. Na Čertáku je krásně. 2 metry sněhu
 a pářine slunko. Ovšem na to čas není. Připohlídce
 propodlé vřelabiny objevují několik malých „mástrných
 oh“, jasně svědčících o existenci podzemních lokalit.
 Nyní sešup k jeskyni, nafocení s povrchu a rychle dolů.
 Už na povrchu patře litujeme, že nemáme se hou děsítky.
 li je zde ze všech stran a obdáváme se, zda dole není jeze-
 ro. Ale nebylo. Rychle fotíme co sedá, měříme hloubku,
 pozorujeme setopyry a normální „stryptýžkou“
 - tedy pro nás štkli, opět vystupujeme se obna
 lokality.

HRAN u JEDNOHO Z VELKÝCH „MASTNÝCH OK“
NA ČERTŮKU

PŘED
SESTUPEM

A na povrchu stále pa'li'slušce. Skozujeme zeseke mekre' faracky skilogramy kakra a vracime se k Lyricce. Dolu to slo jako na lyžich. Tam, kde jsme rano šli po čistém sněhu bez známek života, jenyni' nastal stop. Vedetudy Frydlauntska'storka.

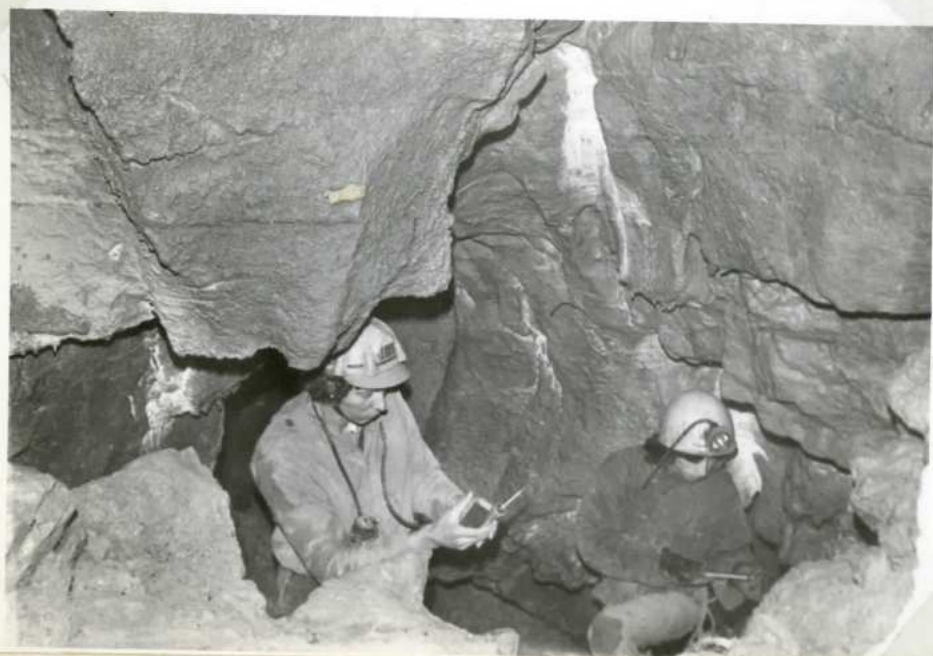
U Lyricky je rušno. Dámámeryckle fotomoteriál Petrosi a káu nini' is ním r Lyricce. Zati'm nejspokojenejší je Daša. Má'opět spáthky celíko snělo Milaúka a tok túto radosti' po lese, kličtující předkale mi sněhu. co ky žimný' cíl pro Papse i Milana. Krasná idylka. Za chvíli nylze z Lyricky rozrušený Alis a nejnovější správu i zopět je utržen u fotáku filu. Ato jesuod vud Orusu. Každý' z důležitých filmů se musí' skazit! A tok jdem všicku i zajišt a pláchnout žal do koliky. Dobrá polivka, játra z kači (dřeukyřku), Rodugast a opět je už keci! Aco nyni'? Jdem nyravit sněru' Ferdý na chatě s kumárick. Daša již sice trochu kulhá ale připejujese. A tok procházíme hory, dolý, potoky kutálime se ze "stěny smrti" až po dnou katiuoch plácedu' n'sněhu i bláti staneme srovinou kplěkočaje u Ferdova sídla. Teu už z dátky na nás mána' sujnui dvoometronijui tróice suacný' přivau. Za chvíli nylíka' i Kvetka už o nekliže, nyrvidající kde je její láska Kubica. Po zjištěm' že seui, bere na útěk i Ferdou. A tok ništo k Ferdovi mířime na Hutár - suamau to restauraci. Dnes už plnu různých individui a tok roději mířime k nádraží. A o dandot? Opět to bylo skvělé a ti co se jeli, zaná'kali.

Ally

VŠICHNI
Z VÝPRAVY

CESTOVNÍ
ÚNAVA
(či JARNÍ
SNĚNÍ!?)

DETEKCE MLYNŮ
V PODZEMÍ
"ZKAMENĚLÉHO
ZÁMKU"

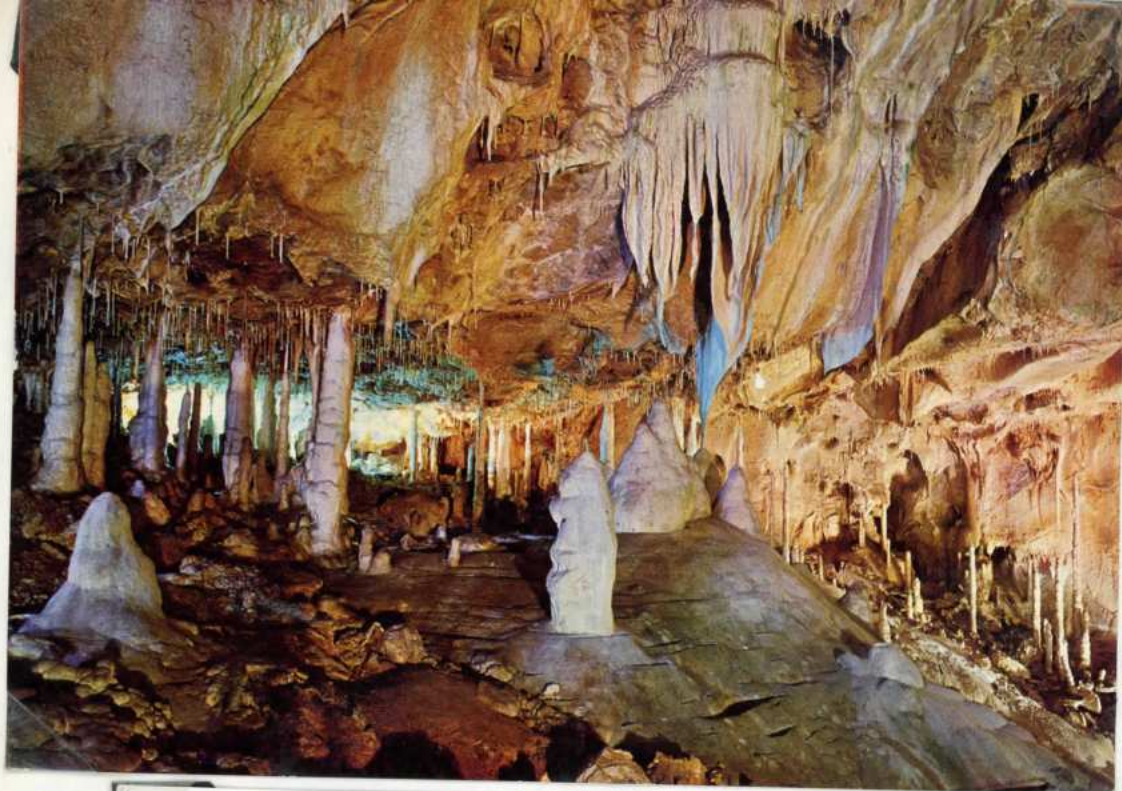
NA

JAVOŘIČSKU

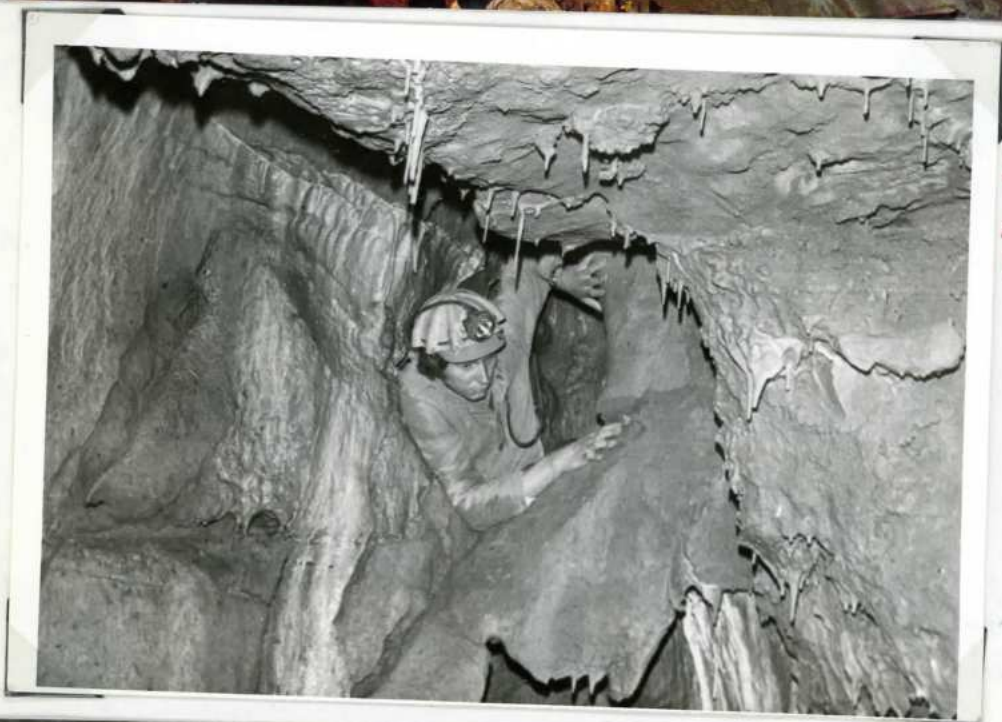

Špatný počátek - dobrý konec -
 první lidové přístav. V deštivé mlhavé polední noci
 se sešli ve vlaku směřujícímu na Přerov opět sejskol-
 nější nosiči klube. Milan, Glauz, Ferda, Pepo, Mirek a
 Martina, Daša, a Ferduš aser Kréta. Jeli jsme do
 javoříčského kusu a netušili jsme, jak to bude cestou
 námi. Přesedáme v Přerově, Červené a Litovli. Tund's
 vlak vyhodil opíl čtvrté ráno a colet. Autobus, ten
 nejpronejší jel až se 8¹⁵. Už celou cestou bystril by
 nosi mysl karty (již značně ztenšeni) a ho zvana
 "berky". Jenže neku v síni i karty nehor'. Začra-
 nil vše Ferda. Vypišili rychle nějaký nákladný
 nápoj s nápisem Juice nám poskytl další náhru.
 A tak jsme se konili na autobusové nádraží ra
 kromě hřmotie' konzervou, ludi'e' Litovel aokolni'
 vesnice, postupně měnili naše koleně do macha.
 A dočkali jsme se. Spokojeni - stále však nikoli s počasím
 vystupujeme pod něžemi krodu Bousona a samaritánským
 pochodem míříme k Javoříčku. Proč samaritánským?
 Chvíli kulhala Daša, chvíli Milan, někdy Glauz. Nejvíce
 byl na tom Ferda, nebyť ten šmolá od narození, vzhledem
 a okolností tak silný saucit, že si vždy z milodaru
 mrsáček "lehce vyděla" na chléb vesdejší. Ousem pro
 "dívky udavekchtíjeb je to pohled z neobženi' a tak je
 stejně matičky samy kaly domar neby vokolních vesnicích
 bylo opravdu pusto.

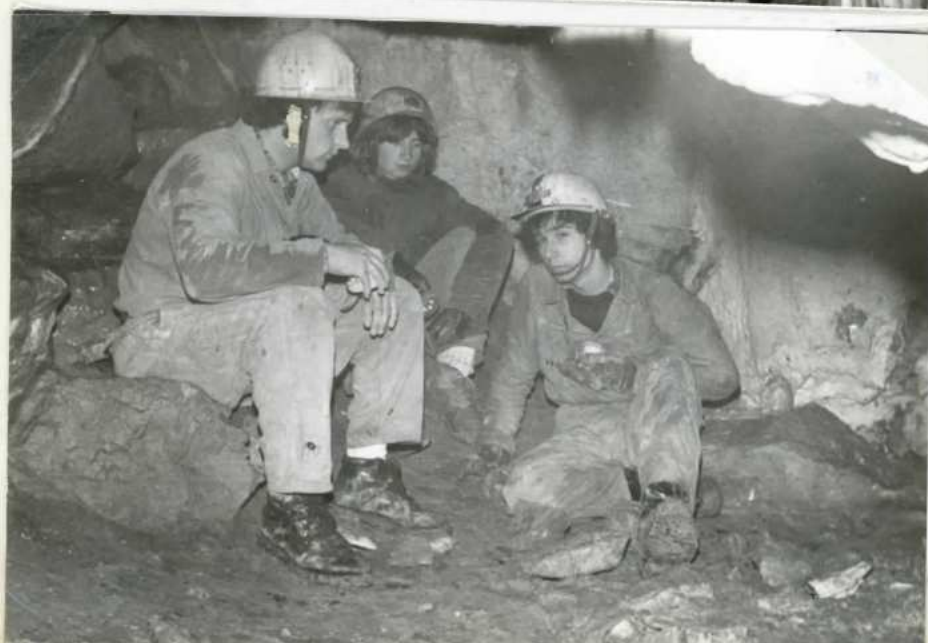
Překoupe něžně suškové nástrahy šile mělo manieka,
 vodice taresky dle svých sušek do osidel lupin,
 jsme se konečně dostali ke Zhameněmu rámu.

KRAJSA
JAVORIČ-
SKÝCH
JEZEKVI

V KOMI-
NECH
„ZKAME-
NĚLÉHO
ZÁMLU“

ENVIČE
PŘESTÁVKY

Isme učile. Zabydlujeme se v oboru nové skály a uhlíčíme
na orolol "zámku". Počasí se umocnilo tak můžeme vyrazit
na akci. Začvili jsme pracovníma jedeme prokoumet
potějši stráni. Po dvou hodinách trkolamných výstupů
i sestupů, nalézáme jeu několik polerfany ukoučených
veladů a tak se svracíme do "zámku" role "oké" uodějný
velod. Důstaudme čtyři. Ferda svíteu přiroduimí sklady
a pomocujimí mjni "matlathani" a Martina, jeui
si smij "hřst" odhyt několik pády a jizdy po nose
už růstoujei' na povrchu.

Jskyně neu' auí velika', auí "vyzdobena" ale rej'mouo'.
Opět skoušime něco nafatit - (misk 2 silně ristronel smij
fokopřisthoj předkorkami Pepsi Kouze) a vracime se spět.

Jak by jeuok mpozeli' Štěpaníkovi již ulekli a tak se jedeme
osvěžit do sedalekbe usnice - jistě do hospody. Cesta stáčíme
problémout smak ued zkámeněty... zámkem a po zjistěmí
že klata jskynika patři' už jeu lidem a ne' transpim jedeme
dolů do dědiny. Hospůdka mudo' a bezkó', počasi' krosné!

A tak řešime už kulčičkou. To, že jsme bráli 100 frkading
je omlovitelne', neboť řekněe kopardšimou plátne, jsmese
mouzeli hřt opise bez kulč.

Alé užemo' smij konec a kordá' kospata zavraci' dolu. Pokoupi'me
něsoby a jedeme spět. Opatrně a bychom nevrhndili mpozely se
křišime k "zámku", padpírakjei' už silně "remouéko" Kouze.
Ještě stáčíme probřet různě důležitě' problémy a mizíme
ne spaci'ku. (kordy' se mēme jistě)

Ráno je tady a pětoperť baleni' loučime se z heryjme mubtem
moši vlosti a posuačkáel endmého "zuačkoviko mamiaka"
koujeme dále. Začvili jsme v favoričku a Peps opět ovjme

šarmantim' rjzeme vyma'mil na vedouci' jousičské' jskyni
molu' ustup. Jskyně je oproudu kiska' a po kaurultaci sprimost-
cem' začimame unozouo možnosti pracovní' lepedice?!

Alé myi' domi' jeuzē... Vypiti' jeducho pima trudo o minutu
dile' a "uēni" se zle koukli na jizdu' řád a au' tohus na'm
u nosu adjizdi'. Osvěřajeme se procházkou do susedni'
usnice, role se o padobě "mouduch silenci' čisilku" dostau'ome
a dēstě do suché' hospody. A opět kerty a "pikulo". To že

Ferda a flauz byli bití již sezi' prouda a všicku' furle' u' toci' na
mōnē. A ti' jsou po **230** hrách - což je dafam' nouj' světany' rekord-
níplu' "fertig" a tak s otlučesjmi mkami jsmē konečně v
pěti desáti' na Bohuminském' nádroži.

Bylo toho mnohem více - ale kroky už s poudem na další
akce a krouiku nemůžeme mīnit jak Štěpaník poroty.

NEMĚL BYCH TĚ JISTIT?

PRACUJEME NA KLUBOVNĚ

Liž třetí měsíc pracujeme na naší klubovně. Někdo více, někdo se jen reze. Alok tréhoše jsme si „adnokolí“ na el. instalaci i zednických pracích více jak 200 hodin, je to slabý výsledek. Tolik každý čekol na tuto místnost - a nyní je snahata kam! Někteří znáš už ob odpracovali už mnoho hodin ne prosněch ostatních? Mirek Strakoš už 43 hodin, Ota 23 hodin, Pavel 28, Pepa 38. Co ostatní? Haur ani lodim. Ferda jen 4 hodiny, Milan pouze 6,5 hodiny, Paša 1 hodiny, Ivoš jen 3,5 hodiny, König pouze 1 hodiny. Kdy i oni nastoupí splnit sni, znošek a padit niči klubu?

Bude léto, pok padim a znouu sinua.

Jok by se našim hodila naše klubovna. Plány jsou, nezki a co skutek? Snad se nyní konění mnoho zlepši a tréhoše program v naši argaui sači je oprondu náročný a nabily - klubovnu přece chceme užít - neko se!

Pet

VLASTNĚ
NEZAPOMĚL

Speleologické pátrání

Moravská Třebová (ao).
— Na pomoc při výzkumu zajímavých lokalit devonského vápence přijela o víkendu do Moravské Třebové svazácká skupina speleologického klubu Orcus z Bohumína. O spolupráci ji požádali členové místního geologicko-minerologického klubu Ametyst.

Po tři dny se zabývali průzkumem dvou starých, opuštěných vápencových lomů, které podle údajů pamětníků skrývají v hloubkách dosud nepřístupné prostory, včetně podzemního jezera. Mladí jeskyňáři navrhli optimální cestu, již by se měl v příštím období členové klubu Ametyst prokopat za vzácnými minerály. První nálezy v těchto lokalitách jsou krystaly kalcitu a aragonitu.

MLADÁ FRONTA 10.5.

BOZOTA!
SVAJZ TO NEJTI MOŽNĚ
DĚT PRAVNĚ ÚRFOLETÝ
FILM - R. NICKL & NĚJ.
„SABOTÁŽ“ KATASTROFA?
JLÍ KAPITALISTICKÝ MATERIÁL?
DEŠ JENŠI MIREK
SPLETL VYVOJKU S
UŠTALOUŘEM.
REY VISO!

7-9.5.1976

NA POMOC AMETYSTU

Jak jsme sli'bili - tak jsme učinili. Jede se na pomoc Oldovi Janovi a Selo Geologicko-mineralogické skupině. AMETYSTU DO Moravské Třebové. V půlnoci jsme rychle setkali schůzi: Peps, Hanzi, Petr Většník, Kůrka, Marek II. Alis - nový bosout Josef a starí zvaní Gredy a Slavka. Přes všechny překážky, spádem se přece jeddosta'no'me do Olovie, kde nás už čekal Olo. Sgarem. Atok jsme tam kodili pikle a v překrásném už letním ránu, se zpěvem šli do Olovie. Zde, nestarém vopemone'mu lannu byl už kemp i první pracoviště. Akněd jsme se také dali do díla. Prošmejčili všechmu díry, změřili co se dalo, probrali problémy se starousedlíky, jenž jistě věděli, že dole jsou jeskyně i spadzemní jezírca. Atok jsme Oldovi poradili, jen jedno: kopat, kopat, kopat. Řekli, kde a jak a jelo se do Luduirona. Drotří BAZ a daccu řídič udělali, snoje. V lannu u Luduirona jsme jen nypadli jak sušerů stonci. Ale to nic, jde se na to! První schod byl ve stěně lannu asi 10m nad zemí. Co to už je pro nás. Byla to kani'nová lokalita i s vybranou výsotkou - dnes už je již zničena. Nadm to už doma" chlubit se recudně Olo a my přemýšleli o lymci, a když ome, že lom i jeskyni' by hrzy mědra své. A to' jsme navicili komínová - olde ošerů museli takot lannu a jdeme ven. Vysoko ve 40m stěně nám pok Olo ukázal to, počem jdu rase ovi. Dutingy ne vopemai s křystaly aragonitu a kalcitu. A to' Peps se spaušti s kladinou, drize je ty vrdené kaminky? Další vchod do nypadene' jeskyně (pry chůle) holuril nevalisáme. Byl rozypdu. Kure porno a žisei k sote nypdu atok je jdeme urouvat do hospody. Projeli jsme několik nemi, než jsme našli jednu otevřenou. Otevřeny zůstaly i naše huby. Kam oko dohledlo samú šena, panna, di'vka a kao oi' co jistě. Kvanta šer se na nás smolo se všech stran.

Mladí členové geologickomineralogické skupiny Ametyst Karel Rýda a Oldřich Šanca v říši svých neživých přátel!

FOTO: AULOR

KONÍČEK TESANÝ ZE SKÁLY

Naprostě bezvýsledné je listování vysokoškolskými skripty. Údaje o výskytu pododrahokamů se téměř notoricky opakují — Podkrkonoší, Slovenské rudohoří, Brazílie, Alpy. Lokality u Moravské Třebové však uvedeny nejsou. Zazvoníte-li u Rýdů anebo vedoucího geologickomineralogické skupiny Ametyst Oldřicha Šance, máte jistotu, že jste na správné adrese, a také důkaz, že tamější okolí je na minerály bohaté. Vízitky mají hned u dveří, i když jen ve skromné ukázce drobných krystalů polodrahokamů.

Se svou sběratelskou vášní se rád chlubil. Na rozdíl od uzavřených muzejních depozitářů zabírají jejich sbírky kamenů místo v předstínlí a v sekretáři obývacího pokoje. Původně je zlákala výstavka několika exemplářů za výlohou jednoho z obchodů. Jejich sběratel tehdy před 12 léty loka-

lity neprozradil. A tak se postupně dala dvojice, později parta a v současné době 20 nadšenců do tídně objevitelské práce. „Chceme dokázat, že Svitavsko je zvláštním kouskem naší hezké a bohaté země.“

Za dobu činnosti přibýlo v knihovnách jednotlivých členů skupiny mineralogů mnoho odborné literatury. Zatímco v počátcích každého z nich „chytla“ jen ta barevnost a originalnost tvarů, s přibývajícím léty se každý z nich zajímal i o vnitřní strukturu stavby — bipyramidy neboli dvoj-jehlanů, krychlí... Povrchní zájem povýšil na systematický průzkum okolí rodného města. I když objevili několik nových a vydatných ložisek, chtěli poznat více a pro mineralogy to představuje cestu do hlubin země. A tak si letos k jedné průzkumné akci také pozvali svazáky z bohumín-

ského speleologického klubu ORCUS. Pak stanovili i rozvázný plán postupu za skrytým bohatstvím.

Na směnnou burzu minerálů mnoho nespolehají, neboť neporoušují nepsaný zákon sběratelů: Pokud chceš mít ve sbírce unikátní kousek, musíš si jej sám vykopat!

Jen zdánlivě nespinitelné je přání studenta ostravské Vysoké školy báňské Karla Rýda. Chtěl by mít aspoň „půlmetrovou záhnedu“. V jeho sbírce nechybějí jaspisy, acháty, karneoly, chalcedony i zkamenělé pryskyřice, jako jsou valchovit, neudorfit a další. Obrovský krystal křemene by však byl mezi pěti sty unikátem. A ložiska, která se skupinou v okolí Moravské Třebové objevil, ho utvrzují v realitě prozračného snu.

VLASTIMIL ANDRLE

A my v oáta, čerstvě blátem potášených montérkách
sápli v jejich svitu. Nejdříve jsme mysleli že už naše
střelba hned se dotýká a šimý jen po jeskyňářích z Bo-
humina loučí. Dmyl. Byl to jen nějaký pochod
na stílkou linie krásou. Onsem jich nám bylo
hned jasné, je to zde kraj měkce splynutím a tedy
na zdrovnu a vstanu my musíme zde sátiť
častěji. Ale užekno loučí dany pannou a my
jedem opět nato. Za Ludmírousem sátiť na opravdový
has a vjedně se soud. Soukluhoké je naše další
pracovní. Nejdříve většík prosoudou sloním
soudu a jeh by jich chtěl sedolí podínat i Olda.
Jenže... Olda je chlop jeh lara a keris auipresi
alpinismu jehsi nřus. A to slani m' bylo
pro něj cestou šilence. A to ho čkolo ještě prusko-
vám. Za ním se spustili i Mirka a Petr. A nastala
cesta zpět. Pro užekny pravi. Petr - no už to.
Tak poněsili na lano Oldu. Nejdříve nabral šillemiňky
přikouje kyndu, přišel do alčiče artikule helioptery
aby se na konec saahl do spleti lan. Pravi pokus sádel.
Přýto vyručuje. Vyručkonol. Do dvou metří. A opět
je u dně. Znovu jej směřjeme do prusku. Victoria!
Olda leze. Pomolu ak jistě. Za kadim šťastný je na povr-
chu. Už nikdy Bože nechci mít nic s jeskyňáři,
řka, kontroluje si ruce pruky na zádech.
A znovu jedeme zpět. Vytrpami se soukdmě opět s Bazu
na našem campu. Spát jedeme brzy, neboť ráno se ustáno
v půl pátě. Ideme totiž do Mor. Trbové, podávat se na Oldo-
no ryšovišti tohojch šutři, jeh nám na parnátku
daráhal. Jako u nás. Krompač, lopata, foisel. To je naše
nářadí. I jejich. Pro nás kámen jako kámen. Onsem po
blížeším pohledu víme co je kamenná křosa krytali
Opravdu křosa.

Loučíme se s Oldou i jeho kamarády a jede se domů.
Šel jen štěsti v něštěsti, že vlak byl natolik spóšdím,
že my jej chytli, nám pomohlo že jsme tentokrát
nic doma.

Raj

Pokus jeskyňářů

Kněhyně (ae). — Do pseudo-krasové jeskyně, hluboké pětadesát metrů, včera krátce po poledni sestoupila skupina mladých speleologů. Pod vrcholem beskydské Kněhyně tak mládežníci bohumínského klubu ORCUS zahájili druhý ze série fyziologicko-psychologických výzkumných pokusů.

Po pečlivé přípravě zvolili bohumínští jesyňáři náročný program pobytu v podzemí. Chtějí zaznamenat údaje pro výpočet fyziologického dne, což je doba, kterou si jedinec vytvoří bez vlivu střídání dne a noci. Bedlivě také budou sledovat psychologické změny, které nastanou u obou dvojic — chlapců a děvčat — po delším pobytu v jeskyni, kde mají jen nejnútnejší vybavení. Speleologové mají navíc ještě odborný úkol — provést vertikální měření nejspodnějších pater této lokality, jejich úkol je o to nesnadnější, že až do neděle chtějí být mladí odvážlivci bez stravy.

SMĚJE SE LJUBA? TO JEŠTĚ NEVI CO SI ŽEKA!

POHLED NA HONY -
POHLED PRO HONY!

NA POUZEMU ..

VÝZKUM V PODZEMÍ

Bohumín (ae). — Přítal vod v uplynulých dnech způsobil, že v sobotu, po 48 hodinách, byl předčasně ukončen druhý z pokusů speleologického klubu Orcus. Přesto bohumínští mládežníci splnili část psychologicko-fyziologického výzkumu z dlouhodobého pobytu v podzemí.

V 85 metrů hluboké pseudokraskové jeskyni pod vrcholem Kněhyně v Beskydech se podmínky vlivem vydatného deště natolik zřízily, že původní plán — vytrvat tři dny byl změněn. Zápisy z deníku obou dvojic chlapců a děvčat budou opět zpracovány a porovnány s předšlými. Ukázalo se například, že zpočátku odhadovaný čas velmi nepřesně, ale při konečném výsledku se zmýšlí pouze o dvě hodiny. I přesto, že po celé dva dny byl jeskyňářů hladu, teplo a propasti byla stupně celá, jejich tělesný stav byl v závěru pokusu poměrně velmi dobrý.

DVA DNY

O VLADU

V KNEŽYCI

Dlouze připravovaná akce je konečně tady. Další družky domor
 kněžská jeskyně bude skutečným domovem po 48 hodinách Hanzovi
 Petrovi - Otešníkovi, Daši a Ljube. Akce byla?

Netrpělivý Otešník, nemohase dočkat, vyjel na kněžici již ve
 středu večer. Jakk je už jaksi jeho zvykem ani moc se ovl Pusteneu-
 ských vyčepů mnoho nezdálil a lok tam také jako první objevil
 v Janěmci Pepse s Otašikem Amrlem, kteří zde parkovali
 jeduok s autem noloženým motivačem a pak také na smídání
 Lanoukou pak přijeli další Hanz, Daša, Ljuba - psychološka,
 Mirek, učni Ota s Parlem, selodon Iro, Petr, Japa, Josef,
 a ktkdo kám pomáhali - Pepsovi učni "Favel, Petr, Mirek".

Zoradění motivaču a již noložená korovaná máří na sešlo kněžici.
 Jako vždy poslední - kromě jítla - učni, které jeu stěží udržoval
 v přímém pohybu Hanz pomocí několikaletého dubku - či spíš
 jeho kmenu.

Ala přece vše jeu jeskyně a proti srdcervoucí vykřiky hrůzy vydo-
 nají divočí hrdla Ljuby a Daši při pohledu do Otešnické propasti: "Ne,
 tam nikdy, není však nic platné. Alea eacta est"! Akce začne!

Nejdrív v podzemí mizi Peps, Petr, Mirek a připravují pro sestolání
 Velké propasti. Zabití skob, zajištění žebříku i lan. Vše musí
 být provedeno perfektně - říka Peps, když sním vypadla skoba
 se stěny. A tak zrovnu. Ostatní zatím chystají další..... chvoji
 do podzemí, silováky, balí se vyhovemí pro sestupující!

Učni natahují spojovací kabely a kutrpení Hanzei Pepsy vše
 samozřejmě špatně. Slyšet bylo vše, jeu se protějšiko účastníka.
 Další kabely se proplétají puklinami a domy.

HANZ A PETER
SI CHYTAJÍ
SULIČ DOMOV

Sestup do kněhyňské jeskyně

KARVINSKÝ
ZPRÁVODĚJ
29. 5

A
BISKUP
SE
OPĚT
CPE!

V kněhyňské jeskyni

Každou sobotu a neděli navštěvuje Beskydy mnoho vyletníků a každý z nich zná jejich kouzlo. Ne každý ví, kolik krás skrývají beskydské kopce ve svých hlubinách.

Na jižním svahu hory Kněhyně se nachází 65 metrů hluboká pseudokrasová propastovitá jeskyně. V jejích hlubinách provedli svazáci Speleologického klubu ORCUS při ZO SSM v Bohumině druhy z pokusných sestupů do podzemí.

Od čtvrtku 20. května pobývaly v Kněhyňské jeskyni dvě skupiny mladých speleologů. První skupina pobývala v hloubce 30 metrů. Byla složena z mladé speleoložky Dášy Valentové a psychologky sestupu Líjuby Sromové. Druhá skupina, složená ze dvou zkušených speleologů, pobývala v jiné části lokality v hloubce 40 metrů. Úkolem sestupujících bylo plnit několik psychotechnických a tělac

ně kondičních úkolů, které měly přinést další poznatky o fyzických i psychologických možnostech člověka a postihnout změny, které za těchto zvláštních podmínek v nebezpečném prostředí nastanou. Dvoučlenné hlídky, které se pravidelně střídaly na povrchu

Z reportérova zápisníku

u polních telefonů, zapisovaly všechna hlášení z podzemí; měřené teploty i tep sestupujících.

Celý pokus probíhal za velmi těžkých podmínek v podzemí a bez stravy. Situaci v podzemí velice zhoršil prudký déšť, který po celé tři dny znesnadňoval akci. Přívaly vody v podzemí

byly a tak, třebaže pokus byl stanoven na 72 hodin, musela být akce z bezpečnostních důvodů po 48 hodinách přerušena.

Závěrečným a pro speleology nejdůležitějším pokusem byla tělesně kondiční zkouška. Všichni sestupující měli za úkol pouze pomocí lan a klasické zdolávací techniky překonat propasti Kněhyňské jeskyně, vystoupit na povrch, aby se ukázalo, jak veliký je úbytek jejich fyzických sil. Je obdivuhodné, že oba členové druhé skupiny P. Těma i J. Smíga po 48 hodinách pobytu v podzemí bez stravy dokázali vystoupit ze dna lokality a ještě pomocí značně vysíleným důvkám na povrch.

V současné době všechny zjištěné výsledky sestupu, naměřené údaje i časové odhady zpracovávají psychologička sestupu a vedoucí Speleologického klubu; z nich budou vycházet při přípravě závěrečného, pětidenního sestupu opět do Kněhyňské jeskyně.

Gentlemanů v klubu neměli a tak všichni jak křecci snažili
nše pro pohodlí našich žen do domu objaviteli skde budou vege-
tovat. Chvilí, spacíky, silony... A radno velké propasti dopadne
je to nutné! Nic co by přijemalo následující hadiny speleo-
nauki Hlanze a Dětešnika. Ale to mě jim musí stačit. Zachvilí
nebudou sami. Snimi bude to množství vody a hadna
co by jedini přátelé nebo i netopyři vyměnili již své křespi
bydliště. Hodina H jetody a postupně dvě skupiny muži v
podzemí se značného utrpení a teplotního namáhání hřzdových
partii těla, neboť lana je nasáklá vodou a bahnem. Nejvíce
ovšem trpí novička Ljuba, jejíž výraz musí sbroz ukrizování
kriska s výjedy němých grotesek. Ale ona je dole. Všichni se
začínají zabýdlovat když Peps, Jana a Petr König naposled
kontrolují nše v podzemí a pořizují dokumenty - fotografie
a podzemí.

Na poruchu i o dešti začínají pracovní život. Heleky utělování, stavění
stanů, úpravy okolí... Ovšem večer je krásný. Hnědy, ta borák
kytary a zpěv. Chvilí jen ženy. Ovšem nše nahradily písne
trempli a Pepse. Atak se uleka dostání až krásku. Ti dole
už spí toke a snod jeu Daša hloudu snom tam někde
po Skřečoni, kde tuší svého Milana. Pro všechny to byla ne
krásno jen jeden jediný, třeloz v dámské společnosti
trpět. Trpět ze ty kdo stoněti stau rasmohu a metrokových
bolvarrech. Dama Jano - tedy mimodoma - tase neshai mezi
dne šišky jeu se co trpitel? Peps lešel ale stotečni. Brodou
sehočen o stanovnu tyčku, kolenu "spracimut" chvilí
o Janu chvilí o stropa patani saryty pod kořeny
stramu na metr sřed stakem.

Dáno však bylo chmurné. Prší! A ještě si na nás vyjel nějaký
lesník, kdoum ponobil stanování! Atak musíme jidnot.
Do čelodni jsou vysláni rychle běžci Ota - zanešt osnámerní
o akci na polesi a Mirek s knošem nakoupit. Vyklázejí
v devět ráko. Počasí se mění jako učas ženy! K poledni nás
obkličuje bouřka. Stačíme ještě ususit spacíky našich děv
v podzemí a monterky Petravi, spustit jim padpěry do silovku
a sáčnu lit. Jestě se Pavel a jeho dva přátelé, jenž odjíždějí
domu odušli včas.

U nás na poruchu leje - ale dole v podzemí to vypadá jako
pod Niagarským vodopády. Daša i Ljuba zalesky do sniho

Na dně propasti

48 hodin pod zemí bez stravy

Ve dnech 20. až 23. května v nejhlubší pseudokrasové jeskyni Beskyd na Kněhyni probíhal druhý z pokusných sestupů, organizovaný Speleologickým klubem ORCUS, kterého se zúčastnili i zaměstnanci našeho podniku.

Po 48 hodin pobývaly v propastech této 65 m hluboké lokality bez stravy a za velmi těžkých podmínek dvě oddělené pokusné skupiny, které v podzemí plnily několik psychotechnických i fyzických úkolů. Po celou dobu sestupu se na povrchu za velmi nepříznivého počasí a stálého deště střídaly dvoučlenné hlídky, které měly za úkol sledovat u sestupujících jejich teplotu, tep, fyziologický den a zapisovat každé hlášení o jejich stavu.

Psycholožkou tohoto sestupu byla pracovnice oddělení psychologie práce našeho podniku Ljuba Šromová, která byla také jednou ze sestupujících do podzemí. Jejím úkolem bylo sledovat a vyhodnotit psychické změny, ke kterým v průběhu sestupu u všech speleonautů došlo. Celý pokus byly plánován na 72 hodin. Bohužel však silný déšť po tří dny znesnadňoval práci speleologů a způsobil v podzemí značný příval vody, který uvolňoval kameny i sut a zaplavoval podzemní části lokality. Proto z bezpečnostních důvodů musela být akce přerušena.

Přesto však výsledky zjištěné při tomto pokusu jsou zajímavé. Sestup byl dalším důkazem toho, že vliv kolektivu může být větší než vliv prostředí. Vždyť Ljuba Šromová byla v podzemí poprvé a hned také v nebezpečných podmínkách, a přece pod vlivem zkušenosti své partnerky Dášy Valentové, zkušené speleoložky, nepocítila ani strachu a nebyla narušena ani její psychická stabilita. Stejně tomu tak bylo i u druhé skupiny na dně lokality, ve které byl pracovník elektroúdržby J. Smiga.

Zajímavé byly i výsledky závěrečné tělesné kondiční zkoušky. Je obdivuhodné, kolik energie zůstalo ještě J. Smigovi a J. Témovi, kteří byli na dně. Nejenže překonali sami 85metrovou hloubku, ale ještě pomohli při výstupu skupině obou dívek, které byly již značně zesláblé. V současné době jsou zpracovávány všechny výsledky obou sestupů a z nich budou bohumínšit speleologové vycházet při uskutečnění třetího, závěrečného pětidenního sestupu.

JOSEF WAGNER

TEMPO

VE VELKÉ PROPASTI

TO ŽE JSEM JA'?

DÁŠA A LJUBA

PO SESTUPU

mauspacůku a více jak nos z něj vystrčí jen když je k tomu donutí
močový měchýř. A nebyť az něny hmotu i v Domu objevitelů, ještě by
si myslely že jsou na dně moře. Ale cítí se skutečně. Stejně jako pneumo-
ritelný hlaz. Ten se jednou do jesky ně určitě odstěhuje nodobro. Oždyť
se v nich dle testů cítí lépe jako doma. Horší to bylo s Petrem. Ale
držel se. Nahore stále leje, je odpoledne a rychlí běží stále nikde. Začíná se
smrkat když se pod přístřeškem, který jsme si vybudovali proti dešti,
objevují chlupatci jako s Hirkeem zatímco smičený Ota zlezel do stoku.
A kdekdy by nebylo když někdo neumí trefit tam, odkud vyšel musí
dějit plovárnou Beskyd okolních hor. Leje a leje. Ošickni kromě
služky jsou v promočených staned. Nejlépe s nady jsou na láně "chlupáci"
Hirke s moštem, kteří spí v nedaleké neroude mysli ony - onsem než tam
dajdou jsou stejně vodnatí jako my. Ale všickni bojují dól. Dole
i na povrchu. Noc byla strážná. Dýchá dešt. Hokej drono nehoří a
jeu využívá ty pod přístřeškem, kterým zmlotají zoharzu netru.
Dedne kadiny ráno strážná dešt. Petr s Pepsem, který ani nebudí
svou sekretářku Janu a sest opěť nastupují Ota Pavlem. Leje
líje už do stani. Ošickni leží na netě. Ne stani sedí smičený
Jan a stačí jeu říci "Pepo, no me tu ani teče", když Peps už vybíra
esusem litry vody ze spacůky. Je to stále teší. V podzemí voda
uvolňuje sut. Je ráno, ale škaré. Petr je u konce svých sil.
ale ještě bojuje. Okolo poledne x objevuje v to hoře pronohlý Milan, říká:
"Odpoledne adjiřidim zpět, přiberou mne milicionári jeuž zde mají akci".
Peps zvažuje situaci. Zjistuje, že spojení bylo s Kanzem přerušeno a
a že Kanz doprovází Petra, který je u konce sil, směrem na Pómolje-
viteli, když neměl sílu vystoupit po lanoném žebříku. Nym jsou
u, daní očekají na rozhodnutí z povrchu. Peps jde na velitelu LM z
UKK6 - požádá o pomoc. Deš' je okamžitě. Ukončit akci? Vystoupit na
povrch? Ještě jede za velitelu akce LM na čelodnu ale brzy se
vracejí organizovat zónu. Ošickni jsou na povrchu. Zničeno Daša
i Ljuba, které musely být vytaženy i Petr, plný nové síly.
Křivatelny hlaz pracuje ještě v podzemí. Likviduje materiál a vyudší je
s Petrem na povrch. Nadpodně zde sonduje i Dolihov Zaruha - režiser čs.
televize - ten, jeuž plánuje filmování třetího sestupu? Asi při pohledu
na bahnitě, zničené jesky náre moc nadšen nebyl. A nálece ne', pry' zúzkým
ostupem do kněžského díry. A to ještě se byl uvnitř.
Na povrchu objevují láně, spacůky, slony - vše pokryté rádně
bahem a napité vodou. Ale to nic nesnameus'. Babi me stany,
telefony - vše nuzí v přístani skřínioně Tatře KBS. Ljuba.
Daša, Kanz i Petr končině shozují zoblacené overaly. Ještě
stežný uklid okolo lokality - no ale příští týden se zde musí
přijet udělat pořádek a likvidovat zbylý materiál o podzemí.
Pokus bylo sehnat krotší ale na nročnosti a kničitě
nešlo. Alok myru' ještě ten třetí!

Pho. J. J.

Zkoušky

- SPELEOTEORIE -

Konečně nadešel termín, kdy členové naší organizace (kromě těch "starých" koráků) měli dokázat před porotou, že jsou oprávněni být speleology. Dnes to bylo postráček teoretické. A tak ke skúšebním stolu usedli Pepa a Gary (zdeněk Tichopeid) co by zkušební instruktoři a Hanz jako přísedící z řady členů aby v 60 otázkách ze speleologie a 20 otázkách z bezpečnosti postupně protukoli nové adepty na speleologický průkaz.

Bylo oprávněné říct, že všichni - či vlastně skoro všichni - kromě přípravou poctivě. Jana, Petr, Mirek, Denjcu, Ondřej nše - i své kandidátské práce. Také Pavel, Ota, Jarek teorii znali dobře - ovšem horší to bylo se zodpovědním zodaním kandidátské práce. To musí ještě dokázat.

Ovšem horší to bylo s Jmšem a Ferdou. Sotřeny mi všima sice úskolím otázek prošli (Ferdou i s obloženým nosem) ale není to dobré. Ten vyhovující! Ovšem kšáda byl Jmš. Tomu k odpovědi na všechny praktické otázky stačila maminka. Máme silu odpovědi i jestli maminka za něj moudří i na WC?

Tedy zkoušky udělali: Jana, Petr, König, Mirek, Denjcu - výkřáče
Pavel, Ota, Jarek - také výkřáče - ovšem
bez splnění kand. práce
Ferdou, Jmš - dobře vyplněno kand.
práce

Nyní ještě prověřit znalosti praktické a příkazy speleologa lidem mít další majitele.

ÚKLID

HNĚHNĚ

Tadělí osamocení vyjeli na kněžyni Peps, Mirka a protlouki' pouze Irena. Ukolci' nebylo mnoho - ale zato byly důležitě!

Počasi' udau karuňe trochu práto atok bylo vše sknělo'. Proni' zastdoka potřila úklidu okolo studánky a sedle kněžyně kde to jeu kněto vizitkami "masňáků". Plný pytel konzero, papírů skelůuků a dolšich dárků takzv. turistů' bylo nutno likvidovat aby opět okolí' pramene ne působilo do jmeu smetiště. Podobně byla sanvděleuá i steska - ale uženi!

Brzy jsme u kněžynské jeskyně a Peps s Mirkou mizí ve vstupu' propasti. Se zvažujma očima byu' Peps musel trefit uoduo! Jenže uo dñi se očima oči otkářely až nme silně. Někdě, kdo nikdy nepatřil do této lokality' snadněš připisovanou listinu i o vnětrní části kazy. Zrušely i kasty z pokusného sestupu pro které jsme se uo hloau přijeli! Ne, všichni nemohau zstoupnout do těchto lokalit. Soud' zde proto není vidět eui jednoho neto-pyra. Budeme nuceni i tuto lokalitu samřžovat!?

Vytahujeme na povrch silony, launou' žebřík - resty z minulí' akce. Stádíme telefoni' kabely a aše zhouvámme do Hechové díny (kteroutok mrději uazvol Gary dle meckem obrostlého chodu)

Akec ještě zkončí. Sestupujeme dolů do balvanitého údolí' kde provádíme průzkum povrchu. Ve strmém saku, mezi balvanu' neual'zámme nijaký' nadějny' oklad a tok seoraci' me ke kněžynské jeskyni a o monterkách jdeme ke studánce. Trochu si zopracovola Irena, uynášeje uo ložený' hotok uo loru - ale co by člověk' neodčilol po ští'klou líně!

Handwritten signature

VYJDE

TO ?

Co jestli vyjde?

Kamióně na focení lyrilky i diapozitivní záběry. Tuto sobotu měl volnou chvilu Ferda a tak vyjelovi bod pro celou akci byl jasný. Splán pro akci byl jasný, jenže.....

Dělov Bohumíně sedějí vedle Jany Mirku, Pepa, Marta. V kůňkách první zklamaně. Ferda sedě není. A tak jedeme k jelocelotě - třcha ještě chrope. Nechrápe ale byl objednat na zimní ublí a měl problémy z autem. Ale už jedě a to je hlavní! Trčí kóme se do pracovníka a seděme i s kilogramy bloka do emka. Samozřejmě helmy na hlavu - vše pro bezpečnost. Časem bez péřost porušovali nás mi jejíci řidiči, kteří při polledu na seznamy gang ohelmovaných lidí a červeněm, blasku najížděti do úšekovo bylo v okolí silnice. Sloupy, patníky, oře, bača vše likvidováno bylo z povrchu zemského. Rozhodli jsme se vyjet na kněhysi.

Čelodně do sokózaného ojezdu ap kamionůých skoro cestěch poska-kuje Ferdovi ráz kupředu. Strněty to tautk. Myslímu, že jej určitě při obraně stotuskatle využiji. Jenže ně úšakny cesty nidoa uaků-kyňi a přet námi je ublí loněka chota. Ohydlená. Pokuta, to pro nás nic není a tak to ustádněme. Sedeme na Pustevny. O ločit není kde a tak čuněme. Konečně můžeme Ferdovi vytvořit krk do normál-ní polohy a auto skáče jok má kupředu čumákem. A opět stejné scénu. Sokonami řidiči i kolonydanci. Fotíme i parrama kněhyně a leke se ocitáme na Pustevnách. Do poklidného života prokážej-letichse turisté nákle z auta vypadne několik zohločených tvorů s pochůnou výzbrojí. To my míříme k Lyričce.

Pár snímku na povrchu a míříme ne spáře pouze pro štěklé chvílemi se ozývá praskání Ferdových kostí a šustění proletajícího Jany. Teprve dole začíná to pravě utrpění, prame- níci s Pepových genialních režimních nápodů. Ty oláz samí? Ferdo zmeďu Janu! Mirku zednej káro! Fotit!

Spařra u Osudreňko halvaru
a vni' Biskup. Vni' odr. 1972 kopeme!

HOUBY
V EYRILCE ?

Uklizíme i plechovky a jiné 'smeti', jeví někteří dobroh do legritky
zakázal. Kde jsou opravdu pozorni'. Jenže na lokove' dárky my se
moc nepotrpíme. Skoučeno, výstup. Jestě dnasnímky o koryt
za povrchu - teda o korytovému unyvadli, jasny' to doklad jak
je národ jaskynová čistoty.

A opět za zmatku v řadách turistů opouštíme Pustevny.
Děka' váme ošok ještě Garyho s paní Renou. Atok mu Ferda
a Pepa jedou na protik uloku. Ferda toho využije' k uokupu
léku na jeho kolovou klavu. Samozřejmě jak jínok Gary ještě
musí splnit manželskou povinnost a jít Atu (Renou) prověrot.

Vracejí se, když již všichni čekáme nad vyklázenou lokou'
Bianu, kterou dás uimouali Mirek s Martou. Azatimá' skvělý večer.
Hlaupasti - to je naše. Akrdt si na bláznivý a zouželení' tahi'.

Děny již spí, když my ještě likvidujeme soboty. Souže co to?
Vřechny posteli jsou obsazeny? "Gary ker si jani' do ložnice,
jak se na manžela sluší" di' Pepa. Gary nic! Voznuu tedy Atu,
do ložnice unosi' ji Garymu. "Tam patří a ty se stavej Gary!"

Ale co děl? To nestačí. "Ferdo hlídat Janu a ji si už moji
svagronu uklidit, a kyji plék Horkozobí mozek nenykloual"
opět říká Peps. A všichni si myslíže hudeuspot. Nespali!
Okolo kadimý Fretí' opět Pepa vřechny ludi' říká: "Myní v'ám
povim pohádku o korkulci". Pak hlídne usne, zatím co ostatní
jej jsou silně probliuají.

Ranni pláče je dneska. Uniká - kdo oi' proč - do nivaudy a
my už toho mnoho nenaspíme. Budiček a jde se uatknými.
Pepa, Mirek, Gary, Atu, jsou koto předstupni' výstup.

Stane bje papsky ale výstup je noakerný. Cestou ještě
likvidujeme zbytky a nepořádky povčerejších různých
turistických podnědch. Neui' kódy' organizátor jako okus.

Na knihyni dduá' Gary přednost své' paní' a ky se pachi na la
dolú, do nošeho patřemního království, neboť máme mudo

overali. Uklizíme chuoji' u' domě objevitelů' kde jsme usoli
i Atu, když jsme ošeu pro ni slabouženu s povrchu spusti' láno
ný zebřík. Pak Peps bláskem sedold duo a nic monko nejisti
odcházíme spět na základnu, fotice paaseni' i výstup.

Balíme a odjíždíme domů. Tedy máme to o' myslu, ale...

↑ Velocně došli' Ferdovi kuzku. Atak jako potakni'
zebráci chudíme ad domu k domu, ad platu k platu, zebro
nice pár kopek benzínu. Koněně dobrá' duše na konci
vesnice kouci' noše trápene', něreji' no'me lito
bládnorňé tkutiny. Pak už jen 40 km rychlostí
se blížíme k domovu. Atroj Peps

Jeze König samohol, skočiv pokloně bez přítky do půl metru
oody. Dsel. naše nadní ratiouduky byly spondu
enle. Baku lóito revma, divci' polidy skto
plasily únamu a nákatě nalremj' nor noš pak
micit všachny. Tordé'hoje prohikaly samostřejně o
o jelo vlastnictví a místo naslanci.

Nejvíce postřemj' byl Petr König, jeuz' vy pil smod
půl rybníku a nepřátelil si všicknj' záhy v okotě
louě jejich příbuzné, byl napadán jejich armádou
lenže ve velikem nedru musíme adějit ke sloku.

Salara byla smod cld'ckem ně srozndni s
tropy které' při pravilo slonce v Doluich Borech.
De sloku to pak bylo jasné. Karty - zastánka -
ženy - pivo - karty.

Jeze Ostrava a Bohumín a konec akce. Zmiceu'
nedrem ale spokojeni - oásem ty šutny nám
nedaji' pokoj. Jeze počkejte, my nás dostanem!

25-27. 6

AMETYS TEM

Tak jsme opět vyjeli na pomoc Ametystu. Dvořím osobitku se ude stazlo mēnē než bylo očekováno - ale ručička! Jako mnohdy akce mračela do- hře. Věkšník - v kšikšm stam - pōpōmīšcl co se dolo. Žlšk i filmy. Samozřejmě musel proto podstoupit trest a snést kouřivou roli aci pēpse Hanze, Ferdy, obou Hirků, Debra kōniga i celumisky Paula, jenž sice k nōm nepatřil ale juskynářem je.

Cesta ubíhala sármu a nīcēm' spausly zpřijel mlod'ku jēuž mīřili do Strážrice na letnice a lokjeme jim museli se utam domluvit. Po dlouhém kodrcání jsmē přece jēu ugstoupili nēsklēm a nēšli rde Pauze Oldu a korta z Ametystu.

To všck nās nedeprimuje. Nujjme hupadu a po kadinē pochadu v pamu stamē před nēklēm do stōr'ko pēgmotitōn'lo daku. Sedem nēklad je sice rasy pōm, to nām nōdit nēmūšē. jekudmky. V pracovním a posilnēri jdemē na ty drakokamy. V pōřzēm jīž kula' nējakō skupina. Olda nās pōřstamē jeko super specialisty a toř ukōzujeme co umīme. Prysē tam nējde dostāt. To jsmē sde ořēm nēbyli my? Hloč jsmē nēšli nšndē.

Dostavila nās jēu hlodina vody. Kod nī ořēm je nējaký' dōřšī' nēhod nšavōřmý' dūčēmī. Tam se toke' jēstē nūsi'mē dostāt Ořšēm pōřstē se clukēm.

Samozřejmě toke' kula'mē' drakokamy pro nās. kōd'zīmē sice jēu rōřzēm a kryslaly zōhnēdy a turmalīmu - to nām ořēm nēvōdī. Vīe nām nādī rē nām je nēkdo - ty hēzhe' kōusky - nā pōřchē

ukrocl - zōhīm co my se i o d pōclēne sāmēstnā'mali v pōřzēm. Kdō? Ale i my kōučīmē a jdemē tēu pōřchē pōřzēmī sptōhnmout do kōčm. Nōc pōd nēkēm hylaklidu. Učmā nēdētala sōē. Dā'najē plām jasmý. Sclēm k nādē. Rybūik sde hyl a nētký, nēhllēkōky' a zēu dōřch akalo jak dōřčī (nēli vīce) Sprāvny spēkōlōg vīdī, nē nēdē nēhspēčī a pōřto se kōupē v pōřčlē, řīkli šī Pipoa Ferdā a nēdli tō i a pōřlī k vīdīnā nšēcl o kōlō.

Handwritten red mark or signature.

Ferda v
napřáhu

Perfektní Ferdin
zářok

Hanz o obrarze
posie

Pronika jici
Pepa

ORCUS NA TRÁVNÍKU

Přesně ve 14⁰⁰ vyběhly na Stonavský trávník fotbalové hněrdy rovníci na letní světové kopané. Ahoj, jsou to členové týmu SK ORCUS, kteří přijeli aby ukázali tisícům svých příznivců ohledně pohledu své fotbalové umění a seeligové roby. Na trávníku se objevili Petr alias Větešník, Klaus přezdímaný Stonavský zábrák, jeho švagr - jenomže se ten nej poplatek bylo poudeno hostovat v týmu kvěrd, Pavel - maný Žlutý bombořák, v brance Ferda - znám jako Želvaň moska, a Pepa alias Gazela z Bogumína. Jako první náš soupeř bylo mužstvo profesionální SK Stonava. Ale to již Stonavský zábrák rozehrává na Větešníka, ten dlouhým pasem nysílá k písku čáře Žlutého bombořáka a ten polostrélou přemění hru na Gazelu z Bogumína, který bezpečně zakončuje útok se skoluňní letuňní sídly. Útok střídá útok a Želvaň moska v brance přimaštil. Žlutý centr, Želvaň moska likviduje bezpečně protivníka Větešník rokopelma o Stonavského zábráka (u myslu) a prohráváme 1:0. Jistě dobře tušíte že ropos byl již před měsícem dobře prodán a tak je to pouze podřadná pro miliony moderních diváků naše Galerii. Druhý měsíc ještě nastřílet v 50' vedru tři branky a spokojeni odcházíme do šatku. Druhem další ropos - ten je náš. Nastupuje proti nám tým FC SSM nom. 1. Nyní nechtáme rozvířt našemu umění. Nádherný centr sprava, ašizení brankově trenkama a Gazela nstřilí první branku. V brance nyní eceluje Větešník a ntre fi jeho nehe lytku likviduje první na místě stogmybi Želvaň moska, jenž se alyjauje jako náš triumf v obraně. A to již několik protikráčů ačkukolo se lojmu po jeho perfektních rokracích. Po změně stran pokračuje naše eelbice. Předvádíme vši Dvojné solto na sad, přeskok soupeře našich akopausem okolo lyče branky. Na prostě 2:0 honoři se vše. Fancukové náš odmošují na ramenou - samozřejmě do hospody. Jsme sice fřeti ale tak již to bylo omluveno. Co dál? Samozřejmě oslouva páikteré jsme zoponěli tak trochu na čas a zjistili jeho sládu až v našem rodu. Nyní je odmošované nabídky všech světových klubů a to již trénujeme slá. Hoj, Ref

KLOBÁŠOVI
MANIACI

HANZOVI
POZORNÍ
POSLECHAČI

ŽÍŽENĚ JE
VELIKÁ
A AKCE
NEJÍ

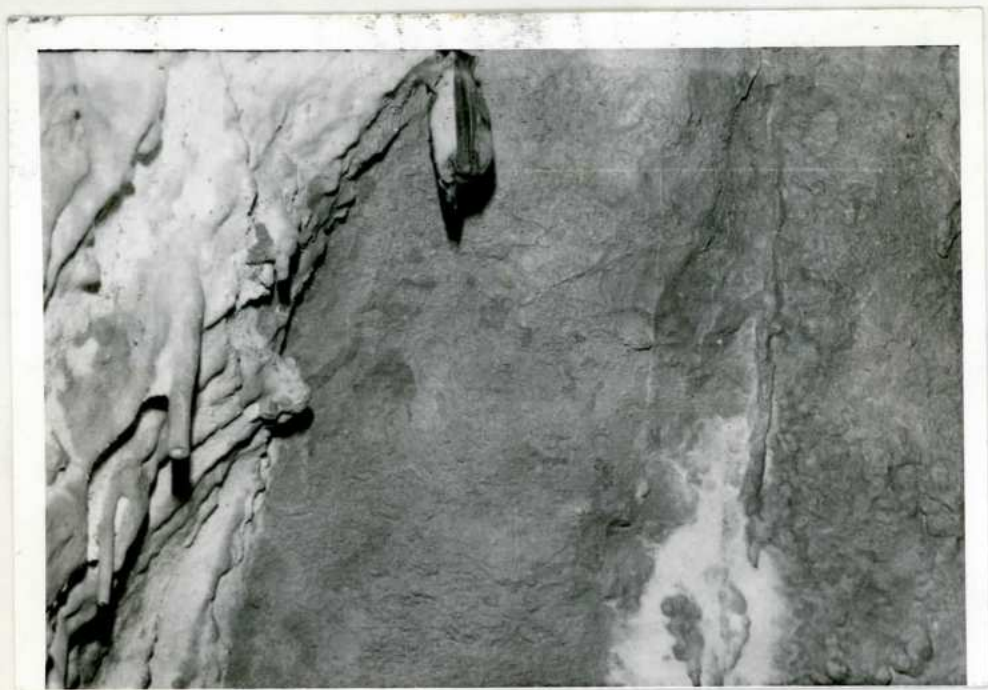
V PIONÝRSKÉM TÁBOŘE

Ukázat táborníkům na pionýrském táboře dobu s. Fučík pod Stožkem něco z našeho speleologického umění - to byla další naše akce. Počet nebyl velký - ale zato vše zahrnovala kvalita času. V Jablone koně postupně z nagonu vyprodali Hana, Petr, Pepa, Hanka a krasa Pavel a přítel Milan - alias Turboš.

V pouštním nedru jsme se soukali vzhůru na Stožek. Ani jsme se rádně nerozhledli když se spráchem lesní cesty vyměřil Ferdie črning, jaguar a oněm jek ji - rak - Ferda. Pozdě - ale přece. Akce pro pionýry byla v plánu až v neděli a tak sobota byla dnem volna. Nedru jsme raději přechodili ve stínu stromů a začali chystat nečr. Někdo se paktarilo Ferdie pomocí Pepa - ny nohy rozložit kytaru a nebudeme-li počítat několik nahopnutých kotníků a llov při podměřování voljeholondu a fotbalového tréningu - vše a ni noc nestalo. Kničr vime okni jsme samozřejmě poručili i s. mladou táboru. Je už... Leni most a sponost tčlto byla obraska. A lok jsme se hčvili sami a nuadilo ani to, že praskla struna na kytarě. Nečr měl sice Pepa ještě problémy s hčlčtaním Hartiny ale dal na Hanačou důstojnost a svěřil mu ji do opatery. Dáko jsme šli předníst co umíme táborníkům. Tam Pepa a Milanem zjistili, že rde moji své hčvvali pionýrky - mym uš praktikantky a ty seprve začaly lítat, že nečr u nás nebyly. Marně - bez nás ani novu šimot táboru hčžet ne mohl. A lok těm mašim se nelikčlo aplandu poněkčlčdol a ukčrd něco Hana s Ferdou a ty starší učili Pepa s Petrem slčnovat. Včiekni to přičili a lok si můžeme připsot další úspěch na naše hokaté konto. A opet spčt ne veličim nedru a po dobrém obědč z táborovč kuchynč. Jčdikč co očkčlč - uacka.

(Handwritten signature)

NETOPÝŘI U JAVORŮŤSKÉ M
KRASU - ZKAMENĚLÝ ZÁMEK

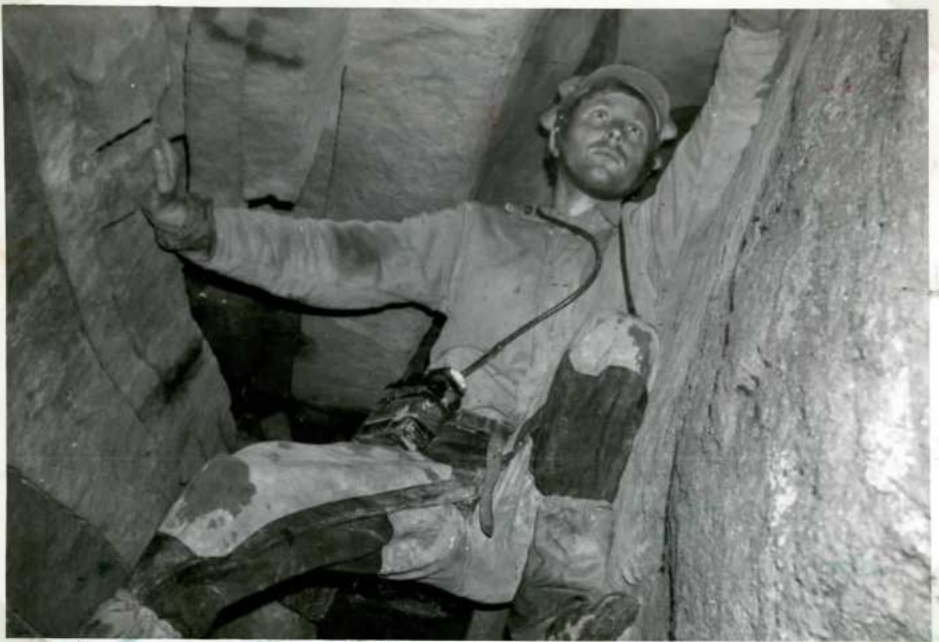
CO JSTE ZAČ?

VÝZKUM NETOPÝRŮ

Úpatok měli Petr Tešma a Mirek
Demjou zastoupit na prvu'chiroškolení
k prou. biologovi Vlastimilovi Václavovi
v Olomouci s. Dumlerovi. Vyrazili v neobvyklých obla-
cích prachu a kaurě v sejnoujšim Hirkovim fám
pamatujitelim ještě Columba. Ale do Olomouce, k
vidim jejich samých dojeli. Prof. Dumler je usol
nádně do parádě. Tak se škole. Hrustil do nich
co se uleslo. A uleslo se hodně. Tak netopyřa
uchopit a uspěšit si netopyři slečnu s pířem.
jak rozsest Miodis Moutis od Pipistrelus pipistrelus
a uspěšit si ucho netopyřa usatého se slečkou jeskyňáře.
Máme v klukou lidi učenlivé a tok jimto do hlav
leslo skvěle. habiti informacemi jeli pak ještě
trachli si zopracovat do brasu sa Jurou Mikou.
Teu už na vrcholu technického vývoje hádání
trka' všechny rasičské i kloubičské rekordy a tok
si i Petr s Mirkem v Holštejnskému souřstě přišli
na své. Zjistili co nového se zde děje. přijali Ju rovo
porodni na oslany 10-11 leti jeho skupiny se opět
mydali zpět. Kůdnu opět stroj mydržel.
Molem bychom se poměli. Vědyt byle nizi ještě
Darel Mrauc - náš externí člen.

PŘI SESTUPU,
DO PODZEMÍ

Dva muži v osamění

Bohumín (r). — Třetí ze série pokusných sestupů členů speleologického klubu Orcus z Bohumína probíhá v hlubinách kněžynské jeskyně v Beskydách. Dlouhodobý pobyt dvou mužů v osamění organizují mladí jeskyňáři ve spolupráci s oddělením psychologie práce ŽDB.

Včera trval pokus již třetí den a jeho ukončení je plánováno na středu. Výsledky pobytu pod zemí by měly přinést nové údaje o fyzických a psychických změnách člověka v těžkých podmínkách odloučení od vnějšího světa. Bohumínská jeskyňáři se zároveň snaží vytvořit model kritické situace dlouhodobého pobytu pod zemí.

MLADÁ FRONTA
2. 8. 1976

HAUZOU A
FERDOU
PELEŠIŠTĚ

ČTYŘI DNY V KNEŽYNI

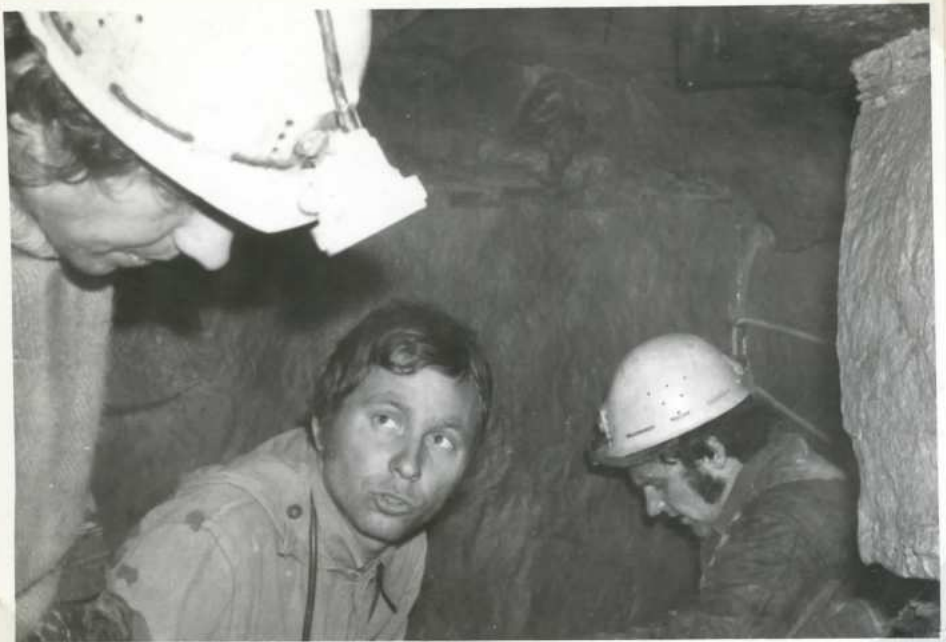
Aneb: „Pokusný sestup 8.3“

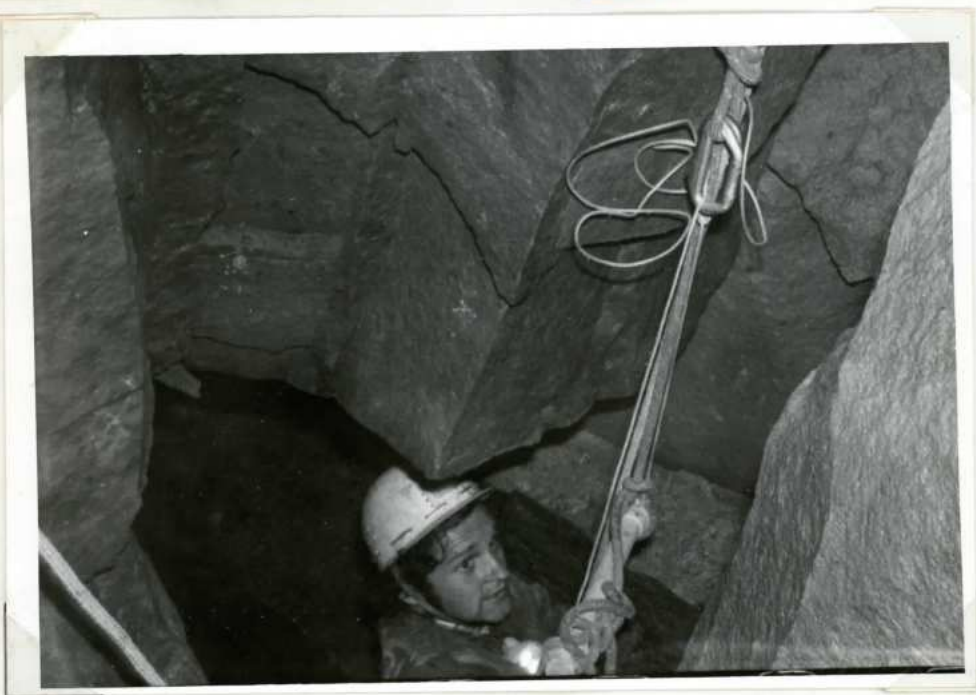
Začíná největší akce od počátku tohoto roku, náš třetí pokusný sestup. Na tuto akci mobilizujeme nové síly. Začíná se projednávat náš překod podou ZDB a tak já na této akci je pomoc učiliště vidět. Biskupůme škodu 1203 na převor člunstva, LM nám poskytují GARZA na odvoz materiálu a učiliště nám ještě hraje stravu. A tak podmínky pro akce jsou opravdu dobré.

Ve pátek 30.7. usadíme u klubovny mezi spoustu materiálu také do Garza Pepa, Petr-Vetšník, Turek-Biskup a Mirek Demjen. Vše je vyřešeno, jen nám chybí strava. A jaký je kládový spelolog? Spatný spelolog. Proto zastavujeme ve Frijaku u nejbližšího nákupního střediska, abychom mohli ještě docpali stravu. Paní nedoči samobobs luky chvilu chybí ta dečka ale pak se uklidňuje a začíná náš velký nákup. Ke kterému regolu přistoupíme, je po našem odchodu prázdny. Se zřehou tak pro armádní prapor pokračujeme na kněžyni. Počasí nám zatím přeje a tak po rozloučení s řidičem co by himalajští nepovíky svažujeme materiál k jeskyni. Samozřejmě hned také stavíme stany - vidět počasí tu byjáb nevyšpytatelné. Se starbou koučime porde večer a tak u táboráku mnoho času netrávíme. Je nutno si odpočinout na perny' zitrtek. V naprosté tmě přivádí Petr Ferdu a Martu kteří prý zahloudili a jen díky jejich oku byli vefišnikem nalezeni.

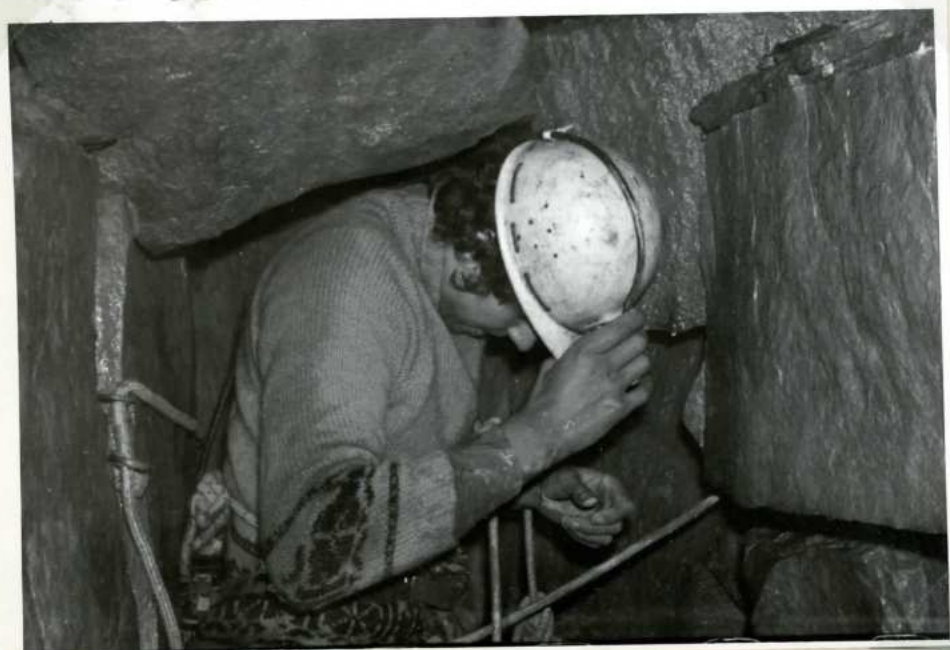
NAD JICNEM
VELKÉ PROPASTI

JETO DŘINA
PO DVOU DNECH
BEZ STRAVY

RADEJI
DUĚ ŠICHTY
NA ŠACHTĚ...

Je sobota ráno a počasí ještě není špatné. Stačili jsme opravit stany, zkontrolovat zásoby "neskladu" když se na sochu řad námi objevují Hanzi, Ljuba, Janek, Helena Petr König, Pavel Škora a Termít. Udatně dorazili na Pustkový a kno'm. Chvilu odpočinku, poslední strana pro Ferdou a Hanze a Pepa nekompromisně dělí úkoly. Ve 12⁰⁰ vše začíná. Pepa s Větešnikem natáčíji láva Milau - který dojel vlakem s Paulem Fischereim - melišku-pině, která sniší nřeckou materiál pro naše spelionouty. Hanzs Mirkem Demjencem natáčíji spjeem' a strana doste-ka k nice Biskupa - co by oslouh vejdu věry hodnější a vše fotografuje. Němečar vystupuje poslední' oled z podzemí zanechavši dole jmu tmu s Hanzem a Ferdou. Pokus začal. Pro ně dole i pro nás na povrchu. Milau rozepisuje služby a stroj se rozbiho!

Tradičně se němečar zhoršuje počasí a nutí nás zalist dostání. To ovšem nemůžeme přimutit Pepu a Ljubu aby neměli vědeckou diskusi natřma. Co má společného slon a fialka. Samozřejmě musel zvítězit speleolog i zahrnuvši psycholož-ku tuhou důkazů příbuznosti slona a fialky. Musela kapitulovat

Nedělní ráno jako by vypadlo sobotnímu večeru z oka. Mlhy, dešt. Dospíváme co sejděle abychom do toho nečasů nemuseli. Musely tam však Ljuba s Helenou, které' nás dnes opou-štějí. Na Pustkový šel s nimi i Větešnik, který' stále marně vyklíží svou lásku z Freustetu. Lášku sice nenášel ale zato našel v kolibě dva zmoklí trampy z Liberce, které' mezi nás přivedl. Pepa je mu galaktické (nebo také' nypočítané, aby mohl spát mezi Janou a Martinou) uvolnil velikelské' apartmó' atok jisté nadávat nemohli. Nastaly trochu problémy s našimi speleo-nouty, kteří' admitoli dole pracovat bez strachy a tak Pepa s Petrem museli dleš' naed propast a pak ještě Nirek onci dole se slíbenou stravou. Počasí bylo dnes něčím slibnější' a tak jsme také' poseřili u kno' vyslechnuvši několik libých songů i kořeni Větešnikova. Nervozní byl dnes jedinai Ferda, uci' ho, že při-šel Kubica, jeho věrný' druh (či vlastně jeho manželk)

Ponděli' - to je den lepšího počasí a kopsři v Cyrillee. Tam se vypravili Pepa, Biskup, Termít, Větešnik doprovázenu Kubicou, který' měl za úkol řícha ze země vykopat svičky

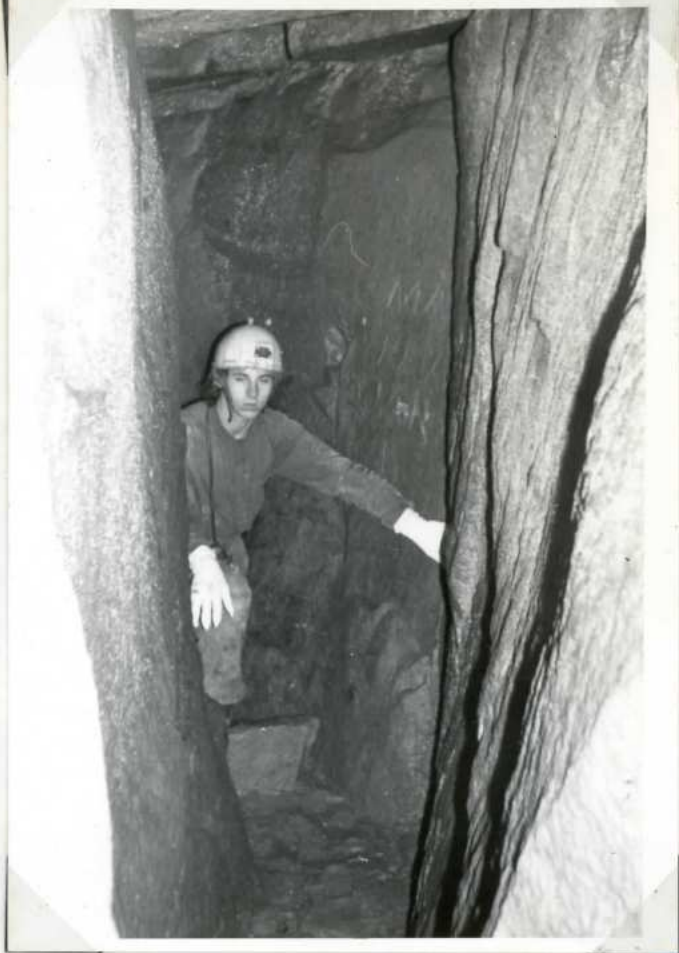

Dobrovolníci v jeskyni

BOHUMÍN 2. srpna (ČTK) — Již třetí den pobývají dva členové speleologického klubu „Orcus“ z Bohumína v hlubinách Kněhynské jeskyně v Beskydách. Je to již třetí ze série pokusných sestupů.

Je nejdelším a také nejnáročnějším ze série pobytů v podzemí členů klubu Orcus, které mají přinést nové údaje o fyzických a psychických změnách člověka pobývajícího v osamění v těžkých podmínkách. Speleologové podstupují řadu psychologických testů, procházejí kontrolou zdravotního stavu a jsou u nich sledovány změny fyziologického dne. Při svých sestupech se bohumínský jeskyňáři snaží vytvořit model kritické situace, která může v podmínkách pobytu v podzemí nastat.

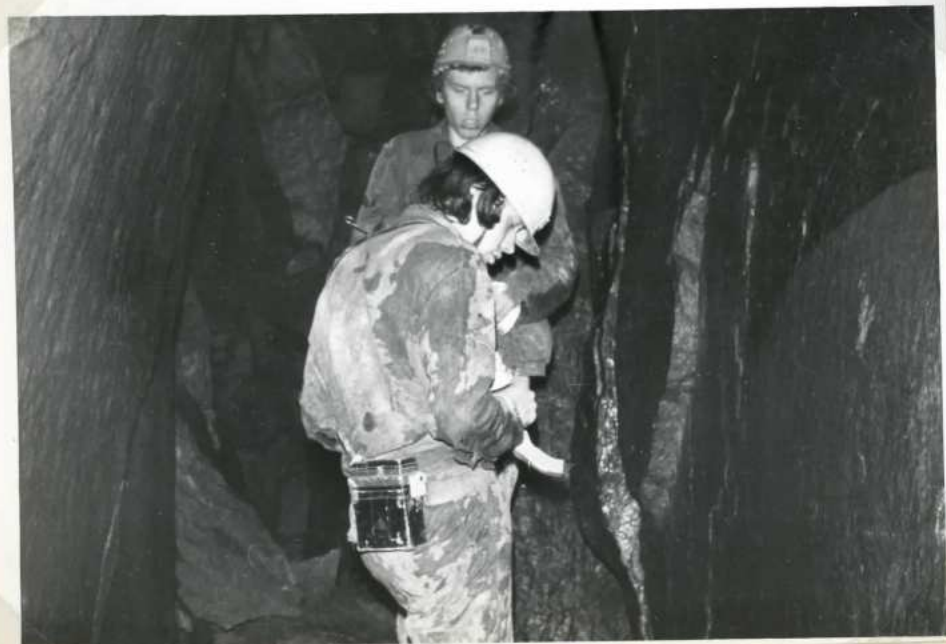
RUDÉ PŘÁVO - 2.8.1976

U CYRILCE

RUŽE RUIŠE
U CYRILCE

PŘI PODPISU
NA DNĚ
KNĚHYŇSKÉ
JESKYNI

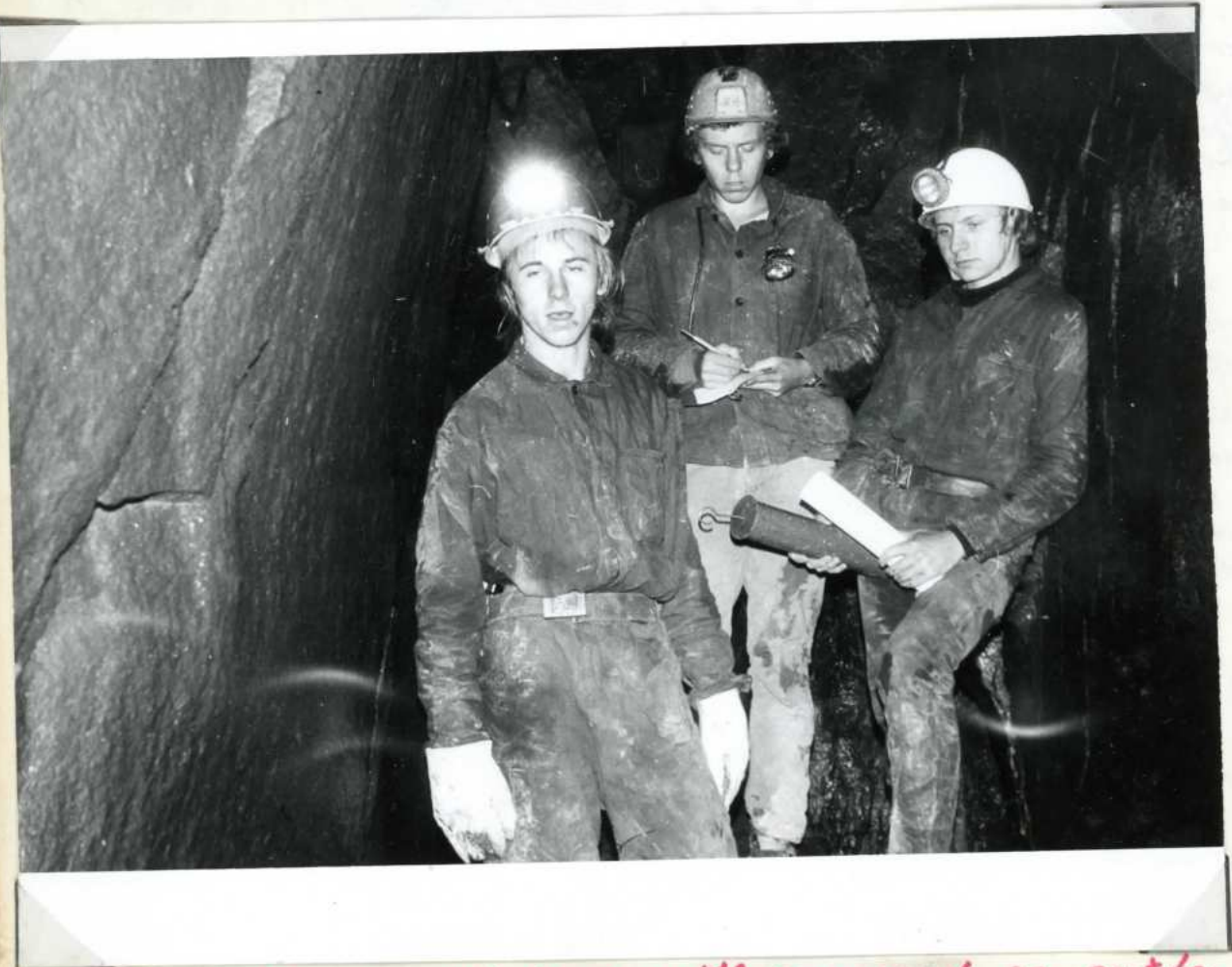
a Mirek Demjen, který opět jde vyhledat do Freustötu svou a
Tekničkovu lásku. V Cyrilce hned zpočátku bylo rušno. Zatím
co Biskup kopal do osudného halvau, vynořila se pomocí
všechny lóhy i s papežem, ostatní pilně fotili. Těš. Seber, kam by
plisně - samozřejmě v jeskyni. A pak se střídala Osudný halvau
stole ještě odolání ale blížil se jeho konec. Podarilo se nám ze všech
stran jej obklopit. Trávě pracuje četešník, když je z povrchu slyšet
oblné odání Mirka Demjena. Po četešníka jako když granátka
treh. Uvítil správní. Jako láška je nahore. Rychle ven. Po něm práci
dokončuje i Termit a vyřídíme na povrch. "Druška azitra chceme
udat!" vykřikne na Pepu Petr, když svi, že to myde, že je akce
admitné pracovat. Pepa je se tak pro sebe opakuje bezpečnostní
předpisy a Petr skloní hlavu. Služba je služba. Podpořičku
nastupujeme na halvau znovu. Mirek je patkone, Pepa vyvrátí
a Petrovi se jako prvnímu podaří dostat za něj a ne mu nero-
dí, že ztratil při tom i trenýrky. Již víme co je doř. Ulov' publi-
my a k jejímu zdolání je nutná láno. A to nám dnes chybí.
Atak končíme návraze se zpět odprovodí Petr z tůnkem své
lásky a dáme nabít lampy na Tarečnici, kde nám dovolili
umístit nabíječku.

V táboře zatím pod vedením Petra kániga byly splněny všech-
ny úkoly a tak večer můžeme všichni klidně spát u ohně.

Oblazeň úterní ráno věští opět perný den. Take' ano. Nejdříve jdou
Petr s tůnkem na Pustkory - při pro nabít lampy. Ale ošem je
jasné, že kdyby dnes neměly přijet Jana s Lichou (jejich skwaw)
těžko bychom je tam dostávali. Ale dvoji je jisté důležitě - lampy
i zeny. K poledni se ohla páry návrazeji a může začít hlavní
program dne - závěrečné praktické zkoušky. Je sice velkou
chybkou, že přitom ozbudíme Ferdu a Hozze kteří ještě mají noc, ale
to jsme si v té chvíli ani neuvědomili. Lehce se vřichni dostavoji
k velké promasti a tady to začína. Nejdříve slanošou. To by
šlo. Umakem horší je to s dračí smyčkou. Atak Biskup dostává
první trestné body. Ovšem to hlavní pokřzení přijde až nyní.
Prusikonání. Pepa si pro každého připravil něco z vojánského. Trávě
nastupuje Mirek a musí před pohledy lidky něco ukažot.
Chvilí nad úkolem vákol - ato by se nemělo stát, ale pak
malaně je jako blisk. 6 minut - to je čas výborný.
Po něm nastupuje Kubica. who Kubica, dva prusky a jistěni
chora", nařizuje Pepa - jeden z křších způsobů, při něm si na
sve přijde i jistěni - Mirek Demjen. A taky přišel. To je využíval
až příliš. Myslim, že se ovšem vše unavil křikem, kterým
vzbudil i naše pokusné křolíky. Těžce ale vyšel. Další
je Biskup. Prusikonání na dvou lanech. Lehčí způsob. S Bisku-
pem měly chvilí práci i naše maskerky, a by
mu jako háró sa pomocí sponek dostaly pod
helmu, by mohl být fotografován.

KONEČNĚ NA
POURCHU

Ten „ksyent“ by se měl vymazat se světlo

Dostl zklamal Petr König, kterému trvalo zdolat ji půl hodiny. A tak zdárně vylezli z ostrohu. Pavel Šikora i Termit ester-
nista. Liška s Janou právě vylezali na horu, když se obje-
vili dnuš jako zedníci Harz s Ferdou. Cementovali totiž
indikacím skříška nasledováním ujetí balvanů.

Ato je ještě načas zdržel po ostré kontraversi Pepa.
Asi už moc chtěli mezi lidi. Když všichni byli na povrchu
az byl nad propastí jen Mirek Denjén co by jistě i pokusil se
o průsvětování i Ferda. Jenže křeč a jiné okolnosti jeho snahu
marušily. A opět přišel ke slovu lanový žebřík.

Petr s Turkem odnádejší své oběti a my po chutné večeři,
kterou nám opět připravila královská kuchyně Martina
snavraťkovi se tjuhou opět sedáme kohni. Dnesní koncert
novou svým zlatým hrélikem zazvuje Marta a my s
matou v ústíh ulekáme do studených stání. Ta nota co by
prevence kdyby se náhodou třetěšník pokusil o akcent
zpěvem.

Štřeta - poslední den. Petr s Pepou chystají vše na zakončení.
Opět se rozdělují i koly a čekáme na 12 hodinu. Kejm iňhozem
se snažíme hrozným lámozem v jeskyni zrušit Harz s Ferdou.
a vymámit na nich poslední akord. Sou porodu o 12 hodin
řet už jde vše rychle. Křidy' více než dělot. Poslední
snímky a loučíme se spozřemím kněhyně. Také napovrchu
je vše obaleno a počasi se opět zhoršuje. Chystáme se k
odehodu když nejednau ad silnice přiblíží skupina mužů
s fotoaparáty, magnetokony a lóhy. Aha novináři. Sou z
Ostravského večerníku. Ažok hadimů mezi námi pobíhají
ptajíce se kdeko na kdec. Nuti' opět Ferdu do jeskyně
a ku zryklý na patolus' zachózeu' jde. Už jsme si na to
zrykli. Přece všekoně a první skupina vedena' Harzem
jde ke svému dozu na Pustevny - to siie cestou přelto ovšem
pro skušene' muže to nic nebylo. Další - Pepa, Petr, Turk a
Bishop očekáme na svého Baziker a kychem odnesli materiál.
Přijíždí i sturkyim svásim a tak je vše dolere' - jako ala'
akee? Bude ještě další pokus? To je otázka? akoy P

Konec osamění

Kněhyně. — Pětidenní pobyt v podzemí kněhynské jeskyně v Beskydách ukončili věgra dva členové speleologického klubu Socialistického svazu mládeže „Orcus“ z Bohumína. Oba jeskyněři se tomuto pobytu v hlubinách kněhynské jeskyně podrobili za účelem vědeckého sledování fyziologických a psychologických změn člověka, žijícího v dlouhodobém odloučení v těžkých podmínkách.

▲ Jan Smiga a František Kunča

Je středa 4. srpna. Vrcholek Kněhyně tone v mlze, ze smrků a jedlí sem tam skrápne, ale o pomník padlých partyzánů z brigády Jana Žižky, který stojí na mýtince, pleskají velké kapky. Vpravdě podzimní počasí, jaké dovedou uchystat Beskydy v kteroukoli roční dobu. O pár vrstevnic níž je na sváhu jeskyně, kterou najdete v turistických mapách. Dovíte se o ní tak na nejvyšší od místních starousedlíků v Čeladné. A tady, stranou lesních cest a turistických stezek, právě vrcholí třetí a nejnáročnější pokus speleologů z klubu Orkus, při ZO SSM v Bohumíně.

Trochu zaštitěni korunami vysokých stromů se kolem úzkého a kólmého vstupu do jeskyně pohybují mladí lidé v promokavých i nepromokavých oděvech. V kotlíku na ohništi, doutnajícím v závětrí balvanů, je přichystán oběd. A 28 metrů hluboko, v pseudokrasové jeskyni pískovcového útvaru, žijí už pátý den dva muži. Odloučení od ostatních, ve vlhku, ve tmě a v chladu, protože tam dole je pouze pět stupňů tepla. A myslí si, že je ráno, asi tak dvě hodiny. Ve skutečnosti je ale po polední a zanedlouho je čeká vytoužený, konečný výstup. I první společný oběd po pěti dnech.

Do kněhynské jeskyně sestoupili v sobotu 31. července ve 12 hodin. 20letý František Kunča, student hornické průmyslovky z Ostravy, a 23letý Jan Smiga, dělník ze ŽDB. Nahoře zůstali jejich kamarádi: Josef Wágner, Miroslav Štrakoš, Petr Koenig, Pavel Sýkora a další kolegové z klubu. A protože po-

kusný sestup a dlouhodobý pobyt pod zemí probíhal ve spolupráci s oddělením psychologie práce ŽDB, byla mezi nimi i psycholožka Ljuba Šromová.

Jedna hodina. Uběhl stanovený čas a lana se napnula. A jako na zavolanou se u-

—Já teda jo!— odpovídá bez váhání František Kunča. —Můj kolega sice tvrdí, že se mu dole líbí, že by tam třeba ještě týden zůstal, ale já se už hrozně těším ven. Vlastně díky jemu, vyhrožoval mi všelijakými násilnými metodami, jsem se dostal ven až dneska. Už včera jsem počítal s tím, že z jeskyně prchnu.—

—Ke konci je to dost náročné, hlavně psychicky je člověk otřesen,— přiznává Jan Smiga. —Tma vlhko, únava z lezení. Těsně před ukončením pokusu jsme zdolávali propast, abychom se zapsali do podpisové listiny na nejspodnějším patře. Je to 65 metrů hluboko, místy jsou dost úzké škvíry, všude mokro, a to nám nepřidalo. Po slezání propasti nám byla pořádná zima, zalezli jsme do spacích pytlů a snažili se usnout.—

—Denní světlo vám nevadí?—

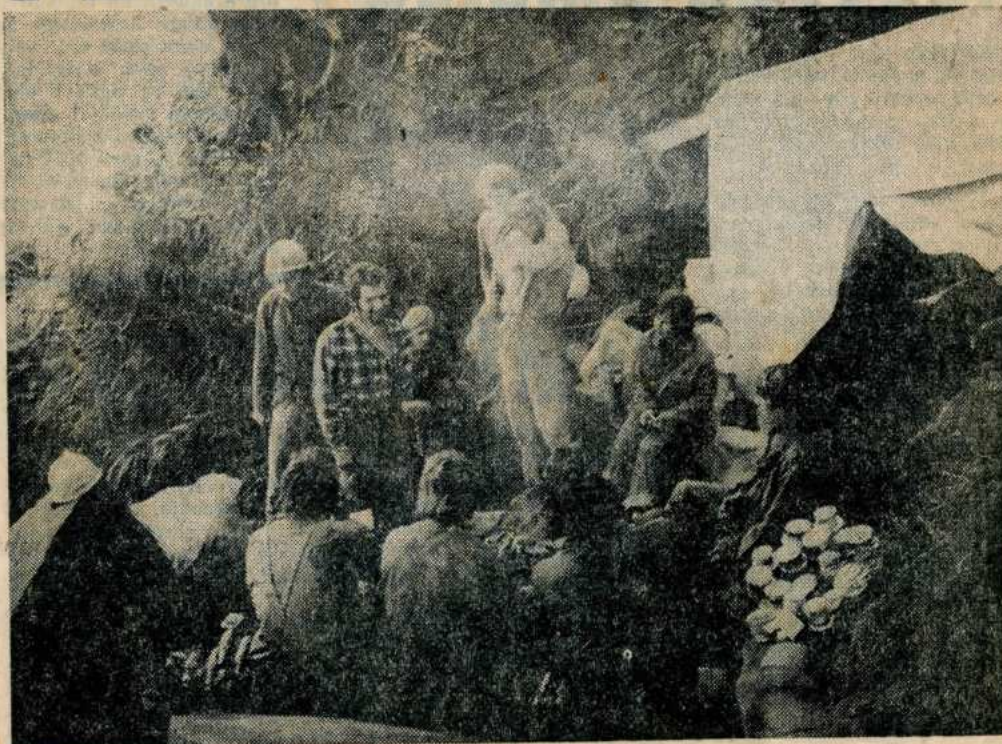
—Ani ne, obloha je zatažená a tady pod stromy je také dost šero.—

—Řídili jsme se podle

denního programu, který byl vypracován tak, abychom se co nejméně nudili. Měli jsme například naplánováno lezení v lokalitě, lepiji jsme kontrolní sklička pro pukliny tam, kde nám užděly balvany. 3krát denně jsme si měřili teplotu těla, tep, podávali hlášení na povrch. Denně jsme také vyplňovali psychologické testy, které jsme dostali od soudružky psycholožky, a vedli si deník o všem, co děláme a co prožíváme... Součástí pokusu byla i hladovka. První dva dny jsme byli bez jídla, měli jsme jen vodu.

VÍTEZSLAV BÉLOVSKÝ
Foto: JOSEF HORÁZNÝ

PĚT DNÍ V PODZEMÍ

▲ Jan Smiga (uprostřed) se dělí se svými kolegy o zážitky z podzemí

tišil nekonečný déšť. A už jsou tady, zarostlí, unavení, a šťastní. Vítají se s ostatními, mají těch pět dnů vepsáno ve tvářích, ale také je v nich spokojenost. Bodejť by ne, vydrželi až do konce, nevzdali se.

Při světle svíčky

—Jste rád, že to máte už za sebou?—

▲ František Kunča při výstupu z podzemí

tak hned první den jsme udělali chybu 12 hodin. Ale pak jsme už postupovali celkem solidně, protože nakonec byl rozdíl jen 10 hodin. —

— Čím jste si svítili? —
— Měli jsme s sebou hornické lampy, ty jsme používali hlavně při psaní a při pohybu v podzemí jinak jsme užívali svíčky. To je vůbec nejideálnější věc, co dole může být. —

— Věděli jste o těch lijácích tady? —

— Předpokládali jsme, že nahoře prší, protože prasklinami v jeskyni začala intenzivně stékat voda. Museli jsme nad sebou natáhnout igelit, abychom nezmokli. —

— Jaké vybavení jste měli dole? —

— Spací pytle, velké igelitové sáčky, svíčky, hornické lampy, věci na převlečení, základní vybavení pro lezení, jídlo, a to je, myslím, tak asi všechno. —

Ohniště hasne

Kluci se najedli a pustili se do balení svých věcí. A

zatím nám jeden z nejmladších členů klubu, 18letý Miroslav Demien, vyličil, jaké to bylo nahoře.

— Celou dobu pokusu jsme s nimi udržovali kontakt. Měli jsme natažené telefony, jeden tady a druhý u nich. Měli jsme rozděleny hlídky a po čtyřech hodinách jsme se střídali. Museli jsme být připraveni kdykoliv tam dolů slézt, kdyby něco potřebovali nebo pro případ havárie. Kromě toho nám hlásili čas a různé hodnoty, které tam měřili, a ty jsme zapisovali. Po dvou dnech jsme jim také zanesli jídlo. A vždycky, když sestupovali nad propast, šli jsme jim změřit tep, protože se jim třásla ruce. Sami by to nedokázali.

Ohniště zvolna hasne, tábor se stále víc proměňuje v rance a batohy a zanedlouho se kolem kněhýňské jeskyně rozhostí lesní, vznešené ticho. Všechno to začalo vlastně před 6 lety. Nebo ještě dřív? Tehdy, když Josef Wágner při studiích na vysoké škole poznal jednoho jeskyňáře z Ostravy, zapsaného v pražském spelologickém klubu. Zkusili něco podobného založit i v Ostravě, a byl na světě klub Hades. Potom vznikla odbočka v Bohumíně a rok na to samostatný klub Orcus. Šest let existence bohumínského jeskyňářského klubu, to jsou také desítky zajímavých akcí. V Beskydách, kam putují nejčastěji, ale také v moravském, slovenském a českém krasu. Žádná bezcílová činnost, ale systematická práce, stmelující několik mladých lidí pravým kamarádstvím.

— Ty pokusy mají několik základních úkolů, říká

Josef Wágner, který vede bohumínské jeskyňáře. Při prvním jsme například chtěli zjistit, jaké jsou možnosti výkonu v podzemí po dvou dnech hladu a při slabším fyzickém zatížení. Hlavní zkouška byla na závěr, kdy měli dva členové vynést třetího, zraněného, na povrch. To jsme dělali v břidlicovém dole v Oderských vrchách, kde byly celkem snadné podmínky. Druhý pokus byl poněkud obtížnější, konal se rovněž tam a byl dvoudenní. Nepřálo nám počasí, silně do jeskyně zatékalo a závěrečné zdolání čtrnáctimetrové jeskyně pomocí slaňování a prsíkování bylo dost náročné. I to se zdařilo. A tentokrát jsme prověřovali fyzické možnosti po dvou dnech hladu, vliv dlouhodobého pobytu pod zemí na psychiku člověka a na vytvoření fyziologického dne v těchto podmínkách. Do kněhýňské jeskyně se ještě vrátíme, protože je zimovištěm vzácných druhů netopýrů, a to také stojí za výzkum.

— A co ty testy? —

— Vyhodnotíme je a porovnáme s výsledky ze všech tří pokusů, odpovídá Ljuba Šromová. V korunách listnatých stromů v té chvíli zašelestí znovu dešť. Dá se očekávat, že pobyt jenom s jedním člověkem, v izolaci od ostatní společnosti, v těžkých podmínkách a také po určité době o hladu se odrazí v jejich psychickém stavu. Nejzajímavější zřejmě budou změny v časovém odhadu, které se podstatně liší od předcházejících pokusů.

Koloběh života

Rozpršelo se úplně a dešť se změnil ve skutečný liják. Všechno je už však zabalené tak, aby se vešlo na záda. Všechny nás čeká tíra na Pustevny. Pro jeskyňáře z Bohumína tam má přijet auto. Schováváme se pod stromy a pod provizorní přístřešek z igelitu. Batohy a rance móknu. V jednom z nich je deník, co si ti dva psali v podzemí. Popravdě řečeno, dost nečitelný, jako by byl psán potmě. Ale na posledních větách si dali opravdu záležet. Jsou psány rovným a výmluvným hůlkovým písmem: Loučíme se s lokalitou Kněhyně, která nám byla po celých pět dnů domovem, sice neradíme, ale takový už je koloběh života. Čertíci. Tak tedy poslední otázku těm dvěma, co byli dole: Co teď po těch pěti dnech v podzemí budete dělat?

František Kunča: „Nejdříve přijdu domů uklidnit mámu, aby viděla, že jsem v pořádku. A potom pojedou na chatu, mám ji tady kousek odtud.“

Jan Smiga: „A já? Zítř ráno vstávám ve čtyři a jdu do práce.“

A nahoře pod vrchoikem se zase tříští dešť o mohyly.

— A jak jste si na sebe zvykli. Nešli jste si trochu na nervy? —

— Kdepak. My jsme tam dole byli spíše taková kopa humoru. On, Ferda, má jinou povahu než já, tak jsme se celkem dobře snášeli... —

— Krátili jste si čas i povídáním? —

— Páni, těch historek bylo! Na celý román... No, a také jsme uvažovali o tom, co budeme dál v klubu dělat, co se dá zlepšit, jaké chyby jsme při pokusech udělali a podobně. Měli jsme plánovány jenom tyto tři pokusy, no, uvidíme. —

— Vy jste se zúčastnili i předchozích pokusů? —

— Byl jsem dole už při druhém pokusu v břidlicové jeskyni v Černé, říká František Kunča. Já sám a dva kolegové spolu na jiném místě lokality. —

— Já jsem se zúčastnil všech tří, říká Jan Smiga. Tento byl nejtěžší. —

— K pokusu patřila také časová orientace bez hodinek. Jak jste na tom byli se svým odhadem? —

— Čas dole ubíhá pomaleji. Jak jsme se teď dověděli,

*Páni redaktori,
sice z několika
chybami
ale....*

PŘECHOD
Z PLEŠIVCE
NA PLANINU

BISKUPOVO
LOŽE

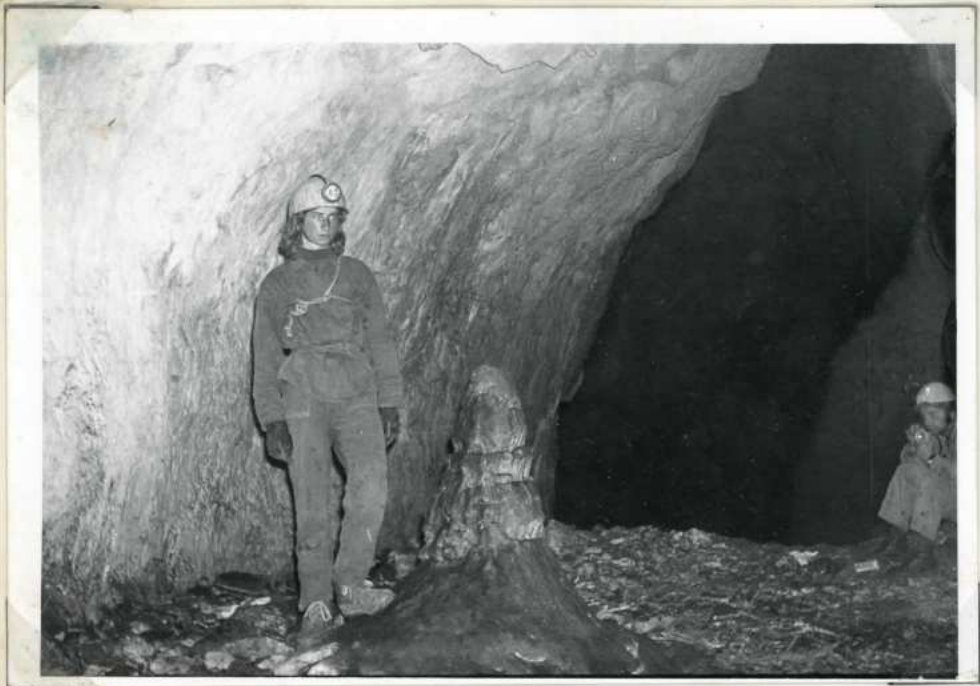
NA KOLIBĚ
U BRÁČŮ

EXPEDICE

na

PLEŠÍVEC

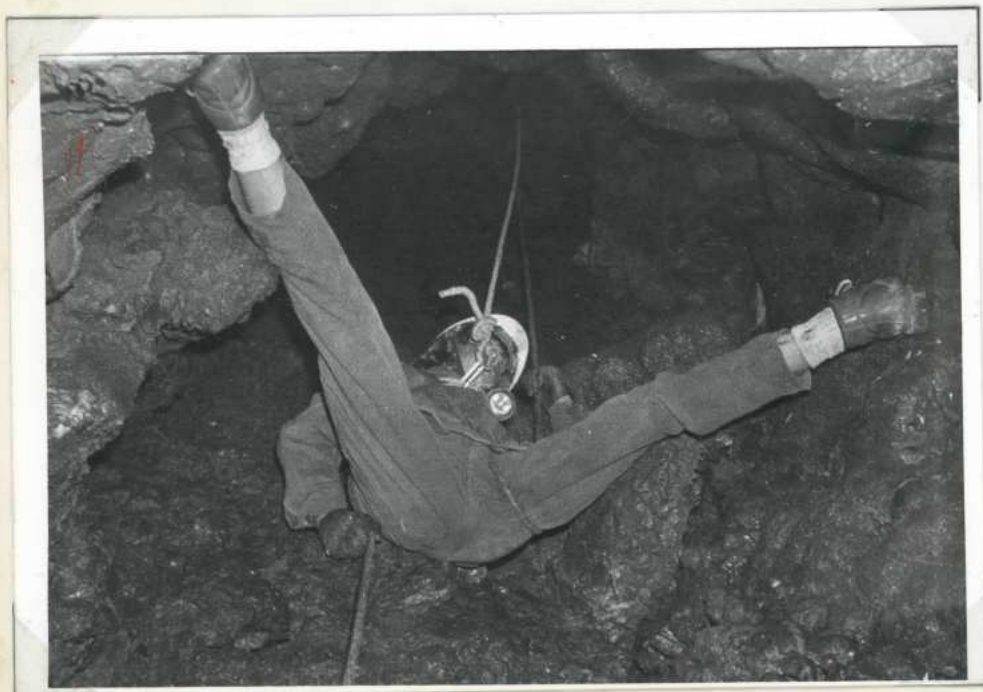
Vyvrcholení roku je expedice. Účast na ní by měla být pro každého
jestliže má chuť. Ale jak bylo vidět v srpnu v Orcausu
není tomu tak. Jeli opět jen "skalní". Ale postupně.
Je sobota, jedenáct hodin v noci. Na nádraží v Boku miki
se scházejí Marek - Biskup, Petr - Věšník, Pavel - Termut
Pepa. Pěs. řádně obložení lanou, lampami ... Jako na
expedici. Bohužel Věšník opět nestoum neodpovídajícímu
normálnímu akceschopnému speleologovi. A toh byl toho
Pepa dle toho vychylen až do sebe. Ve Stonani přistupuje
hanz a jsme kompleť. Dá se se blížíme k Plešívci - e-li naši
cesty. Vypodneme trochu besradně do tohoto nového, eziho
prostředí a zjistujeme, že lidem okolo nás nerozumíme. Bodejť
by ano. Jsme na hranicích s Madarskem a tedy jen
plati "nemtudum?". Je nedro ale my nakládáme na
hřbitvy desítky kilogramů materiálu a přesouváme se do
Vidové a z ní ostyjm vystupem v potocích potu na Plešívceou
plazinu. Je parno a není voda. Široko doleko není na Ple-
šívci voda. Ktoš e-li však e-li: "Kojit Diviačiu prepost"
Hledáme dleuka a jedným výsledkem snahy je lesáčka
chata v zártu kde serozhodujeme nocovat. Přestěhujeme se,
posilnime a pátrome doč. Kevadi' ikdyž Věšník zahloudi'
a Pepa zjistí, že je již na druhém konci plaziny. Kále'áme jen pár
hlubokých soud - ale propast nikde. Inonu se rodime a pte me na věc
systematicky - dle mapy a kusoly. Mapa není nic platra'. Je tu
dive cest, ečticik, pěšin jako stromi. K lesničké chatě se vracíme
po jednanu a zružení. Věšník opět bloudil. Je tma a sto'le chybi'
hanz s Termitem. Věšník s Biskupem šli do Vidové pro vodu.
Konečně prasko' chrastí a všichni se vraci. Dsručujeme se a chys-
táme k spisku. Biskup s Pepsou objevili dvě skládaci postele
s dobrým perovozím a toh dobrou noc.
Ve Vidové nám poradili, že mnoho vi' hača. A toh dres,
v pondělí ráno hledáme baču. Biskup sista'no' u hotkui
a my vedvojicik hanz - Termut, Věšník - Pepa
pátáme po bačoi.

NA "RIPRÉ"
VHLIUBČE 50 M
VE ZVONICI

SESTUP DO
ZVONICE

VMALE!
PĚŇAŽIČI

Někdykrát se rozdělíme a znovu sejdeme. Pak Větešník a Pepa
užívají státní traktor a tři domorodci at' nás nasou' světem
otrávající arše, rovnou jako stádo opic, smrodící jak vagon
ostravských komínů vezou k soláři. Tam už je k'ž Hanza Termít
Bačou' jsou ale na pastvě. Brzy je nalozíme. A hned jsme s nimi
kamarádi. Zvrou nás do svého ovčím. A tak se opět stěhujeme

Do ovčína. Bačou' (jsou dva) nás hned vodi' po okolí, ukasují
jím našme dírky. Diváci u nás resnají. A tak už jdeme
na prvý sestup. Je to penářína. Ale kob sklamlá. Pouze
kouk' si s m' kluků a to je uš. Dáti' neclá'vome na
zitrk. Strusnase a my bereme lešev myslivce a jdeme si
popovídat s olíma bačovniky. Opět si u nich splehneme.
Zjistujeme, že jeden z nich, světem protřelý pastenec, zna'
i ostravsko a tak jsme jako doma. Oudra (starší zbači?) nás
hned toki' varuje: "Dyťte si pozor na plehy". Jenže nám to mnoho
uříká. Ovšem v noci nám domů pa'ni v ovčíně dají osobě
nědět. Marné. Plši jsou tu doma. Ale noc byla skvělá.

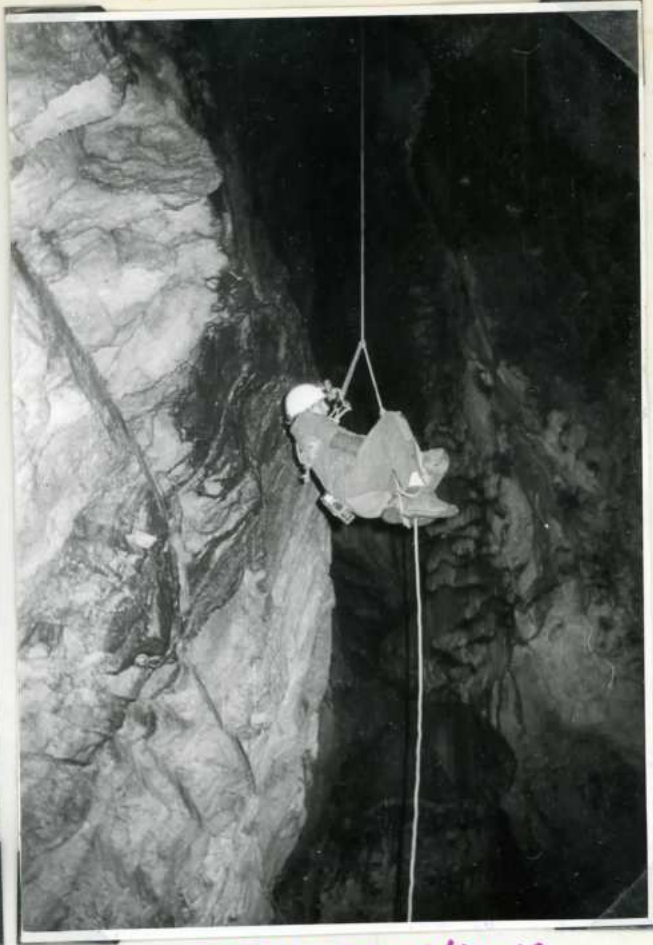
Uterý: Vstávome časné zrána. Hans, Biskup a Větešník jdou z jedním
bačou - Oudrou - nakoupit do Starce dolší nutné zásoby.
Termít a Pepa s druhým bačou (která kládoli p'řelbu)
zkoumají zatím jednu z propastí. Nema' označení a na
jejím dně je mnoka kosti a suti. Je široká a má jistě p'čera-
čovníci. Chcete jen kopat.

Odpoledne jdeme do dolší propasti, kterou nám Bačou' uká-
zali. Kaminy podají kluků a vchod je jako myši díra.
Proti oním mizi' Pepa a po 25 m hloubky je dno. Ale pro-
past je oprandu zajímavá a na svých k'čovníci jak
uřka. A tak se zdoláváme všichni. Pěkná zabíračka.
Ale jen lehký trénink na příšt' den. Večer opět jdeme za naši-
ma známými a ovčím. Kečome, popijme rum. Oudra nás
opět varuje před plchami. A večer oprandu dávají o solě
rádně nědět. Už ráno Termít vymákel jednu rodinku za
trámem. Čuměli na nás jako v kině. Tak to ne! řekl si
Termít, nasadil koženou rukavici a hráhl do jejich koufu.
Hned na to silněji zavřel, když se ko jeden statný plch
držel za palec. Za to skončil v silonovém sáčku. Ten pleh.
To bylo ráno. Teď už je noc a plši jsou více jak drzi.
Žerou vše na co přijdou. Keksy, bombony, poličky, cigo-
rky. Boj je vyhlášen, zbrani určeny: konzerovy a uš
čím jde házet. Proti zásah velitele protiplchových vojsk,
Biskupa a jeden z dočovníků je těžce zraněn. Všichni spíme
jen Biskup vede loj dle. Měl by toki' spát neboť ráno
nás čeká fuška. Propast Znamia hluboká 100 m.

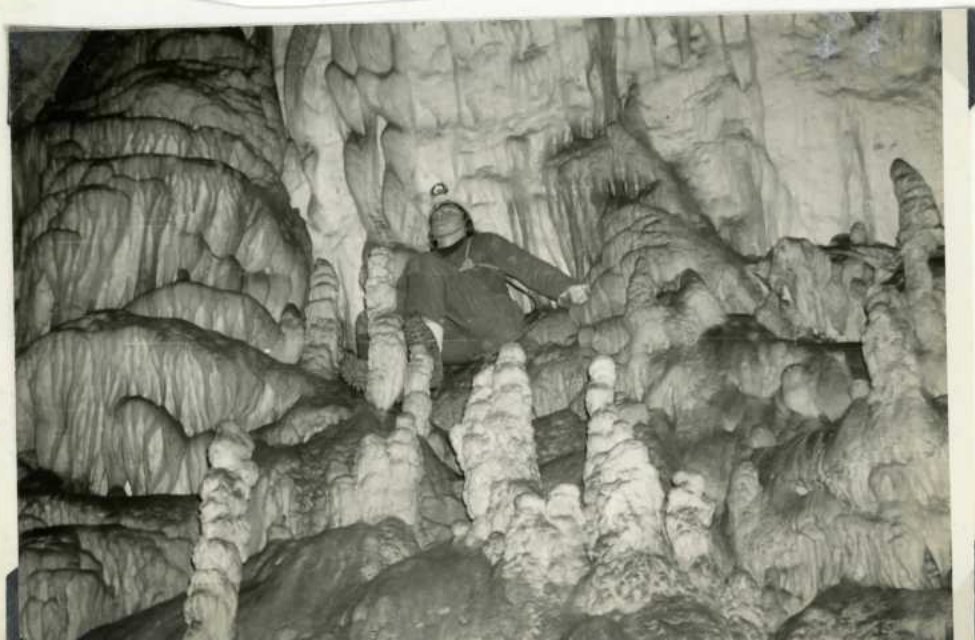
VETEŠŤIK MEZI GIGANTY

TERMIT PRUSÍKUJE
ZE ZVONICE

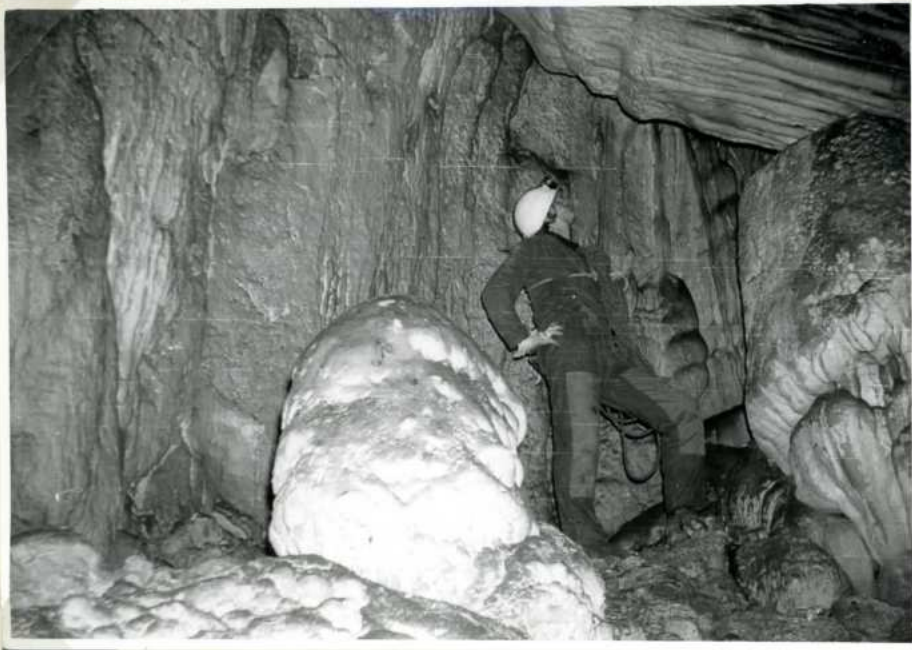
SESTUP
DO
ZVONICE

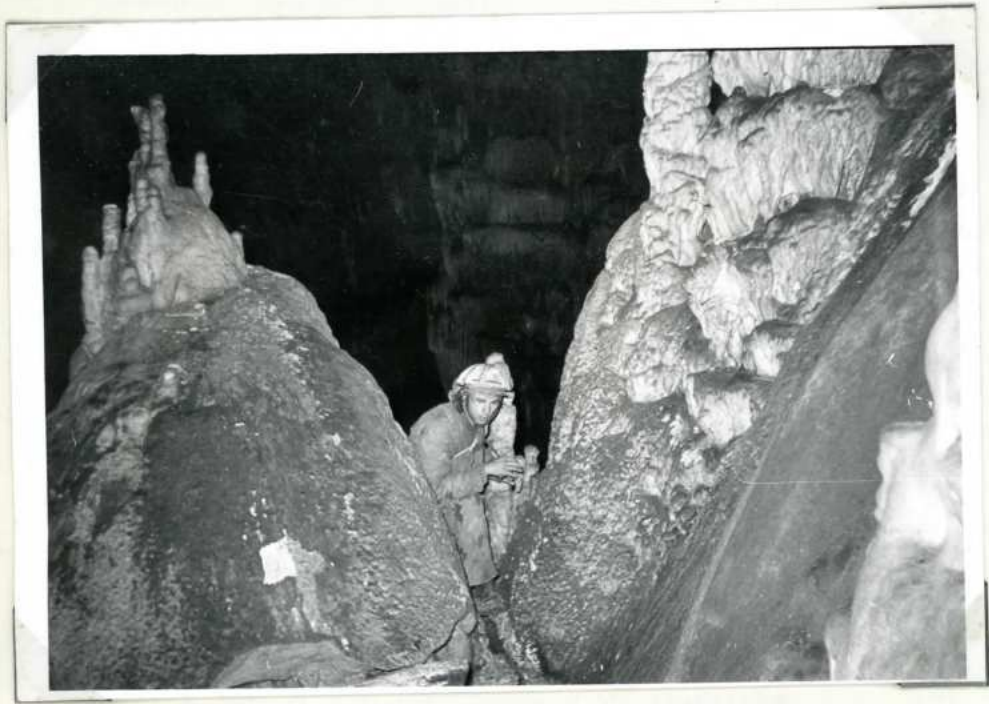
VŘÍŠI
KRAPIŇKŮ

Středa

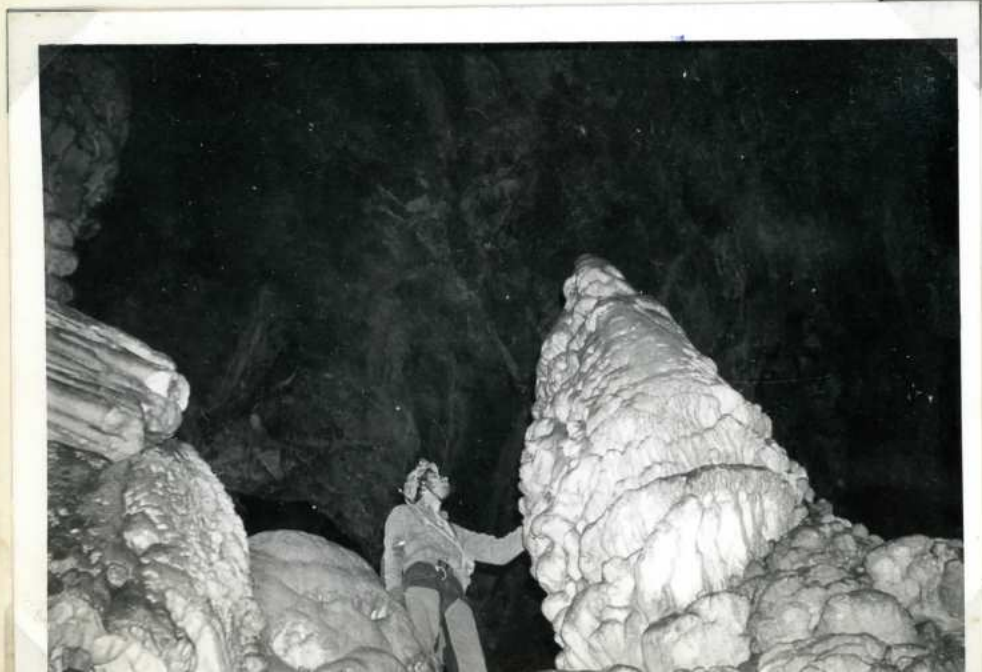
Opět ostáváme časně. Dnes na nás čeká Zvonivá jáma. Vede nás k ní sám Ondra, který jede navštívit domov a má to po cestě. Cestou ještě navštívíme dalšího baču, patrající stále po Diviádě. Zná mnoho ale Diviádů ne. A to už jsme u Zvonice a pády kamenů signalizují, že pod obrovským, nepřívětivým jhemem to nebude lehké. Samozřejmě hned zahajujeme přípravu a bača Ondra se jen křížuje. Nám to však vadit nemůže. Několik změn v organizaci i technice. Hloubka 2x 50m (neboť Zvonice má 2 patra výš po 50 metrech) chce již řádné zabezpečení. Slanujeme přes karabiny a zajištění. Jen ti zkušenější Větešník a poslední Pepa sjíždějí bez jistění. Tak už to musí být. U speleologa je na prvním místě odvahy a jistota. Čím více se blížíme k mezipatru, tím lépe vidíme, jak je to hrozná díra. Špatné spojení i nesmělost to může být, ale na nás sjelo na dvou propasti jedno zlam. Šmena mezipatře aco dole. Pepa okamžitě řeší situaci. Navrhujeme další čtyřcítku a spouští se na duo. Lano našťáhl sáhl na vrchol desetimetrouka sestaveného kůdce (dala to stouček turistů, kteří vysbírali v okolí několika kilometrů všechny botovany a byly zjistili, jak to ve Zvonici zvoni) a tak je Pepa na druhé straně díry. Po levé i pravé straně se táhne obrovský dóm s krásnou krápníkovou výzdobou, které vědové více jak 20m vysoký stolagnot. Opravdu nádherná odměna pro ty, kdo zdolali tuto lokalitu. Pepa to ihned komentuje na mezipatru a zachvilí za ním sjíždějí Termits fotopřístroj a Petr. Zvonice však ještě není zdolána. Krápníky stráží dvacetimetrová stěna, kterou musíme zdolat klasicky. Nijedítel to zkusit po pravé straně Větešník a když se mu zdoří, že se musí vzdát, nastupuje na lvo Pepa. Když je však v poloměstky, osme se vítězně Petr z vrcholu. Někdy je lano, Pepa schází dolů a neprusikovádná se ním. Fotíme mnoho a vždyť je také co. Výzdoba je opravdu fantastická a chtělo by to barvu. Končím jsme se navázili té spousty stolagnotů, stola křtů, jezírek, perel a slanujeme dolů a pokračujeme dále s Termitem na druhé straně dómu. Zde už jsou i menší prostory, plazičky a bahno a tak se opět cítíme jako doma na knihuři. Dofoťme oha filmy a tajně doufáme, že Větešník v foták dnes překvāsí. Začíná to největší - výstup na povrch. Samozřejmě prusikovádním. Biskup je již na povrchu a Petr, Pavel a Pepa postupně prusikují na mezipatru. Pak znovu dala myš na povrch. Je již do vzduchu a když Pepa jako poslední vystupuje z otvornu Zvonice. Dnes jsme udělali kus práce. Ještě dlouho čítíme prusiky pod pažemi. Je tma, kraj nám neznámý a my víme, že ovčín je odtud asi 4km jižně. Jenže snámi je Biskup a sním Záh. A ten nás vede. Sem tam Boha opravíme když zabloudí a kádionu nás všech jsme u ovčína. Unaveni jsme, ale plši jsou opět drzi. Biskup opět vyhlásuje boj. A tak litá vše čím se dá vrkat. V bitovní frontě vše vítězíme - ovšem plši mají navrch. Celou noc okolo nás šmejdí a otravují život.

JEN NA MNE
VESPADNI!

PETR
VE
ZUONICI

NO TY JSI
VYROST.!

Člunek: Dnes jsme si trochu přispolili a jdeme si uvařit oběd k naší lesní babičce
kům, kde pijeme spolu s jeleny a prasaty a nic nikomu není (tlačou-
fáme že ani jelenům a divočákům) Posilněni znovu pátráme po
Dívčej propasti spolu s hačou. A opět nic. A tak jdeme znovu
dolů do středu planiny kde nás čeká ještě Macha, Dudaš,
Zombor. Machu jsme našli lehce a napili se konečně chutné
vody. Nášjme Zostoviciu dieru! tu hned prozkoumal Biskup
a zlou máme okolo! Už dálky vidíme Zombor. Je to stejné
propast jako Zvonice. Vstupní propast 40m. A tak v ní mizí
Pepa - jenž asi nezná úroveň a Termut, který jetiny má
ještě dost tak energie. Bohužel ostatní jsou dost letin!
Na druhé vstupní propasti je dolší, asi Bmetrouš propast ho-
na její zdolání nemáme jež lana. A tak fotíme a opět
to prusikování na povrch. Dřina. Pro zkušené speleology
to užoh není překážkou. A jdeme dolů. Hledáme jaskyni
Dudaš. Opět nám poradil místní bača a jsme u ní! Dolů
slézají Termut (který si sestup urychlil pádem) Biskup a
Kauz-aly také měli nějaké snímky z podzemí. Je to paize
mala bl hodira tak jsme hned venku.

Zpět k ovčáku jdeme rychle. Čeká nás totiž skvělá večere. Bačové
nám zabili ovci a učer lude guloš. A také byl a jaký!
Obrovské porce masa, které sníst bylo stejně obtížné jak
vyprusikovat Zvonice. Ale i to jsme zvládli. Poslední večer.
dlouho si povídáme, fotíme. V ovčíně opět rádi plši. Dnes je
užak nebijeme. Chceme je zachytit nanaš film. Jako herci
či fotomodelové jsou plši neschopní a tak jim opět Biskup
vyklešuje loj a nahání je do domu kodič v noci. Dámo
lude kěke' astá'ováni!

Pašek: Poslední den. Biskupa Pepa časně myřozěji nahří by ale
našli houby. Je sucho. A tak se všichni sákáme u hačů
loučime se snímky i s jejich psy, dost o'náme kus ovčího sýra
na cestu a slibujeme opět přijet. Nakládáme si na zóda
opět celou vjhevu a navíc mnoho usorků krápníků
kterých ubrašených ve Zvonici je mnoho! a sákáme do Slavce.
Stále velike' medro. Zde nás již čeká naš škoda 1203 naseda
me a jedeme domů. Ale sem, sem se ora'time!

Za poznáním

Bohumín (ae). — Z týdenní
expedice v Jihošlonském kraju
se v sobotu vrátili členové sva-
záckého speleologického klubu
ORCUS v Bohumině. Mladí jesky-
náři zkoumali tři podzemní pro-
pasti Plesivecké planiny ukryté
ve více než stometrových hloub-
kách, které zdolávali klasickou
metodou — slaňováním a pak
prusikováním. V průběhu týdne
tak skupina získala cenné doved-
nosti a fyzickou přípravu, jakož
i řadu fotografických materiálů,
jimiž obohátí již beztak pestrou
klubovou kroniku.

OBJEVY ✓ CYRILCE

Nastal čas rozhodujícího sítoku na „Osudný holvan“ v Cyrilce, jemu nám bránil v dalším postupu do nové objevených částí lokality.

Sobotní ráno nás nijak netěšně nevitolo. Chlad, déšť, mlha. To však pro Hauze, Petra - Tetušku, Mirka - Biskupa, Mirka Reichenbacha, Davla - Termíta a Pepu s Ferdou nemohlo mnoho znamenat. Tedy opět první sestava. V kůničích vystupuje Ferda, aby nám připravil na své chatě vhodné přijetí. Ostotní jedeme dál. Cestou klanovce (kde jsme byli pouze my) již pronokáme a na Pustevny násclni vyjždíme spracovním netrem a mlhou. Ale stále nám to nevadí. Kdo nám přidolí i podnapili členové z Chomutova, jeuz za každou cenu chtějí získat naše „tonaky“ (helmy). Jenže my jsme před akcí. Dmlsa deště se převlíkáme a mizíme v Cyrilce. Petr, Termíta a Mirka pracují na holvanu, zatímco Pepa, Hauz a Biskup zaměřují polygonovou síť. Podniknutí v podzemí jsou těžké. První se vložouji Hauz s Birkem a vystupují na píř hodiny na povrch. A zatím se ozve vítězství pokriků od „Osudného holvanu“. Holvan se podařilo palkopát akancně můžeme začít vyhledat nové objevených částí. Ke zřetelné hlubokých puklin je třeba lano a po něm Peps sjíždí jako prax do míst, kde lidská noha nikdy nestanula. Začíná prvý výzkum těchto částí Cyrilky. Objevujeme zde i jeduho objevitele rodu Myotis, na kterého se stěd vrko' chiroptolog Vekšník. Při první výzkumu zjišťujeme, že délka nové objevených spár je asi 40mm. Zatím. Akci končíme úplně mokři, oblečení kilogramy bahna a jdeme se sakrať k Zaryšovi. Bleskovým sestupem do Řeřtoky a vložem se konečně dostáváme na Ferdovu chatu. Křočně vylopenou. Samosřejmě se nové objeveny muset oslavit a tuto potinnost rádi peníme. Vedeli kramě sledování televize proběhl i návik a opakování náramí sákladních unli a smyček. V klubu máme jen sknělé očky a tak nám to jde skněle. Samu nadějivý speleo- log. A tak co při sítě? Poznamenat nové objevené části a smopnout.

TAK JSME SI TO
PŘEDSTAVOVALI
UŽ VE VLAKU

ALE NEJDŘÍV PRÁCE:
TERMIT LEZE
ZA PÁNEM
MYTISEM

IDYLA PRO MÍRU

SIESTA
ŽISKUPOVA

Když 17. září 1962 oznámil třidvacetiletému francouzskému speleologovi Michelu Siffre, že skončil jeho šedesátidenní pobyt v propasti Scarasson v Alpách, nechtěl tomu věřit. Podle jeho časových odhadů zbývalo do konce sestupu pětadvacet dnů! Michel Siffre v hloubce 110 metrů, obklopen jen ledovcem a tmou, se podrobil tomuto pokusu, aby zjistil, jak reaguje člověk v dlouhé odloučenosti a jak na něj působí úplná samota. Jediným jeho spojením se světem byl polní telefon.

Podobných pokusných sestupů se od této doby uskutečnilo mnoho a každý se snažil vyřešit otázky, spojené se změ-

chranná akce sportovců a vojáků, kteří je objevili na smrt psychicky i hladem vyčerpané. Mnohem hůř dopadli tři turisté, kteří v rakouské jeskyni Frauenmauer chtěli prozkoumat její chodby a po ztrátě světla bloudili okolo jeskynního balvanu v přesvědčení, že jdou k východu, až po vyčerpání zahynuli.

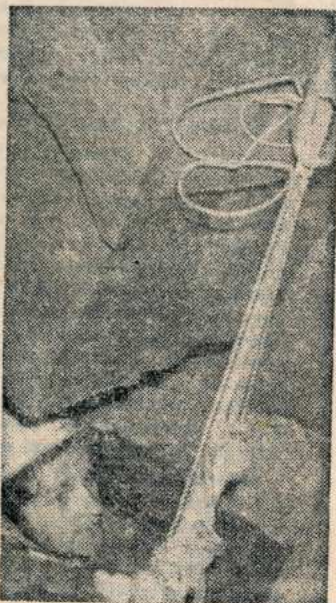
Tyto a ještě mnohá další neštěstí v jeskyních položily před bohumínské speleology otázku: „Jak dlouho vydrží člověk ve stísněném prostředí jeskyně bez stravy podat ještě dostačující fyzický výkon? Jak se projeví zvýšená fyzická zátíženost a těžké podzemní podmínky na jeho uvažování a myšlení? Pro-

Cesta poznání psychických a fyzických možností

Dny a noci v hlubinách

nou psychického stavu při dlouhodobém odloučení člověka. V tomto roce se tímto problémem začali také zabývat členové speleologického klubu ORCUS při ZO SSM v Bohumíně ve spolupráci s oddělením psychologie práce Železářna a drátoven v Bohumíně. Při svých pokusech jim však nestačilo sledovat pouze psychický stav sestupujících a vytvoření jejich fyziologického dne, tj. doby, kterou si vytvoří samo lidské tělo bez vlivu střídání dne a noci. Rozhodli se pokusné sestupy znárodnit a v podzemí vytvořit model možné kritické situace, která v náročných práci speleologů může nastat. A nejen v práci speleologů. Známé jsou případy důlních neštěstí, při nichž horníci po několik dní byli nuceni žít v podzemí, odloučení od okolního světa.

jeví se stressové a nebezpečné prostředí a hlad i na časovém odhadu? Na tyto a ještě další otázky se mladí jeskyňáři pokusili alespoň částečně odpovědět v sérii tří pokusných sestupů do podzemních lokalit.

Již první sestup, prováděný na jaře tohoto roku v opuštěném hlubinném břídlicovém dole na Odersku, který trval 48 hodin a byl určitou přípravou pro další náročnější akce, naznačil, že řešení tohoto problému nebude jednoduché. Velmi důležitou roli zde totiž mají osobní a charakterové vlastnosti člověka a jeho fyzický fond. Proto každý sestupující prošel podrobným psychologickým vyšetřením u psychologů sestupu L. Šromové, které mělo být důležitým bodem při závěrečném vyhodnocení výsledků.

Další dva pokusné sestupy absolvovali v nehlubší pseudo-krasové jeskyni Beskyd na Kněhyni. Tato paděsat čtyři metry hluboká lokalita, vytvořená v godulském pískovci, vznikla po odtání ledovce a její celkový puklinový ráz je opravdu nebezpečný, působící negativně na psychiku člověka. Jedná se o nahromaděné mnohatunové pískovcové bloky s množstvím balvanů a sutě, neustále hrozící svým ujetím spadem. V celé lokalitě je veliké množství bahna a vody a teplota se tam pohybuje okolo 3–5 st. Celsia při relativní vlhkosti nad 100 procent. V tomto nevládném a nebezpečném prostředí pobývaly beze stravy tři skupiny speleologů po dobu dvou až čtyř dnů. Jediným jejich vybavením byly spací pytle, telefon a speleologické „nádobíčko“. Kromě různých testů a psychologických sledování plnili speleonauti v podzemí i náročné úkoly fyzických zkoušek, které pro ně připravil vedoucí celého pokusu J. Wagner. Nebylo snadné po 48 hodinách pobytu v podzemí bez stravy pouze pomocí lan zdolat hloubku jeskyně, ve které je i čtrnáctimetrová propast. Při jednom takovém výstupu stoupl tep u jednoho ze sestupujících až dva-

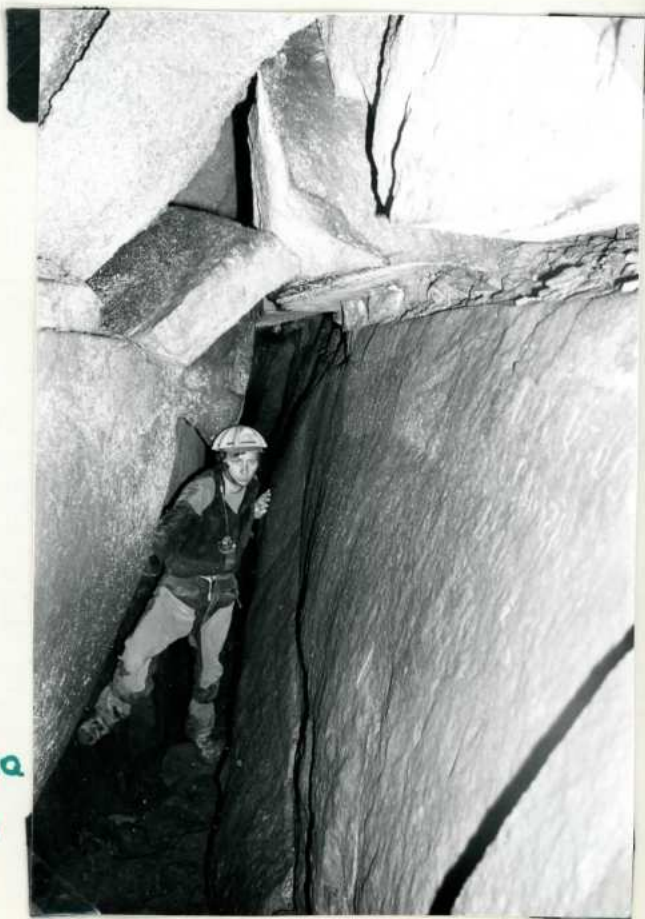
apůlkrát a v závěru druhého sestupu teprve osmnáctiletý P. Téma zůstal viset na jisticím laně již na čtvrté přičce lanového žebříku. Při těchto závěrečných fyzických zkouškách však účastníci pokusu prokázali, že dva dny v podzemí bez stravy i při vysokém fyzickém zatížení nejsou kritické. Pokusné sestupy také znovu prokázaly, jak silný je na jednotlivce vliv prostředí a působení kolektivu. Toto bylo možno sledovat na psychických stavech speleologů v podzemí i na jejich časových odhadech. Například F. Kunča, který při prvním sestupu pobýval v podzemí osamocen, předběhl skutečný čas o 20 hodin, při třetím čtyřdenním sestupu ve společnosti J. Smígy, jediného, který se zúčastnil všech tří sestupů a měl odhady času daleko vyrovnanější, se za skutečným časem již „opozdil“ o 10 hodin!

Zajímavé bylo také zjištění, jak silně dokáže osobnost zkušeného speleologa ovlivnit i úplného „jeskynního“ nováčka. Jednoho sestupu se zúčastnila i psychologka L. Šromová ve společnosti daleko zkušenější členky speleologického klubu D. Valentové. Přesto, že byla v podzemí poprvé a hned v tak nebezpečné lokalitě, v obklopení padající vody a sutě, nezanechal toto prostředí na její psychice žádné stopy. Vliv jistoty a bezpečnosti u její zkušené spolence byl daleko větší.

Těchto poznatků a zjištění je mnoho a jsou nyní podrobně zpracovány oddělením psychologie práce ŽDB a vedením speleologického klubu ORCUS a stanou se dalším krokem na cestě poznání psychických a fyzických možností člověka. A snad také podkladem pro další náročné práce bohumínských speleologů.

V NOVÉ
ČÁSTI

CYRILKY

V ŘÍŠI NETOPÝRŮ

Bohumín [as]. — Pět let se členové svazáckého speleologického klubu ORCUS z Bohumína věnovali systematickému průzkumu pseudokrasových jeskyní v Beskydech. V uplynulých dnech jejich péče a vytrvalost slavila úspěch. Objevili novou část jeskyně Cyrilky na pustevenské pláni.

Mládežníkům se podařilo odstranit mohutný balvan, který jim bránil v postupu z 54 metrů dlouhých chodeb. Za ním pak objevili další prostory asi v délce sto padesát metrů, jež jsou v desetmetrové hloubce pod povrchem. Zvláštností jsou pak i bílé stalaktity, asi desetcentimetrové vápencové krápníky. Mladí speleologové se v současné době zabývají fotografováním a mapováním osmimetrové propasti a dalších prostor, sbírají také údaje o zimovištních netopýřích, které chtějí předat olomouckému vlastivědnému ústavu a brněnské Univerzitě J. E. Purkyně.

MLadá fronta

10. 11. 1976

Dalsi objevy

Akce mala' poctem lidi' ale mlika' svujmi vysledky! Zbytkine' je opakovat to stale smutne! ucast nasich clenů na akci. Dms zaklub bojonali pouze Pepa, Rena a Mirek Reichenbach (i s pohromozdennym kotnikem tyden pred nastupem na vojnu).

Rano opet mracna a mlhy. Bich byl vsak milostiv a dešt' nam dms neposlal. Na Pustkuvach usak kromě mlhy byli i vtrachlad. Pro nas už obavykly' podminky. Pred akci' je treba pojist' i rekla Rena, trojmo už mladem vidici. "Udělej Pepo oken'!" No jo oken' z mokre'ho dreva. Jenž trempsi, rědy panuize - třelha i dily nedoleki' choty. Alok se po hodine' těžkyh bojů s ohněm podarilo alespaň klobasy uvidit.

A sestupujem do Cyrilky. Nejdřiv' ufoceeni' a začina' mapování. Lneudi Remya narked si vymysli' Pepa nejznějši' požya žádná spára či švira se nevykne jeho pozornosti.

Irena zřejmē podclazeni'm i opēt z klodu zočind zavřet pisenē neurčiteho puvadu. Mapování se přendši' do nově objevenyh prostor, kalmen urazu to je usak pro Mirka. Jeho statná postava je ve spáře kopati' pod mřtu. (viz obr.) Alok prřikm polhytu netopyři je nucen prvešt sam Pepa. Priles ještě není stale jednoduchou zoležitosti a vrstvy hakna, jezirka vody nše jenom spestrē. Netopyři, nejsou dama, a lok se Pepa pokouši' dosahnant dalsich prostor za klunou spárou. Vystup není lecky' a lok jen vizue'lnē zjištuye, že pokračováni' chadeb či spár existuje. Lok daleko, to objasni' dalsi' akce. Po vystupu se podarilo Pepovi a Reně společny'm silami ztratit smutni' prsten. Krůtka' však byla Pepova radost, že varha padla. Prsten se našel. Alok jsme si doli 12km do kuučie podohlem pro štiklou lizii a ta radraži' pino a jsme dama

1976

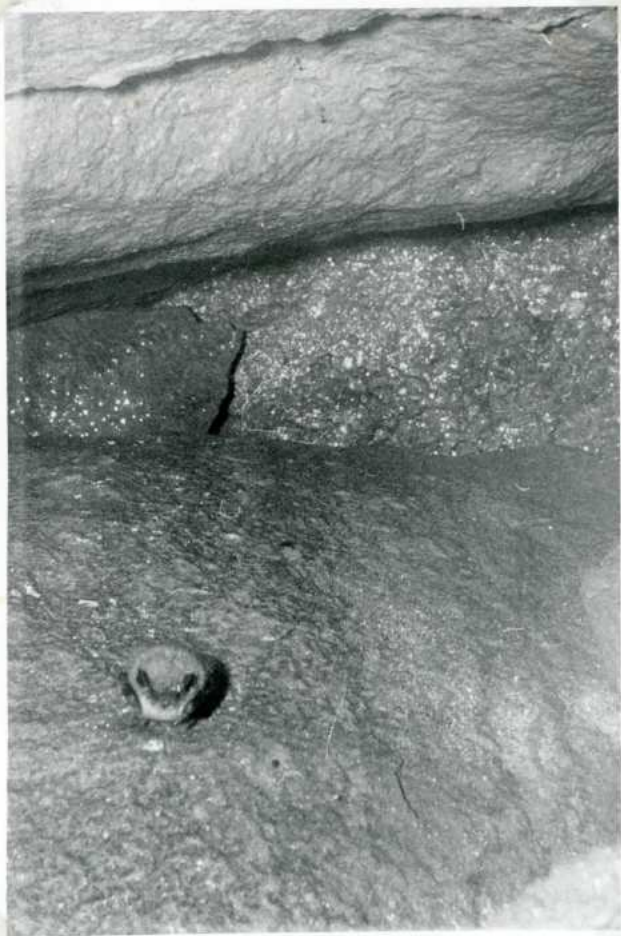
9.10. 10

Znovu objevy

Tato akce byla opravdu akcí! A to nejen počtem lidí. Směr na Pustkové tentokrát nabrali: Biskup; Detonik; Ferda Pepa; Sýkorka Párel, Barou To; Josef Krak; akupodiv; Jarča Kuchynka a Mirek ^{Hires} Demitra se svými pionýry. Na ráno vlak a jeho velké zpoždění měly nás na sledklo, že nám ve Frouštu ujel autobus. Každě ale jak něčemu dobré řekli jsme si a navštívili prodejnu Potraviny. Proč? No všdyť měl Ferda jmeniny a Josef narozeniny a večer u Ferdy načkatě toto jest nutno oslavit. Ale dál.

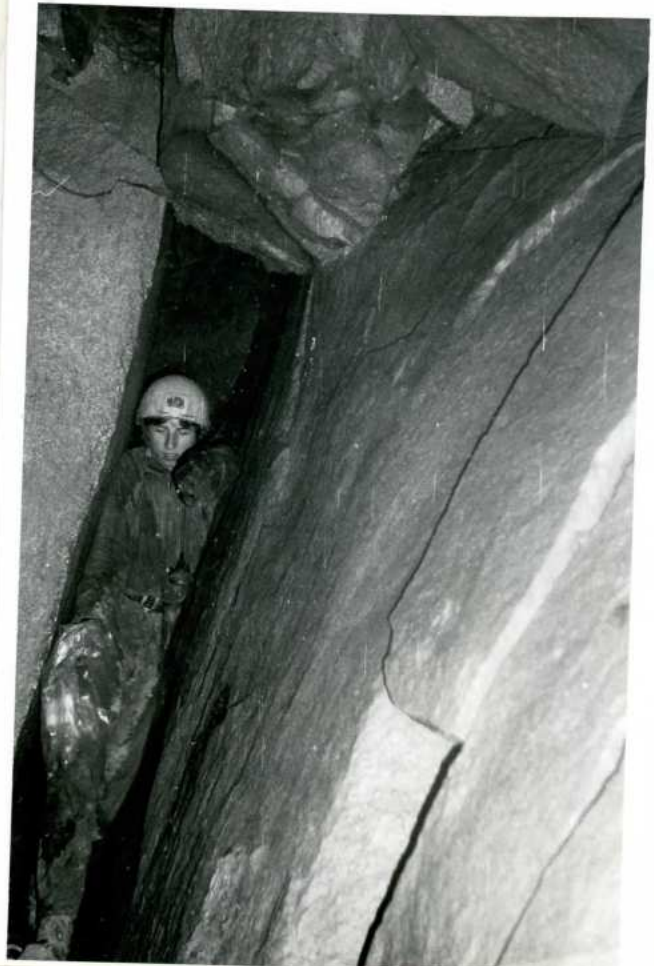
Jsme konečně na Pustkónách a tu se dělíme. Petr-dnes jako vedoucí akce a daádí svou skupinu (Ferda, Josefa, a uternistu Zdenka Glatze) do kněkyňské jestyne, by tam se poměřili s netopyři a Peps s Biskupem, Párelm a hošem nuři k Cyrilce za dalšími objevy. A práce měli hodně. Zmapovat nové objevené a prolezené prostory, eměřit přítomné netopyři obyvatele a provést další výzkumné práce. Tě se daří. Netopyři jsou měřeni, nové objevené části mapovány. Paolovi se podařilo zdolat další nové prostory když se do podzemí Cyrilky přišli podívat i Mirek s Jarčou, se nechtavši na poručku své Pionýry. Mapování koucí a Pepa nakazuje další výzkumy. Daří se nám stavěním zdolat jednu ze spár dosud nepřístupných a za ni se objevuje nové bludiště spár a puklin a v nich dokonce i několik bílých stolaktitů. To chce ovšem podrobnější výzkum a natu nám dnes chybi čas. Koučíme a jdeme na kněkyňské sedlo, kde se máme setkat s Petrou a skupinou. Nalízáme je u pramene (vody) skulajícím Josefem, které mu se podařilo spadnout v krápníkové spáře. Je však celý a tak nastupujeme na cestu k Ferdově chatě. Pranaš dobrou - pro Josefa zlou. Ale došel. Da bydlí je mase, když tu přiřízdeji pro Ferdu znaná, že pryš si ho na 2 hodiny přejel. Půjeli a přišel v sedle ve tři. Na m foole přemodilo, slovi to se lesněj. Dvili odpať i Detonik moze 39° horečky ale směs karpatské kořke a aspirinu jej brzy postavila na rky. Počasí bylo skvělé - práce i rekreace. Škoda jen že nespod Kubica, jistě by v tanečních udivil krakovými variacemi.

Netopyř - pára Cyrilky

[Faint, illegible handwritten text in blue ink, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Biskup - umové části Cyrilky

TISK SE STĀLE VRACÍ K NAŠIM POKUSŮM TENTOKRÁTĚ "SVĚT V OBRAZECH" - 15. 10. 76

POKUSY V PODZEMÍ

Vážená redakce, naše organizace Speleologického klubu ORCUS při ZO SSM Bohumín uskutečnila letos sérii pokusných dlouhodobých sestupů do podzemí za těžkých podmínek a beze stravy. Akci jsme připravili ve spolupráci s oddělením psychologie práce ŽD Bohumín. Pokusy byly natolik zajímavé, že se domníváme, že by mohly zajímat i ostatní čtenáře Světa v obrazech. Josef Wagner, Bohumín

Roku 1969 se vydali dva vysokoškoláci s malou zásobou svíček do Sablinských jeskyní u Leningradu. V podzemí zabloudili a za čtyři dny je opakovaná záchranná výprava vojáků a sportovců našla psychicky i hladem na smrt vyčerpané. Mnohem hůř dopadli tři turisté, kteří zabloudili v rakouské jeskyni Frauenmauer. V přesvědčení, že jdou k východu, bloudili kolem balvanu až do vyčerpání a nakonec v jeskyni zahynuli. Takových neštěstí bývá mnoho a vyvolávají otázku, jak dlouho vydrží člověk ve stísněném prostředí jeskyně a bez jídla podávat dostačující fyzický výkon a jak se projeví mimořádné podmínky na jeho uvažování a myšlení, na jeho časový odhad? Jeskáři z Bohumína hledali odpověď na tuto otázku při třech sestupech do

podzemních lokalit. První sestup — letos na jaře v opuštěném hlubinném břidlicovém dole — trval 48 hodin a naznačil, že problém není jednoduchý, že hodně záleží na osobních vlastnostech každého jednotlivce a na jeho fyzickém fondu. Každý sestupující byl proto podrobně vyšetřen psycholožkou L. Šromovou. Další dva pokusy proběhly v nehlubší pseudokrasové jeskyni Beskyd na Kněhyni. Je hluboká 54 metry a její celkový puklinový ráz je opravdu nebezpečný a působí negativně na psychiku člověka. Nahromaděné mnohatunové pískovcové bloky s množstvím balvanů a sutě hrozí neustále sesutím, v celé lokalitě je množství bahna a vody, teplota se pohybuje kolem 4 stupňů Celsia při vysoké reálnivní vlhkosti. V tomto nevlidném a nebezpečném prostředí pobývaly bez stravy tři skupiny speleologů po dobu dvou a čtyř dnů. Jejich vybavením byly spací pytle, telefon a speleologické „nádobíčko“. Kromě různých testů a speleologických sledování plnili v podzemí i náročné fyzické zkoušky. Po osmačtyřiceti hodinách pobytu zdolávali například

pomocí lan hloubku jeskyně, ve které je čtrnáctimetrová propast. Ukázalo se, že dva dny v podzemí, bez jídla a při velkém fyzickém zatížení, nejsou kritické a potvrdil se silný vliv prostředí a kolektivu. Vliv společníka při sestupu jsme mohli sledovat na psychickém stavu účastníků pokusu i na jejich odhadu času. F. Kunča, který byl při prvním sestupu v podzemí sám, předběhl skutečný čas o dvacet hodin. Při třetím pokusu, kdy byl ve společnosti J. Smígy — jediného, kdo se účastnil všech sestupů — se po čtyřech dnech za skutečným časem o deset hodin opozdil. Našich poznatků a zjištění je mnoho a budou pro nás dalším krokem k poznání psychických i fyzických možností člověka při speleologických akcích.

Kondiční testy ve Velké propasti Kněhynské jeskyně.

Po zdolání Velké propasti. Účastníci sestupu J. Smíga (vpravo) a F. Kunča (vlevo), uprostřed vedoucí sestupu, který jim po zkoušce měří tep. Snímky J. Mazáčová

ORCUS

Tělocvičňa

Kondici je třeba stále udržovat, řekl si Orcus a v schůzi nastoupil do tělocvičny. Mirek Hureš, Biskup, Petr König, Pavel Fischer, Mirek Denyjen, Petr Teňa a Pepa.

Po lehkém rozvoření nahrodilo laho volejbalovou síť a začal skvělý mač. Co podání to bod (nebo strop) každý uplatnil svůj skvělý individuální styl. Skvělá práce dílů Větešník, pěti Mireka Denyjena. Jobra hra jen kánilo malé hřiště a nízký strop. Po pěti setech jsme zjistili, že i kopaná není zá a tak jsme okamžitě zjištění přenesli do praxe. Turnaj tří skvělých družstev Biskup-Větešník; Kaktus-Pepa a Petr, Pavel a Mirek. Na ohromně sáhlshly nové fotbalové květiny.

První ukázkou nastoupili Biskup a Větešník a jasné deptoli soupeře. Jenže pak Mirek Denyjen seřadil svůj skvělý střel a brzy byla srovnáno a Mirek rávil. Co střela to strop či koš. Jenže nit je kulový a odskočil i do lavky. Další mač opět hned divoký se sedad. Hlavně však Mirkovými střely létající nevíce blízko vlas a oken. Proti protitrojici Pavel-Petr-Mirek nastoupili kouzelníci s názvem Kaktus a Pepa. Jenže co je technika proti umění dát branku i třeba z podla Mirek Denyjen opět ukázal co umí kohumizský Müller. Vrekolem mělo být finále Větešník-Biskup; Kaktus Pepa. A také bylo. Hřiště bylo volnější a něm pouze fotbalisté. Technicky zlikvidovali Pepa s Mirkem soupeře lehce. Marně kdo umí, umí!

Bylo to skvělé a doufáme že Mirek náš sportovní opět zopakuje skvělou akci - ale snětsi účastí.

Zpochodáku
do klubovny

Mirek
a Pepa
pri
besede

PRO SEBE i PIONÝRŮ

4.10 KULTURA

Trocha kultury nikdy nemůže škodit a Vetešník, Klauz, Korktas, Biskup a Pepa pod tímto heslem zavítali do domu mládeže kde se konal kuchařský večer učni, na kterém měl Pepa dozor. Díky předvídaivosti Pepy nelozilo dnes večer alkoholický míčů a tak pořátek L. Qieru, Die Purple, Budgie a t d nemohlo nic zkařit. Akorát Peponi jako ischias měl náladu, ale problémy jednotlivce nemáti kolektiv. Myslímu, že spokojeni byli učnicki - učni - učenký i speleologové!

6.10 PRO 70

Sobotu jsme venovali 70 Slavic, kterému náčelníkuye Mirek Hřeš. Dnes připravil branný závod a my tzn. Biskup Vetešník a Pepa jsme mu přišli pomoci. Jako pionýři byli skvělí. Běhali jak čerti. Sem tam rozpoznali nějakého toho ptáka, strom či turistickou značku. Sem tam se i spletli v ochranném značce či uštknutého. Ale to nevadí. Usilí měli větší jak mnozí reprezentanti v Montreale. Po závodu jsme se přemístili do klubovny, kde Pepa pionýřům poskytl co dělájí jeskyňáři, co ukryvá v podzemí Radhošť... Vše doplnily fotografie a pionýři byli opět spokojeni.

A my také - bušem měně z malou částí našich členů.

Proj
AJP

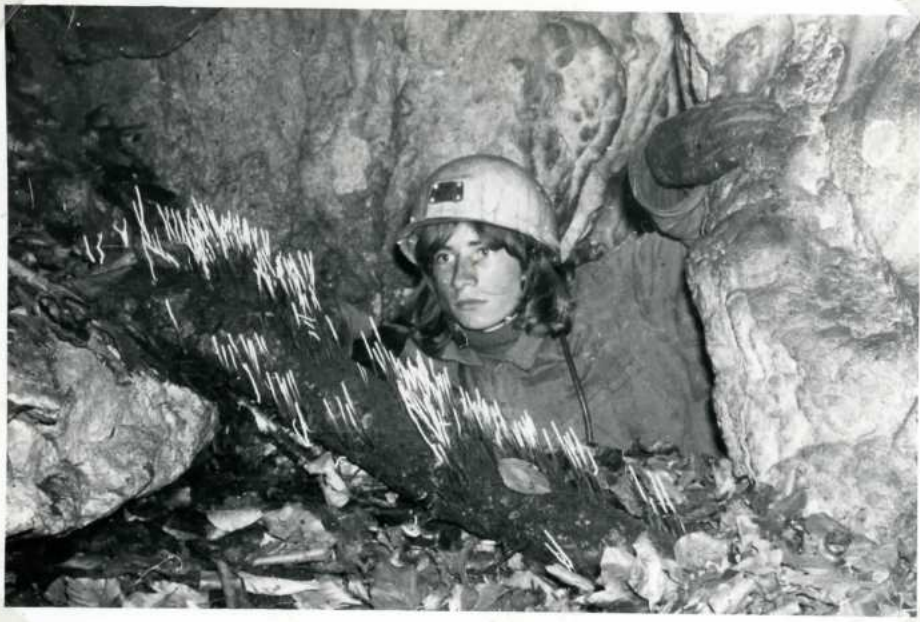
PRO

ROZHLAS

V úterý přijela za námi redaktorka Karvinského rozhlasu podřídit, aby pro jejich vystlání udělala s našimi speleology reportáž. Naš v zápase s mi křofonem reprezentovali Hanz, Biskup, Pepa. A bojovali i dobitně. Potřikodizovaném zápase jasně zvíťazili a redaktorka pouze jen smekola (klobouk)

Znovu ožily všechny akce v Beskydách, Moravském krasu i ve Zvonici. Své přidali i plši i pionýři i netopyři. Cožáka to odpovídá i to gól. Přece se na konec podařilo udělat "udělat" 25 minut čistého rozhovoru a spokojenost byla na všech stranách. Až na ty naše humorné příběhy - těm jako vždy vsadil korunu Hanz Am jak prý jsme jzdili v krasu po sodyciích. (Dnes to už bylo z 30 metrů) Ale hlavně - naše akce stále stoupají. Tak a loj! Per

Vzpomindme...

Biskup
v Duda'ki

Glaz
versus
pleh

Bijte je,
bijte je,
bijte je....

12-14.11.1976

HOLŠTEJNĚ

Po roce jsme se opět rozhodli navštívit Jiřího Mouchu a jeho speleology v Moravském krasu.

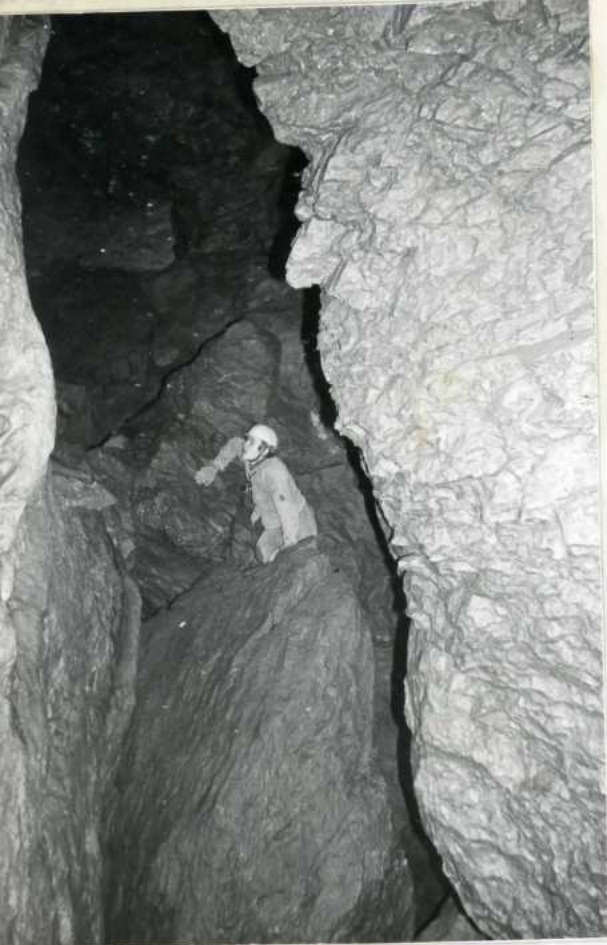
V rychlíku se Brno uchází Větešník - který je tentokrát vedoucím akce. Kojmí Petr jeho zástupce: Pepa, Marta, Biskup, Ivo. Cesta ubíhala skutečně za vzpomínek na minulou akce i serial Daktari, neboť Ivo čmsi připomínal Clerense a Petr Judy. Což jim také pro tuto akce zůstalo. (Třebáze Petr s tím, že je Judy absolutně nesouhlasil)

Dorazili jsme do Brna a potroše zmatku našli svůj nlok na Blazsko. Autobusové nádraží směr Holštejn nás přivítalo naprostaným autobusem. Musíme však dovézt. Chvilí to šlo posvých, chvíli pozích nohách, rukách. Babičky se modlily, Bohoři strážili peněženky a my si libovali na dřevěch hrudích.

Holštejnec bylo ještě ruško. Kluci pracovali na sojch objevech citice možnost likvidace rumového pokladu. Jdem si odpočinout, neboť nás čeká vsobotu fuška. Chojda už byla narvané k prasknutí. D.ložnici to vypadalo jako krabici sardinek. 30 lidí je mnoho i na takovou velkoboudu. Dánský z krok učnice Jobiny a vše bylo vyřešeno. Hned nám bylo jasné, že zde asi sládkou ženy! Jenutno izolovat Martinu alyse náhodou nenakazila a neraoáděla podobně systémy i u nás doma. Tokoto se hrdinsky ujal Větešník a třebaže nahlas naddval, že je v noci atiskondn (Martinou) jistě byl v duši spokojen.

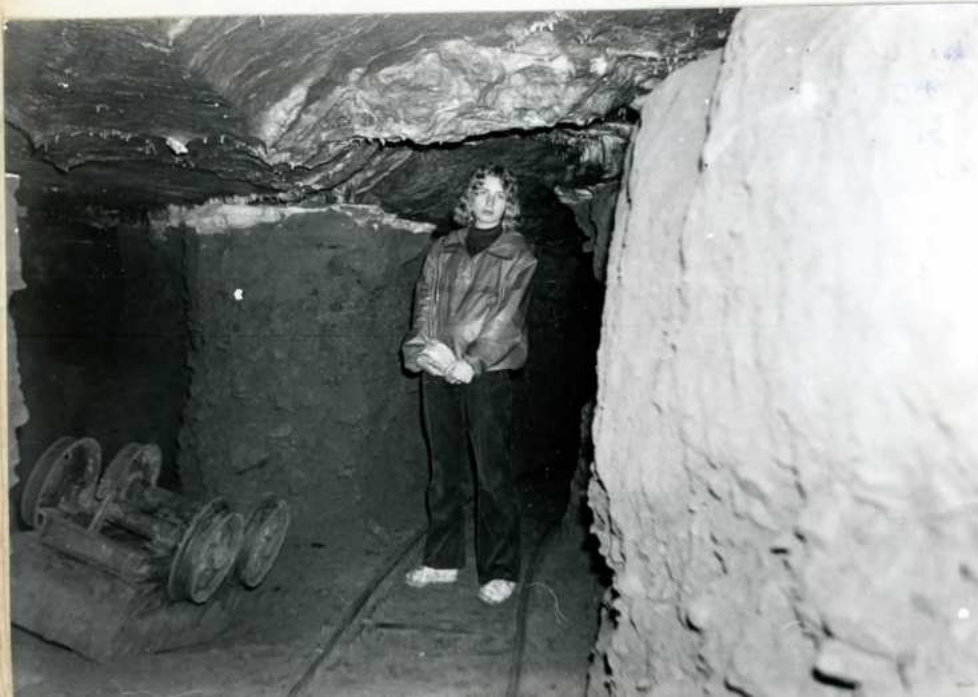
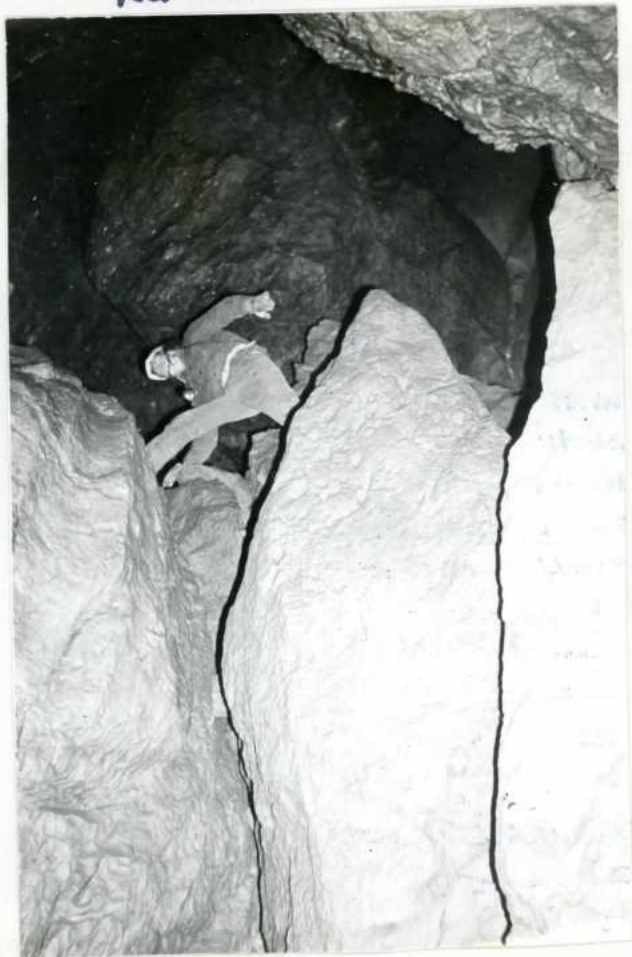
Sobota ráno - přišl. To nie jdeme na to. Nejdříve přišla sařadu jeskyně pod Hradem. Nie moe - ale i tu uměla Martina zařloudit. Dyléžněme vez a je přesně 10ko din 10 minut. Martina s Biskupem mají přesně 16 let a to chce hobla po našem. A tok Marta otřiskala zadok Cleressovi a Biskup Judy mu. Gratulace a jde se dál.

V jeskyni Pod hradem

Kaskadér Petr

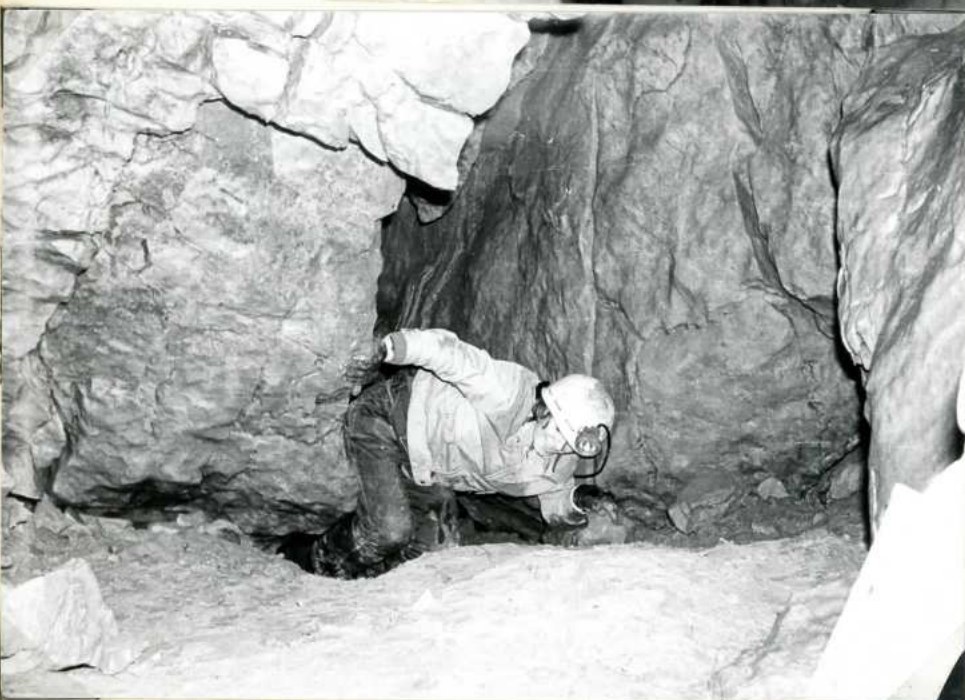
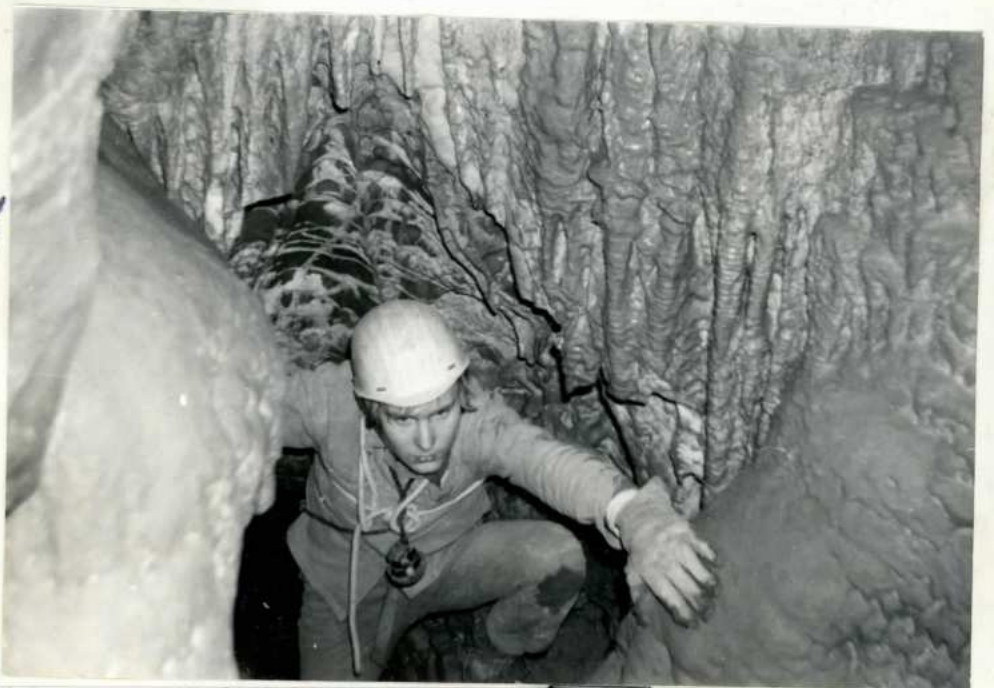

Modelka a
krapník
- v Hotštejnce

3 skupovy
šestnáctiny

vo
Clerens,
ve Staré
Rasovně

Ale to už byl zradní i krmit jenž zde také už vyčkolval
kdy se náhle rumový poklad.

Další cíl byla jeskyňe Příční - prono's molichosta pak,
pak Stará Rasovna - Diaklavová chodba. Vyčkoli jsme až
ji opusti nějakí mladší a oke mohla rečit. Petr Judy
načle si nepočkal rejhuř. Zdolo'va'me vsichui'astupni'
konim' ale s Martou to trochu zaslounalo. Zelena' barva
voblíčeji mluví za vš. Ona dnes kouči. My jdeme, plazi'mese,
konim'ujeme, slani'ujeme dál. Pět hodin námaky a když
vraťeni spadly Termitovi prusiky do úzke' propasti, neměl
již nikdo energii je vyto'hmat. A kee už trva' bez jí'dla
10 hodin s

Venku leje a tak se vracíme již za tmy na chodbu. Ta už je
prázdná. Všichni jsou v hospodě ročekováni přesunu do
Ostrově. Proč? Je mnoho oslavenci a dnes se to slví u Matky
v Ostrově. A my tam přece chytět nemůžeme - zvlášť jeli
oslavencem i Termit. U matky už bylo plno. Ale 30
lidí se tam ještě rejit musí! A tak jsme postupně vystnadi-
li místní nadstěantky a cejcha 1000 Kčs mluv' za vše.

Cesta zpět byla útrpnější ale to se dolo vydržet. Spaní bylo
zle, neboť co chvíli se někdo trousil zpět (kromě těch co usnuli
v přikopech)

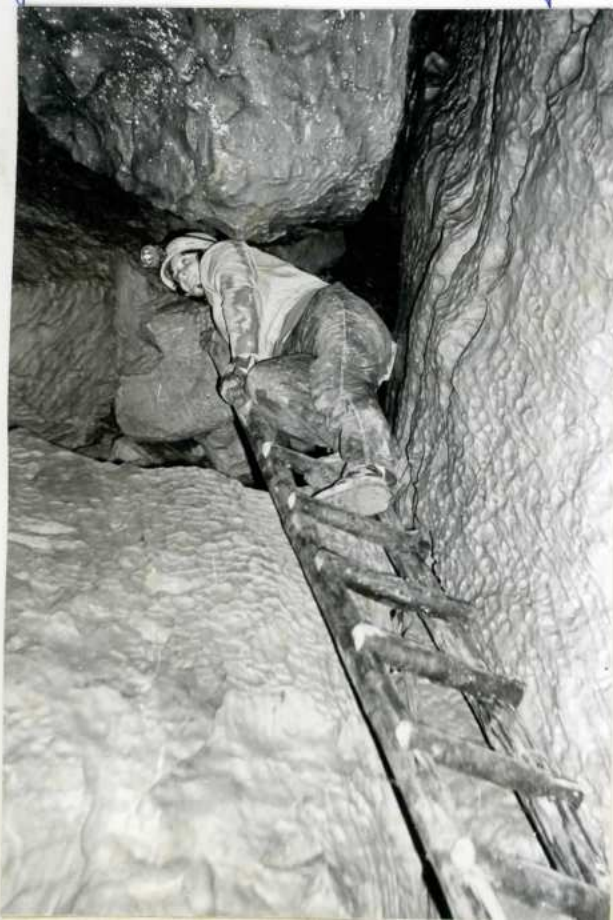
Neděle - leje. Ra'no ještě vyběhli Judy a Clerens fotografovat
žirou' mumií do Lidomomy a Pepa něco zvojzodby Holšejnky
zapějíce k tamuto účelu jedku ze šikovných fotografů
a jelo se zpět. No a bylo to opět krásné!

Ahoj Pepo

Sexy Marta
na žebříku

PROBLÉMY
SEXY SPELEOLOŽKY

Naši exmistrři Jarda s Mirkem

Absolutními vítězi

4. ročníku soutěže „Putujme po SSSR“, pořádané v

Tempo
rámci MCSP, kulturní komisi CZV SSM se po úspěšném finále 4. t. m. stali manželé Rožena a Petr Jurdíštkovi (na snímku během soutěže). Čestně obhájili barvy ZO SSM TPD I, a za odměnu se zúčastní desetidenního leteckého zájezdu do Moskvy. Druhou cenu — týdenní rekreaci v tuzemsku — získalo družstvo ZO SSM speleologického klubu ORCUS, organizace pracující nyní při našem CZV SSM, ve složení: M. Hireš a J. Kuchyňa. Třetí místo a věcné ceny si vybojovalo družstvo ZO SSM TPD II, ve složení ing. J. Kaša a ing. J. Menšík. Fotografii vítězného družstva pořídil Josef Wagner.

Po soutěži

ORCUS v SOUTĚŽI

"PUTUJEME PO SSSR"

CZV SSM ŽDB se rozhodlo uspořádat soutěž „Putujeme po SSSR“. Jak by také jinak naši členové se museli účastnit také! Přihlásili jsme 3 družstva (více jich ani nebylo možno presentovat) ve složení: Čestá - Pepa; Jana - Větešník, Mirek Hřeš - Jarek. A tise vydali do boje za naše barvy

19.11 Naděšel den prvního vyřazovacího kola. Nastoupilo celkem 12 družstev. Deset odřek mělo rozhodnout o osmi postupujících družstvech. První polovina nebyla pro nás příliš úspěšná zato druhá naši skvěle finišují. Co odřeka - to bod. Důsledek - postup všech našich do čtvrtfinále! Držme polce dle.

26.11 Druhé kolo soutěže! Naš zpravak snil: Alespoň 1 družstvo ve finále soutěže. Odpovídá se usměva hodně nyní zděšit na šťastné ruce odby odřek. Nejvíce škští naši dme Mirek s Jarkem. Něco taktiky, něco znalosti a je to jasné! Jsme ve finále počtem bodů 9 z deseti možných. Čestá a Pepa získávají bodů 6 a to nestačí a Petr Janou pouze 2 body. Důležité je: jsme ve finále.

3.12. Finále

Předseda CZV SSM ing. Emil Dymanus předává odměny vítězným družstvům v soutěži „Putujeme po SSSR“.

boji nastoupil Mirek s Jarkem
bráři fotografy Pepou a Janou.
nici. Ke konci však jim došly
bojovat o druhé místo!
To je důležité!

PRO ZÁBAVU

SE SVAZÁKY GYMNASIA NA SEZNAMOVACÍ VEČER

Tuto sobotu jsme se rozhodli věnovat opět kultuře a zábavě. Dostalo se nám pozvání od svazáky Bohumínskeho gymnasia na jejich seznamovací večer a my samozřejmě nemohli odmítnout. A tak po schůzi rady a výboru, která se konala k nemalému překvapení Petroných rodičů u něj doma jsme vyrazili do starého Bohumína za záborou.

Hned po příchodu jsme museli trochu přiskřípnout tlesníka, nevádně nezajistil místa u stolu ale to se časem upravilo i když na úkor jiných - necht' pojednom a tanců zjistili že jim chybí stoly. A tak u našeho stolu a sem tam jinde mohli spatřit tlesníka, Ferdu se svou manželkou č. 62; Mirka Mirese i Demjena Jarka - se svou oblíbenou, Janu - která se nás jaksi stranila u své rodinky; Pepu s Irenou; Petra Löniga, Termita, Hanze, který se pokoušel několikrát, leč marně uniknout.

Situace se ovšem jela přehřívět. Trékaše na parketu to slo vždy nejméně o zdraví, 'nakopnutí', ran pad i nad pás si již nikdo ani neušimál. Za větší úrazy se počítalo pouze vypadnutí protazy či paruky. S blížící se půlnocí se někteří čim dál více svými projevů začínali podobat našim opičím předkům a speciálně Ferda měl už k tomu přerodu velmi blízko. Vyda'val nearticulované zvuky o intenzitě stovek decibelů, skákal ze stolu na lustry, kludol si bledky. Chyběly mu snad pouze líany a kokosové ořechy. I Termit se brzy dostal do stabilní formy a nic a nikdo jej nemohl zastavit. Ani Irena, kterou několikrát poučil o základech intimního života.

Pepa se opět věnoval náboru dokluba a to speciálně u poklavi ženského. Nábor (alespoň tomu tak říkol) mu zřejmě vycházel skvěle. Časem i Hanz exceloval a posadu neřizoval ani Mirka Demjen se svou státní Drahou. Opět jedna zdařilá akce jeví pouz budila naše členstvo?

КУБИЦА А
MYOTIS MYOTIS

4-5.12

SNĚHEM ZA NETOPÝŘU

Zima je tady asni' novy' nikol. Zjistit kdo no'mu spr... (to jako netopyři) v beskydskych diroch.

A tak v sobotu rano vyrozeji ve Ferdovak fariu Petr, Pavel, Biskup a Ferda. Cil je Ondrošova diro. Z velkym sekerapremim prijeli hospodu u Velicku a vystupuji na lukšince. Vystup dává opravdu zabrat a každy to pravo je nymu přiteži. Tšude je spousta snihu ale chodnik díky koku vyšlapany. Zadrželi všickni mizi u hloubce Ondrošovek a hly si trochu poporidoli s jejími obyvateli. Y mistr tesar se utne - to si pak říká Vetešnik když poradiji zjistil ze přízkum udělali pouze v časti ješkyně. Cesta zpět do Malenome je krackou. Zalašitě pro Ferdu který se rozhodl cestovat na sne' přilbě, porože je cestou šokované turisty.

U Ferdy nachatí bylo veselo. Odjel sice Pavel ale přijel Pepa. Pochvili se dostavil i přítel kpt. Cenda a prý kam jedem. A jelo se do Freuštotu. Prošli jsme několiká podniky a zakotvili v jednom z těch luxusních. Uvítal nás pikolika nápis "Vstup jen ve společenském oděvu". "A com'áme my" - zeptali jsme se pikolika ukazu jice na blatěni ukryto kanady a zolované rifle. Asi byl krátkozraký a ustoupil. Hosté se trochu divili - my však nikoli. Nam jejek smokingy neodily. Rano nedělní bylo těžké ale počasí krásné. Vyjeli js mena pustevny a zalajili výstup na kněhyri. Počiděk nebyl slj. Bězi uježděno stopa nam přišla vhod. Horší to bylo tak v polovině cesty. Strany přes cestu, začneje sněhu, nikde ani stopa. Zde to již nedoli i lyzaři. Y Ferdu lapala krize ale ke kněhyri se dostal. Do ni však již nemohl. Vetešnik, Biskup a Pepa - to byla skupina, která se vy dola do podzemí za netopyři. Bylo jich páčknem. Zpět to bylo s Ferdou ještě horší. Ale došel s pomocí nás všech. Cesta zpět už byla opět krásná. Stopařky - kterých se k nám nešlo dalších čtyři, teplý čaj a přístě Phej. Pet

KDO HLEDA

11.12.76

Sblížím se koncem roku
vrcholí naše netopyřá bodání!
mělsplnit svůj úkol Haus
vyrazili na čerták na
jíz v plném proudu a tak sníh není nouze. Tedy vyšlá-
pat vrchol čertáku není jednoduché. Jedním z úkolů
na vrcholu je namířit a kontrolovat lokalizaci „mastných
fleků“. Zdáne však nebyly nalezeny. A akce pokraču-
je - hledáním čertovy díry. Vůdce muse spousta sně-
hu a čert jako by svou díru měl dopekla prostě
sest! Nepomohlo ani krázem krázem brodit snoh
hony. Vchod jako by se propadl do země. Kéni!
Po bodinách hledání Haus akci končí: „Nečkáme
to rapně!“ Alok naše přísloví „Kdo hledá...
by se dolo doplut - nenajde“!

Tuto sobotu
s P. Sykorou a Prošem.
čertová díra. Zima je

18.12.

V sportovním zápolení pokračujeme v tělocvičně.
Nejdříve se zde konal turnaj PD v malé kopané,
kte si veteránik, Mirek Hřeš a Milan zahra-li na
rozhodčí a přispěli tak k zdárnému příběhu
akce i našemu podílu na jejím vedení!
Pak nastoupilo naše mužstvo ozvuza na hřiště
aby zlikvidovalo v kopané pionýrské instruktó-
ry, jejichž rady jsme posílili M. Spievokem.
Barvy netopyřá nesli Milan, Mirek Hřeš, veter-
ník Zdeněk flati a Pepa. Zlikvidovali jsme
ne jen soupeře ale i jedno okno a lustr.
Ale to nie jsme fit.

DO BESKYD ZA NETOPÝRY

BOHUMÍN (N) — Speleologický klub ORCUS zahájil v tomto roce dlouhodobé chiropterologické výzkumy v beskydských lokalitách. Tento výzkum zimování netopýrů v jeskyních Beskyd je zde prováděn poprvé. Domníváme se, že by následující článek mohl zajímat i naši veřejnost.

Hřebeny a vrcholy beskydských kopců již zmizely pod sněhovou příkrývkou a svahy se o sobotách a nedělích opět staly cílem lyžařů. Snad nás proto udiví, potkáme-li na hřebenu Lukšince či Radhoště, nebo na neprošlapaných stezkách Kněhyně skupinu lidí, jejichž výstroj zdaleka neodpovídá spouště sněhu okolo nás. Horolezecká lana, přilby, lampy...

Pro bohumínské svazky speleologického klubu ORCUS sezóna s množstvím napadeného sněhu skončila. Naopak. Zima sebou přináší i jeden z důležitých a velmi náročných úkolů: provedení chiropterologických pozorování ve všech beskydských pseudokrasových jeskyních.

Beskydské důry se každoročně stávají místem zimního spánku některých druhů netopýrů a vrápenců, kteří sem zalétají i ze vzdálených míst. Dosud nikdy pro velmi obtížné podmínky v podzemí i na povrchu, kdy dvoumetrové vrstvy sněhu nejsou výjimkou, nebylo pozorování zimování netopýrů, těchto našich létajících savců, v beskydských lokalitách provedeno. Tohoto úkolu se v tomto roce ujali mladí bohumínští jeskynňáři. Po tři roky budou

pravidelně navštěvovat podzemní lokality Beskyd a pozorovat jejich zimní obyvatele. Úkol to není lehký. Vyžaduje nejen dobrou fyzickou a speleologickou připravenost, ale i podobné znalosti o životě těchto letounů, určení jejich druhů, kterých žije v naší republice víc než 20. Všechny tyto znalosti získali vlastním studiem a pomocí soudruhů z Vlastivědného ústavu v Olomouci.

V tomto roce provedli bohumínští speleologové podrobná po-

zorování v jeskyni na hřebenu Lukšince, v jeskyni Cyrille na Pustevnách (na snímku) a v Kněhynské jeskyni. Jen v Kněhynské jeskyni zimuje v tomto roce 15 kusů tří různých druhů netopýrů a vrápenců. V letních měsících se zde s těmito užitečnými a příně chráněnými zvířaty setkáme jen velmi zřídka. Vybírají si místa mnohem sušší a teplejší. Až tedy potkáte v Beskydách skupinu mladých lidí, kteří mají na levém rukávu ve znaku siluetu netopýra a na zádech tu zvláštní zimní výstroj, budou to ti, pro které sezóna nekončí a kteří ve svém volném čase pojiili rekreaci s náročnou prací speleologů.

27-28.12

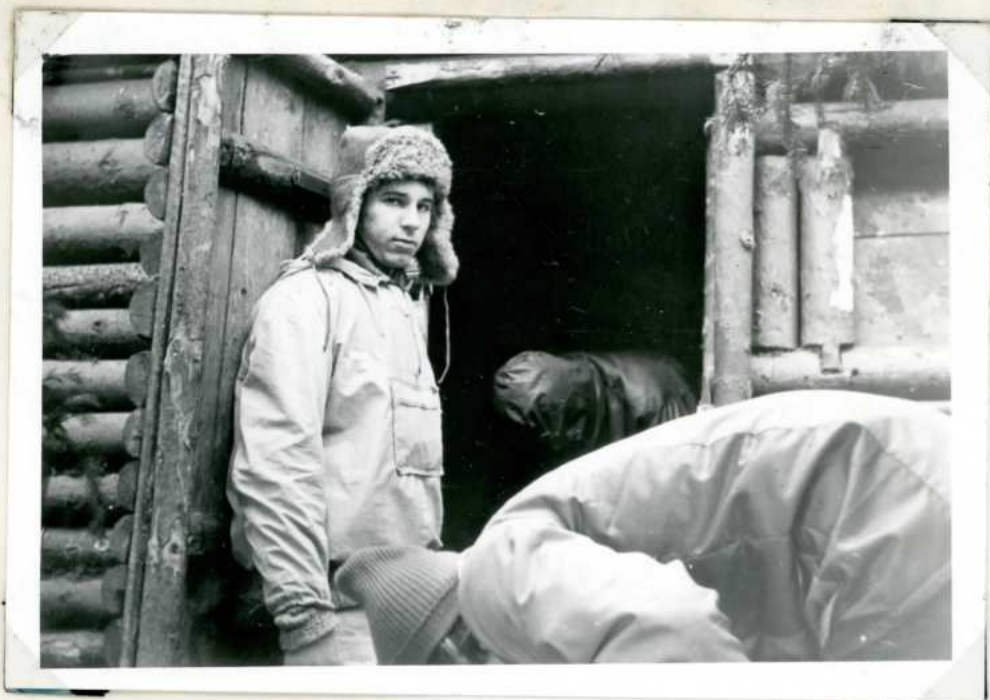
MANDŽUSKU

Před silvestrem načerpat vzduchu do plíc a klavně podívat se za netopyřama do Oderských vrchů u Čermné a Svatoňovic - nehodí do Mandžuska.

Vánoce jsou pryč a tak jak by se mohlo zdát v době zimních prázdnin nic by měla být značná. Bokuzel... Vědlo se hojí zimy někdo je pouze lenivý a tak do mravního zasněžení rána vyskakuji v Čermné z mlaku opět jako vždy: Pepa, Distup, Vetešník a Mirek Denyja, který kancnět dopravit svůj stroj. První zastavení patří obědům neb zima v noci bude velká a křát na's pauze nedostane stačit. Slivovice tedy je jisté na místě - tedy spíše je ve Vetešnické katolu. První průzkum provádíme v pohledovém Black Hills - ale "peři" nejsou doma. Jde se dál. Do vojenského pásma. Děl jako by šly vytopěk radiátoru. Tu by se spalo di' Biskup. Ousem při pohledu na sprchy nad okolo, to odrolá'rd. Bez hraněri se dostáváme zpět a přecházíme zasněženou krajinou na Wood Boys. Oheň neplane v mřížku a je čas obědu. A opět se jde do dolů. Tentokrát jsou páři netopyři doma. Skouští jich visí tam, kde na jaře tróvil saniotku Ferda. Sou však vysoko a tak jim dovdáme pokoj.

Kam poredou další naše kroky - nöpřece směr Elza. Stani-
me se ve Svatoňovickém obchodě - ovšem zavřeno. (chtěli jsme totiž zakoupit baterie do hlisku, který se Alešovi podarilo tak trochu zlikvidovat) Menadli jdeme k Elze - zavřeno!
A to je neštěstí. "V kolik otevřaji" ptáme se - "včetně nebo ve tři"
smi' odpočet domorodce. Otevřeli ve čtyři. Ale to jsme již ve
vnitř a dovdáme si karty a Vetešník pivo což mu jako vždy
nesuče. Brzy na na's nejra' sklerizyma očima. Když Mirek
rozbil krygel neděli jsme, že asi už půjdeme. A slyšme - neboť
zavřeli. Šli jsme na cka jdu u Black Hillsu. Hráv byl
přímou euřiny' i' chapi. Ousem spaca'ky a slivovice zité-
zily.

Ráno bylo kruté! Nějak se přece jen ven dostáváme a jdeme
do dolů. Na Zpatře nacházíme netopyři doma. Trochu si
skřima povídáme a vezeme nek. A opět na mlátraři v
Čermné kde si Biskup tráť na topiče a Pepa na
agitátora, přesvědčující sama od LSD, že je vlastně
cnok.

HOTEL
1 KATEGORIE

VÝZDOBA
NA
BLACK HILLSU

O naší celoroční práci

mladá fronta

VÝROČNÍ ČLENSKÉ SCHŮZE USILUJÍ O VYŠŠÍ ÚROVEŇ SVAZÁCKÉ PRÁCE

Různorodá činnost

Obecně vzato, výroční členské schůze v základních organizacích Svazu mládeže mají všude stejný program – bilancování dosaženého, projednání plánu práce na letošek, volbu nového výboru... Ale dělají-li všichni jedno, není to totéž. A to je dobře, protože různost a pestrost činnosti, daná konkrétními podmínkami, v nichž svazácké organizace působí, jednoznačně ukazuje, jak náš Svaz od svého I. sjezdu vzrostl a jak značnou cestu za srdcem a myslí mladých lidí urazil.

Zejména zájem o jeskyňářství spojuje například chlapce a děvčata ze ZO SSM speleologického klubu ORCUS, který působí při n. p. Železářny a drátovny v Bohumině. A právě o tomto zájmu se na výroče hodně hovořilo, ale práce jen mládežníci překvapili i pestrou škálou další činnosti. Každý z nich odpracoval 38 brigádnických hodin, na směnách NF, při výstavbě loděnic ZDB, úpravě turistických cest, studánek a parťazánských pomníčků v Beskydech.

Pro pionýry uspořádali branný závod a tři besedy o své jeskyňářské činnosti. Ostatně ve svých řadách mají jednoho vedoucího a dva instruktory pionýrského oddílu. Plán pro příští období je ještě náročnější – převzít patronát nad dvěma pionýrskými oddíly, dokončit úpravu klubovny, uspořádat výcvikový tábor, připravit přednášky na evropské setkání speleologů, pokračovat ve výzkumu jeskyňářských lokalit na severu Moravy a Slovenska a ve výhledu podniknout speleologickou výpravu i na Kavkaz. Proto již hledají nitky k družbě se sovětskými jeskyňáři.